

செப்டம்பர் 2005

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 64

30/=

இலக்கியமணி திருமதி பத்மா சோமகாந்தன்

செப்டம்பர் 2005

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 64

30/=

இலக்கியமணி திருமதி பத்மா சோமகாந்தன்

ஞானம்

ஜூன் - 06 சுடர் - 04

**பகிர்தலின்
மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

ஓவியர்கள் :

புஷ்பா

ஜெயகாந்தன்

நா. ஆனந்தன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46வது ஓழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011-2586013

0777-306506

தொலைநகல் : 011-2586013

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுள்ளே

● கவிதைகள்

செ. அன்புராசா	4
இளையநம்பி	11
தே. சங்கீதா	16
த. சேரலாதன்	34
செ. குணரத்தினம்	41
எஸ். முத்துமீரான்	47
மெல்பேர்ண் மணி	52
இளைய அப்துல்லாஹ்	68
வே. தினகரன்	71

● கட்டுரைகள்

வரதர்	5
முருகபூபதி	8
அ. முகம்மது சமீம்	13
கே. எஸ். சிவகுமாரன்	17
செங்கை ஆழியான்	53
மாலை வரோதயன்	67

● சிறுகதைகள்

மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம்	20
ராணி சீதரன்	35
தயாலால் பத்மசிறி/ ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்	48

● நேர்காணல்

எஸ். பொ. / தி. ஞானசேகரன்	27
--------------------------	----

● வாசகர் பேசுகிறார்

42

● பத்தி எழுத்துக்கள்

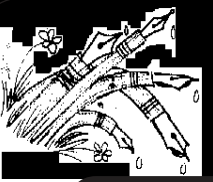
த. சிவசுப்பிரமணியம்	57
தேடலோன்	69

● நூல் மதிப்புரை

61

முகப்போவியம் : புஷ்பா

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

புலவீழாக்காணும் வீரகேசரி

ஈழத்தின் முதலாவது நாளிதழான வீரகேசரி 1930ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 6ஆம் திகதி வெளிவரத் தொடங்கியது. தமிழ்நாடு ஆவணிப்பட்டியைச் சேர்ந்த திரு பெரி. சுப்பிரமணியம் செட்டியார் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீரகேசரி கொழும்பு செட்டியார் தெரு 196 ஆம் இலக்கத்திலிருந்து முதலில் வெளிவந்தது.

வீரகேசரி தோன்றுவதற்கான எண்ணக்கரு செட்டியார் மனதில் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது காந்திஜியின் இலங்கை விஜயமாகும். 1927ல் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த காந்திஜி, ராஜாஜி, சந்தியமூர்த்தி ஆகியோர் இலங்கைக்கு வந்திருந்தனர். அவர்களுக்கு ஜிந்துப்பிட்டியில் மாபெரும் வரவேற்பு விழா நடைபெற்றது. அந்த விழா தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடுவதற்கு அப்போது நாளேடுகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. அப்போது ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும், நடேசையரின் தேசபக்தன் உள்ளிட்ட சில வாரப்பத்திரிகைகளும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. அவை காந்திஜியின் வரவேற்புவிழா நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான செய்திகளை முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடவில்லை என்ற மனக்குறை சுப்பிரமணியம் செட்டியாருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் தனது ஆப்த நண்பரான திரு எச். நல்லையாவுடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு நாளிதழைத் தொடக்கத் திட்டமிட்டார். அவரது எண்ணம் மூன்று வருடங்கள் கழிந்தே செயலாக்கம் பெற்றது.

வீரகேசரியின் முதலாவது தலையங்கத்தில் செட்டியார் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: “தன்னால் இயன்றளவு பொதுமக்களுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்ற அவாவினால் தூண்டப்பட்டே வீரகேசரி தோன்றுகிறான். அசாத்தியமான காரியங்களைச் செய்துமுடிக்கும் திறன் படைத்தவன் என்று அவன் வீறு பேசத்தயாராக இல்லை. நியாய வரம்பை எட்டுணையும் மீறாமல், நடு நிலையில் இருந்து, உலகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கான இயக்கங்களையும் பிரச்சனைகளையும் பரிவுடன் ஆராய்ந்து பொதுமக்கள் கருத்தை நல்ல முறையில் உருவகப்படுத்த வேண்டும் என்பதையே வீரகேசரி தன் முதல் கடனாகக் கொண்டுள்ளான்.

தாராள சிந்தனையும், பரந்த நோக்கும் சமரச உணர்வும் பெற்ற வீரகேசரி சாதி சமயச் சண்டைகளில் கலந்து கொள்ள மாட்டான். நியாயமே அவன் வீற்றிருக்கும் பீடம். அவனது கருத்துக்கள் நியாயத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். மிகப் பெரிய பொறுப்பைத் தாங்கிக் கொண்டு உயர்ந்த நோக்குடன் வெளிவரும் வீரகேசரி தமிழ் மக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் நாடுகிறான்”.

சில வருடங்களிலேயே வீரகேசரி பெருவளர்ச்சி கண்டு தற்போதுள்ள கிராண்ட்பாஸ் தெரு 185ஆம் இலக்கத்தில் உள்ள கட்டிடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. அது ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன குடும்பத்துக்குச் சொந்தமானது. ஜே.ஆர். பிறந்த இடம்கூட அதுதான் எனக் கூறப்படுகிறது.

வீரகேசரியின் வரலாறு, இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைந்தது. ஆரம்பத்தில் இந்தியர்களின் நாளேடு என்ற கருத்துடன் வெளிவந்த வீரகேசரி, இன்று இலங்கைவாழ் தமிழ்மக்கள் அனைவரின் உரிமைக்குரலாக மட்டுமல்லாமல் தேசிய நலன்காக்கும் தினசரியாகவும் உயர்ந்துள்ளது. செய்திகளைத் தருவதுமட்டுமன்றி கலை, இலக்கிய விடயங்களையும் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் தரும் இதழாக வீரகேசரி தனது சுவடுகளைப் பதித்துள்ளது.

சிறுவர்கள், மாணவர்கள், இளைஞர்கள், பெண்கள் எனப் பலதிறத்தினருக்கும் பயன்பெறும்வகையில் பல்வேறு இணைப்பிதழ்களையும் வீரகேசரி வெளியிட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வீரகேசரி ஆற்றிய பங்கு மகத்தானதாகும். எழுத்தாளர்கள் பலருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததுடன் எழுத்தாளர் பலர் உருவாகுவதற்கும் வீரகேசரி காரணமாக அமைந்தது. குறிப்பாக நான்கு மலையகச் சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தி மலையக எழுத்தாளர்கள் நாற்பது பேர் வரை ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதுடன் பலபேரை எழுத்து உலகில் ஆர்வம் கொள்ளச் செய்யவும் வைத்தது. இப்பணியில் முன்னர் உதவி ஆசிரியராக இருந்த திரு.எஸ்.எம். கார்மேகம் நினைவுகூரப் படவேண்டியவர். அதேபோன்று வீரகேசரி வாரவெளியீட்டின் பொறுப்பாசிரியராக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய திரு. பொன் இராஜகோபால் அவர்களும் இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு வீரகேசரியினூடாக வளர்த்தெடுத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வீரகேசரி ஆற்றியபணி ஈடிணையற்றது. மாதம் ஒரு நாவல் என்ற முறையில் பல நாவல்களை வெளியிட்டு பல நாவல் ஆசிரியர்களை உருவாக்கியதுடன், பிரதேச நாவல் இலக்கியப் போட்டியை ஏற்படுத்தி ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களையும் இலக்கிய வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்த பெருமையையும் வீரகேசரியையே சாரும். ஈழத்தின் தரமான நாவல்கள் வீரகேசரிப் பிரசுரங்களாகவே வந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாவல் பிரசுரமுயற்சியில் முன்னின்று உழைத்த திரு. எஸ். பாலச்சந்திரனின் பணியும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

எதிர்வரும் காலத்திலும் வீரகேசரி ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்ற வேண்டும். அத்தோடு இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்காகவும் பயன் மிக்க சேவையாற்ற வேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்துகிறது.

சாக்கடைக்குள் தான் சங்கமிக்க நேரிடும் !.....

நீங்கள்
கூடுங்கள்
கூட்டம் போடுங்கள்
பேசுங்கள்
பேசிக்கொண்டேயிருங்கள்

எல்லா உயிர்களும் இன்புற்றிருத்தல் வேண்டும்.
அதனால்தான்,
நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனி
கொலைகள் நடந்தேறுகிறதோ?....

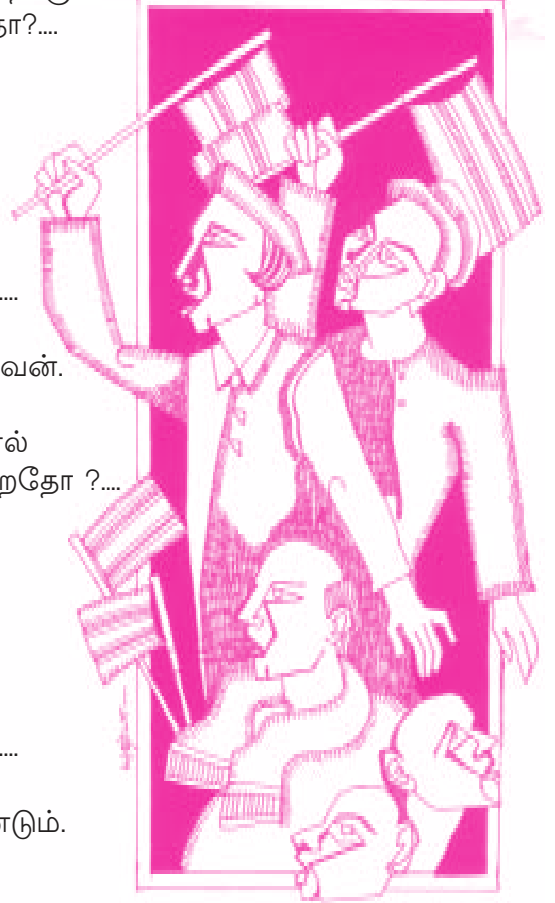
அதனாலென்ன ... !
நீங்கள்
கூடுங்கள்
கூட்டம் போடுங்கள்.
பேசுங்கள்.
பேசிக் கொண்டேயிருங்கள்.....

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்.
அதனால்தான்,
புதுமழைக்குப் புற்றீசல் போல்
சந்திக்குச் சந்தி சிலை எழுகிறதோ ?....

அதனாலென்ன ...!
நீங்கள்
கூடுங்கள்
கூட்டம் போடுங்கள்.
பேசுங்கள்.
பேசிக் கொண்டேயிருங்கள்.....

மக்கள் மகிழ்ந்திருக்க வேண்டும்.
அதனால்தான்,
கொலைக் கலாசாரத்தையும்
சிலைக் கலாசாரத்தையும் மறைக்க
அடிக்கடி காருண்யம் பற்றிப் பேசுகிறீரோ?

ஏய்
தலையிடிக்களே - மன்னிக்கவும் தலைவர்களே ...! மானிடமே ...!
போதும், நீங்கள் போட்ட கூட்டம்.
போதும். நீங்கள் பேசும் பேச்சு
கொலைகளை ஒழி.
சிலைகளை அழி
இல்லையேல்,
சாக்கடைக்குள்தான் நாமெல்லாம்
சங்கமிக்க நேரிடும் ...!

செ. அன்புராசா
வவுனியா

எழுத்து வண்ணுவகில் சுடர்விடுப் இலக்கியமணி

திருமதி பத்மா சோமகாந்தன்

-வரதர்

திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களைப் பற்றி எழுதுவதற்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பத்மாவும் அவரது கணவரான பிரபல எழுத்தாளர் நா. சோமகாந்தன் அவர்களும் என்னுடைய நல்ல நண்பர்கள், பண்பான நண்பர்கள், இலக்கிய நண்பர்கள், குடும்ப நண்பர்கள்.

சோமகாந்தனைத் திருமணம் செய்யு முன்னரே பத்மாவையும் அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நான் அறிவேன். அப்போது அவருடைய பெயர் செல்வி பத்மா பஞ்சநதேஸ்வரன். சின்னஞ்சிறு சிட்டுக்குருவி போல் இருந்த பத்மா அப்போதே இலக்கிய உலகில் உயர உயரப் பறக்க எத்தனித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தச் சின்னஞ்சிறிய சிட்டுக்குருவி இப்போது விண்வெளியில் பறக்கும் வானூர்தியாகிவிட்டதைப் பார்க்கும் போது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இது அவருடைய ஆர்வத்திற்கும், முயற்சிக்கும் கிடைத்த கூலி!

பத்மாவின் தந்தையார் பஞ்சநதேஸ்வரக் குருக்கள் ஓர் குருக்கள். மிக ஆசாரமான ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தின் தலைவர். ஒரு பிராமணக்குருக்கள் என்பவர் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று கற்பனை செய்வோமோ அப்படியான தோற்றமும் இயல்பும் உள்ளவர். தாயார் அமிர்தம்மா.

என்னுடையகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிக்கட்டுப்பாடு என்பது மிகவும் வலிமை பெற்றிருந்தது. கீழ் சாதிக்காரர்களுக்கு அநேக கட்டுப்பாடுகளை விதித்து அவர்கள் தலை தூக்கிவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

அதேமாதிரி மேல்சாதிக்காரர்கள் எவராவது தங்களுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளை மீறினாலும் அவர்களைத் தூரத்தள்ளி வைத்துவிடுவார்கள்!

பத்மாவின் காலத்திலும் இந்தச் சாதிக் கட்டுப்பாடுகள் பெரிதாக ஒன்றும் குறைந்திருக்கவில்லை.

அக்காலத்தில் மிக உயர்ந்த சாதியாகக் கருதப்பட்ட பிராமணகுலத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பத்மா என்ற இளம்பெண் சாதிக்கொடுமைகள் பற்றியும் பிற சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பற்றியும் சிறுகதைகள் எழுதியதும் பின்னால் தமது கணவருடன் சேர்ந்து இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக நின்று உழைத்ததும் இவருடைய இயல்பைக் காட்டிநிற்கின்றன.

சிறுவயது முதலே இவர் பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் மிகுந்த ஆவலோடு வாசித்து வந்ததும் அவற்றில் வெளிவந்த சீர்திருத்தக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டமையுமே இவருடைய இந்த இயல்புக்குக் காரணங்களாய் அமைந்தன என்று நிச்சயமாகக் கூறலாம்.

குறைந்த சாதியில் பிறந்த சிலர் தமது முன்னேற்றத்துக்கான வசதிவாய்ப்புக்கள் மறுக்கப் பட்டிருந்த நிலையிலும் அவைகளையும் மீறி வளர்ந்து சமூகத்தில் மிகவும் மதிக்கப்படத் தக்கவர்களாகத் தாம் உயர்ந்து நிற்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வதைக் காண்கிறோம். உண்மைதான். பெருமைப்படக் கூடிய சாதனைதான் அது.

அதேமாதிரித்தான் உயர்சாதியில் பிறந்த ஒருவர் தமக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொண்டு

கீழே இறங்கிவந்து முற்போக்கான விடயங்களில் ஈடுபடுவதென்பதும் ஒரு சாதனைதான். அந்தக் காலத்திலேயே பத்மா இந்தச் சாதனையைச் செய்திருக்கிறார்.

1950களின்பிற்பகுதியிலென்று நினைக்கிறேன், அப்போது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் இருந்தது. அந்தச் சங்கம் 'சிறுகதை அரங்கம்' என்ற ஒரு புதுமையான ஒரு நிகழ்ச்சியை நடத்தியது. அந்த அரங்கத்தில் அப்போது நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளர்களாகக் கணிக்கப் பெற்ற ஐந்துபேர் அந்த நிகழ்ச்சிக்காகவே புதிதாக எழுதிய சிறுகதைகளை வாசித்தோம். எல்லாக் கதைகளுக்கும் ஒரே தலைப்பு! 'வெறி' அந்த அரங்குக்குத் தலைமை தாங்கியவர் இரசிகமணி, கனக செந்திநாதன். சிறுகதைகளை வாசித்தவர்கள் என்னுடன் சிற்பி, டானியல், டொமினிக் ஜீவா மற்றவர் ஒரு பெண் எழுத்தாளர் பத்மா! அப்போதே பத்மாவும் ஒரு நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளராகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர், அமரர் எஸ். டி. சிவநாயகம் சுதந்திரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தபோது பல புதுமைகளையும் சாதனைகளையும் செய்தவர். 1951ல் சுதந்திரன் ஒரு சிறுகதைப்போட்டியை நடத்தியது. அதுவே இலங்கையில் நடத்தப்பட்ட முதலாவது சிறுகதைப்போட்டியாக இருந்திருக்குமென நினைக்கிறேன். அந்தப் போட்டியில் முதற் பரிசைப் பெற்று ஈழத்து இலக்கிய உலகையே தம்பக்கம் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தார் பத்மா!

எழுத்துத்துறையில் மட்டுமன்றி கூட்டங்களில் உரையாற்றுவதிலும் இவர் தமது திறமையை வளர்த்துக்கொண்டார். இவருடைய பேச்சுக்களில் நல்ல தெளிவும் கருத்துக்களும் சபையோரை நன்கு கவரக்கூடியதாக அமைந்திருக்கும். குரல்வளம் அவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு (2004) நான் லண்டனுக்குச் சென்றிருந்தபோது பத்மாவும் சோமகாந்தனும் இலக்கியத் தம்பதிகளாக கனடா

உதயன் பத்திரிகையின் ஆண்டுவிழாவிற் கு சிறப்புவிருத்தினராக இலங்கையிலிருந்து அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அங்கே அவர்கள் தங்கியிருந்த சிலமாதங்கள் ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி பத்மா பல கூட்டங்களில் உரையாற்றியதாகவும் சில கருத்தரங்குகளில் வளப்பகிர்வாளராகவும் பல கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் சிறப்புவிருத்தினராகவும் பிரதம விருத்தினராகவும் கலந்து கொண்டதாகவும் அவருக்கு மக்களின் பாராட்டுகளும் பரிசுகளும் குவிந்ததாகவும் அங்குள்ள எனது நண்பர்கள் அவ்வப்போது எனக்குத் தொலைபேசி மூலம் தெரிவித்தார்கள். கேட்பதற்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அங்குள்ள பல ஊடகங்களும் அவருடைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு நல்ல முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்ததைப் பார்த்தேன்.

'கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு' என்று சொல்வார்கள், கற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் அந்தச்சிறப்பு கிடைக்கிறதோ தெரியவில்லை ஆனால் பத்மாவுக்கு அந்தச் சிறப்பு கிடைத்திருக்கிறது!

'தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் வன்மையுள் எல்லாம் தலை' என்று வள்ளுவன் சொன்னான்.

தம்மிலும் பெரியவர்களான நல்ல அறிஞர்கள் சிறந்த எழுத்தாளர்கள், பண்புள்ள பெரியோர்கள் எல்லோரையும் தமது சுற்றத்தவர்களாகக் கருதி அன்புடன் பழகும் பத்மாவின் இயல்பு அவருடைய உயர்வுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் என்று சொல்லலாம்.

கனடாவில் மட்டுமன்றி இந்தியத் தமிழ்நாட்டிலும் பத்மாவுக்கு பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் விருதுகளும் கிடைத்திருக்கின்றன.

இவருடைய 'கடவுளின் பூக்கள்' என்ற நூலுக்கு தமிழ்நாட்டு 'வில்லி தேவசிகாமணி அறக்கட்டளையின்' பரிசு கிடைத்திருக்கிறது.

'புதிய வார்ப்புகள்' சிறுகதைத்தொகுதி தென் ஆசிய நாடுகள் ஒத்துழைப்புக்கூட்டங்கள் மகளிர் பிரிவின் பரிசைப் பெற்றது.

‘வேள்வி மலர்கள்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இந்தியாவின் முன்னணி நாளிதழான ‘இந்து’ பத்திரிகையின் சிறந்த பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறது.

இவர் எழுதி 2002ல் வெளிவந்த ‘ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்’ என்ற நூல் சற்றே வித்தியாசமானது. ஈழத்திலே இப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்; - மகளிருக்கு முன்னோடிகளாக திகழும் மாண்புறு பெண்களின் சாதனைகள் குறித்து இந்தநூலை எழுதியிருக்கிறார் பத்மா. வரவேற்க வேண்டிய நல்ல முயற்சி என்று பலரும் இந்நூலைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

உலகப்புகழ் பெற்ற சுவாமி சின்மயானந்தாவின் வாழ்க்கை வரலாறை முதன்முதலாகத் தமிழில் எழுதிய பெருமையும் பத்மாவுக்கே உண்டு.

பாடசாலை ஆசிரியையாகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்து முதலாம் தர அதிபராகப் பணிபுரிந்து உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்ந்து இப்போது ஓய்வூதியுக்கும் பத்மா சிறுவர்களுக்காக பல ஆக்கங்களை அவ்வப்போது ஊடகங்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறார்.

மிகச் சமீபத்தில் இன்னொரு அருமையான தேவையான நூலையும் பத்மா ஆக்கியிருக்கிறார். தற்சமயம் உலகெங்கும் பரவிவாழும் தமிழ்மக்களின் பிள்ளைகள், தமிழ்மொழியை வாசிக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் சமயநெறிகளையுமாவது தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று கருதிய பத்மா அவர்களுக்காக, ‘The Stories from Hindu Mythology’ என்ற நூலை சிறுவர்கள் வாசிக்கக் கூடிய ஆங்கில மொழியில் ஆக்கியிருக்கிறார். இந்த நூலை கொழும்பு இந்து மகளிர் சங்கம் வண்ணப் படங்களுடன் மிக அழகிய பதிப்பாக வெளியிட்டிருக்கிறது. மகளிர் முன்னேற்றம் குறித்த இலக்கியங்கள் பத்மாவின் முக்கிய கண்

ஆகும். இதற்காக இவர் ஆற்றிவரும் சேவைகள் மிகப்பல

‘பெண்ணின் குரல்’ என்ற சஞ்சிகைக்கு இவரே ஆசிரியராக இருந்து நடத்திவருகிறார்.

ஊடகத்துறையில் கடமையாற்றும் பெண்களின் ஆளுமையை வலுப்படுத்தவும் அவர்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்குமாக இயங்கிவரும் ‘ஊடறு’ என்ற அமைப்புக்குத் தலைமை தாங்கி வழிநடத்திச் செல்வதும் பத்மாவின் பெருமைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

பத்மாவின் ஆக்கங்களை ஆய்வுசெய்து யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம், சப்பிரகமுவ பல்கலைக்கழகம் ஆகிய நான்கு பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் தமது பீ. ஏ. பட்டங்களைப் பெற்றிருப்பதும் ஒரு முக்கியமான விடயம், இப்படி இலங்கையின் நான்கு பல்கலைக் கழகங்களிலும் வேறு யாராவது எழுத்தாளர் ஆராயப்பட்டாரா என்பது தெரியவில்லை.

தமிழ்நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான மாலன் ‘திசைகள்’ என்ற பெயரில் ஒரு இணையத்தளத்தை நடத்தி வருகிறார். கடந்த மார்ச் மாதம் சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு அவர் மூன்று பெண் எழுத்தாளர்களை கௌரவித்தார். சிவகாசி கவிஞர் திலகபாமா, மதுரைக் கவிஞர் வைகைச்செல்வி இவர்களுடன் ஈழத்தைச் சேர்ந்த பத்மா சோமகாந்தனுக்கும் இடமளித்துக் கௌரவித்திருக்கிறார்.

ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும், புலம் பெயர்ந்தோர் நாடுகளிலும் தமது இலக்கிய காலகளைப் பதித்து விட்ட இவருடைய இன்றைய எழுத்துலக வாழ்வின் பொன் விழாவைத் தொடர்ந்து இன்னும் பல இலக்கிய சாதனைகளைச் செய்து உயர் உயர்ப் பறக்கவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன்.

பயணியின் பார்வையில்... !

ஆணை

— முருகபுதி
[அவுஸ்திரேலியா]

இந்த உலகத்தில் வல்லரசுகள் மாத்திரமல்ல இரண்டாம் மூன்றாம் உலக நாடுகளும் ஒன்றையொன்று சந்தேகக் கண்கொண்டுதான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அயல்வீட்டுக்காரன் 'கதியால்' வேலியை அகற்றி கற்சுவர் எழுப்பி மதில் அமைக்க முயன்றால் கவலை தலைதூக்கிவிடும். நில அளவையாளரை அணுகி தனது வீட்டு எல்லைக்கு ஆபத்து வந்துவிடாதவாறு ஆலோசனை கேட்கத் தூண்டும்.

சாதாரண குடிமகனே இப்படியென்றால் வல்லரசுகளும் வறியநாடுகளும் எப்படி இருக்கும் என்று விளக்கத் தேவையில்லை.

அயல்நாடு ஆயுத உற்பத்தியிலோ பெருக்கத்திலோ ஈடுபடத் தொடங்கினால் தனது நாட்டின் பாதுகாப்பு குறித்து கவலை எழுவது இயல்புதான்.

பல நாடுகளில் சிவில் யுத்தங்கள் தோன்றுவதற்கும் தொடருவதற்கும் அயல்நாடுகளின் ஆதரவும் அனுசரணையும் ஆசீர்வாதமும் இருந்தே வந்திருக்கிறது.

இந்நிலையில், வல்லரசுகள் தவிர்ந்து மூன்றாம் உலக நாடுகள் அணுவாயுத பரிசோதனையில் ஈடுபட்டால் முதலில் 'உறக்கம் இழப்பது' வல்லரசுகளாகத்தான் இருக்கும்.

இந்தியா அணுஆயுதப் பரிசோதனையில் ஈடுபட்டதை அறிந்ததும் முதலில் மூக்கில் வியர்த்ததும் இந்த வல்லரசுகளுக்குத்தான்.

பாகிஸ்தானும் இதுவிடயத்தில் ஈடுபட்டதும் "வறியநாடுகளுக்கு ஏன் இந்த வேலை" - என்று மேற்கத்தைய நாடுகள் குரல் எழுப்பிய போது- "ஏழைப் பிச்சைக்காரன் தனது காவலுக்கு நாய் வளர்ப்பது குற்றமா?" - என்ற கேள்வியும் ஈட்டி போன்று பாய்ந்தது.

உலகம் பூராவும் சமாதானம் மலர வேண்டும் மக்கள் அமைதியாக வாழவேண்டும், வாழும் மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றெல்லாம், தான் பிறந்த காலம் முதற்கொண்டு தொடர்ந்து குரல் எழுப்பி வருகிறது ஐக்கிய நாடுகள் சபை.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின்பு பிறந்த சர்வதேசக் குழந்தைதான் இந்த ஐக்கிய நாடுகள் சபை, பொன்விழாவும் கடந்து மணிவிழா கொண்டாடப் போகிறது.

எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தக்குழந்தை பிறந்ததோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறியதா?

ஐ. நா. என்றவுடன் அங்குள்ள செயலாளர் நாயகமும் அவர் அமர்ந்து கூட்டத் தொடர்களை ஆரம்பித்து வைக்கும் ஆசனமும் எமது நினைவுக்கு வரும்.

அந்த ஆசனத்தில் அமருவதற்குத்தான் எத்தனை நாடுகளுக்கு ஆசை, அதற்காக எவ்வளவு முயற்சி, பிரசாரம், ஆதரவு திரட்டல்.

நோர்வே, சுவீடன், பர்மா, ஆஸ்திரியா, பெரு, எகிப்து நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அமர்ந்த அந்த ஆசனத்தில் தற்போது கானாவைச் சேர்ந்த கொஃபி அனான் அமர்ந்திருக்கிறார்.

இவா் காலத்தில் ஐ. நா. சபை பல சர்வதேச நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்துவிட்டது. இவரது பதவிக்காலம் 2006 ஆம் ஆண்டுடன் முடிவடைகிறது.

அடுத்து அந்த ஆசனத்தில் அமரப் போகிறவர் யார் என்ற கேள்வி பதிலுக்காக காத்திருக்கிறது. அப்பதவிக்கான போட்டி இப்போது சூடு பிடித்துள்ளது.

இந்த செயலாளர் நாயகத்தின் ஆசனத்தில் அமருபவர் வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் அவதூறுகளையும் அவமரியாதைகளையும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் இராமபிராணைப் போன்று 'அன்றலர்ந்த தாமரையாக' முகம் மலர்ந்திருக்க வேண்டுமென்பது விதி.

உலக நாடுகளின் அரசுகள் தமது பிரதிநிதியை அந்த 'ஆசன'த்தில் அமரவைப்பதற்கு பகீரதப் பிரயத்தனங்கள் மேற்கொண்டிருக்கையில் அந்த பெறுமதிமிக்க ஆசனத்தில் நான் அமர்ந்தேன் என்றால் இதனை வாசிப்பவர்கள் அதிர்ச்சியடையலாம்.

கனவல்ல. நிஜம்!

கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன் கூட்டத் தொடர் நடக்கும்போது அத்துமீறிப் பிரவேசித்து தன்னை தமிழ் ஈழத்தின் பிரதிநிதி என்று கூக்குரல் எழுப்பிய போது பெரும் சர்ச்சையே எழுந்தது. இன்றும் இது குறித்து பெருமையாக பேசுபவர்கள் எம்மிடையே இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பெருமைக்காகவோ சர்ச்சைக்காகவோ அல்ல. உல்லாசப்பயணியாக சென்ற வேளையில் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த ஆசனத்தில் அமரும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது.

ஒரு சமயம் ஜெர்மனிக்கும் அங்கிருந்து சுவிட்சர்லாந்துக்கும் செல்ல நேர்ந்தது. அலுப்பு மிக்க பயணமாக அமைந்த போதிலும்

சுவிட்சர்லாந்தின் ரம்மியத்தினை ரசித்தபோது அலுப்பு மாயமாக மறைந்தது.

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து சிங்கப்பூர் வந்து சிலமணி நேரங்களில் கொழும்பு பண்டார நாயக்கா சர்வதேச விமானநிலையத்தில் வந்து இறங்கியபோது நடு இரவு கடந்து விட்டது. மறுநாள் அதிகாலை ஃபிரான்பேட்டுக்கு புறப்பட வேண்டும். நீர்கொழும்பு சென்று திரும்பியிருக்கலாம் அதன் மூலம் எனது குடும்பத்தவருக்கும் வீண் அலைச்சலைக் கொடுத்திருக்கலாம். இருபது நிமிடத்தில் போகக்கூடிய தூரத்தில் எங்கள் வீடு இருந்த போதிலும் விமானநிலையத்திலேயே ஆசனத்தில் உறங்கினேன். இந்த ஆசனத்தில் உறக்கம்! ஐ. நா. சபை. செயலாளர் நாயகத்தின் ஆசனத்தில் அமரும் வாய்ப்பு!

“எதிர்பாராத நிகழ்வுகளின் சங்கமம் தான் வாழ்க்கை” என்று அடிக்கடி நான் சொல்வது அனுபவத்தினால்தான்.

சமார் முப்பது மணி நேரங்களின் பின்பு ஜெர்மனியை அடைந்து சிலநாட்கள் கால்ஸ்ரூவில் எனது உறவினரும் எழுத்தாளரும் பெண்ணிலைவாதியும், “ஜெர்மன் பெண்கள் சந்திப்பு” அமைப்பைச் சேர்ந்தவருமான 'தேவாவின்' இல்லத்தில் தங்கியிருந்தபோது என்னை அழைத்துச் செல்ல சுவிட்சர்லாந்தில் 'போன்' மாநகரத்தில் இருந்து இந்திரன் தமது காரில் வந்தார்.

இந்த ஐரோப்பிய பயணம் எனது தனிப்பட்ட குடும்ப அலுவல்கள் நிமித்தமாக இருந்தபடியால் ஐரோப்பாவிலிருக்கும் எந்த வொரு எழுத்தாளருடனும் (உறவினர் தேவாவைத் தவிர) நான் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. செல்லுமிடமெங்கும் 'இலக்கியம்' பேசிக் கொண்டிருந்தால் குடும்ப அலுவலைக் கவனிக்க மாட்டேன் என்பது குடும்பத்தாரின் விமர்சனம்.

இதுவிடயத்தில் என்னை நானே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இந்திரனுடைய காரில் ஜெர்மனியிலிருந்து சுவிட்சர்லாந்துக்குப் பயணமானேன்.

“உங்கள் இலக்கிய நண்பர்களைப் பார்க்கத்தான் முடியவில்லை, ஜெனீவாவில் இருக்கும் ஐ. நா. சபையையாவது பார்த்துவிட்டு திரும்புங்கள்” என்றார் இந்திரன்.

உலகின் பெரும் செல்வந்தர்களின் பெயர்கள் அடிபடும் பொழுது 'சுவிஸ் வங்கி' யின் பெயரும் கலந்து கொள்ளும். சுவிஸ் கைக்கடிகாரத்திற்கு, சுவிஸ் சொக்லேட்டுக்கும் உலகில் மிகுந்த கிராக்கி.

சுவிஸ் வங்கியில் கணக்கு வைத்திருக்கும் வெளிநாட்டவரின் "கணக்கு இலக்கம்" அவருக்கு தரப்படும் கைக்கடிகாரத்தில் எங்கோ மறைந்திருக்கும் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் இரண்டாவது புதல்வர் சஞ்சய்காந்தி விமான விபத்தில் கொல்லப்பட்ட பொழுது அவ்விடத்திற்கு விரைந்த இந்திரா மகனின் உடலை மாத்திரம் பொறுப்பேற்கவில்லை, மகனின் கைக்கடிகாரத்தையும் அந்தத் துயர அவலத்துக்கிடையில் தேடியெடுத்துக் கொண்டதாகவும் ஒரு தகவல் உண்டு.

உலகிலேயே இயற்கை அழகு கொஞ்சம் நாடென வர்ணிக்கப்படும் சுவிட்சர்லாந்தில் ஆயிரக்கணக்கான சிறு நதிகளும் வற்றாமலிருக்கின்றன. நீண்ட பிரம்மாண்டமான சுரங்கங்களுக்கூடாக பயணிக்கும் போது பரவசம் எம்மை தழுவிக்கொள்ளும்.

தென்னிந்திய தமிழ் சினிமாவில் காதலனோ, காதலியோ சென்னையிலோ, மதுரையிலோ, திருச்சியிலோ, கோயம்புத்தூரிலோ திரைக்கதைப்பிரகாரம் வாழ நேர்ந்தாலும் சுவிட்சர்லாந்துக்கு விமானம் ஏறி ஓடி வந்து விடுவார்கள். தயாரிப்பாளரின் 'கஜனா' வைப் பொறுத்து சுவிட்சர்லாந்தில் அவர்கள் ஓடிப்பிடித்து ஆடி மகிழ்ந்து காதலிப்பார்கள்.

அந்த நாயக நாயகிகள் ஓடிப்பிடித்து சரஸமாடிய இடங்களைப் பார்க்க வேண்டிய தேவை எனக்கு இருக்கவில்லை.

உலக சமாதானத்திற்காகவும் மனித உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்துக் கொண்டு பல உள்நாட்டு யுத்தங்களையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் பார்த்தவாறு கையை பிசைந்து கொண்டு விழிபிதுங்கி நிற்கிறதே ஐ. நா. சபை அதனைப் பார்க்க விரும்பினேன்.

நாம் ஜெனிவாவுக்கு சென்ற சமயம் தற்போதைய ஐ. நா. செயலாளர் கொஃபி அனான் அங்கிருக்கவில்லை.

வாஷிங்டனிலும் ஐ. நாடுகளின் மற்றுமொரு தலைமையகம் இருப்பதனால் அவர் அங்கு சென்றிருப்பதாக அறிந்து கொண்டேன்.

கானா நாட்டைச் சேர்ந்த இந்த இராஜதந்திரி சாதாரண பிரஜைகளுடனும் பந்தா காட்டாமல் சரளமாகப் பழகும் இயல்புள்ளவர் என கேள்விப்பட்டுள்ளேன்.

சுமார் 185 நாடுகளை கட்டிக்காக்கும் காவலர் இவர். இந்த நாட்டு தலைவர்களின் முறையீடுகளையும் முறைகேடுகளையும் நன்கு அறிந்தவர்.

மூன்று தசாப்த காலங்களுக்கும் மேலாக ஐ. நா. சபையில் பல்வேறு பதவிகளையும் வகித்த அனுபவம் மிக்கவர். ஆபிரிக்காவின் சஹாரா பிராந்தியத்திலிருந்து தெரிவாகிய முதல் பிரமுகர் என்ற பெருமையும் பெற்றவர். பல்வேறு நாடுகளின் பிரச்சினைகள் பற்றிய தகவல்களையும் தமது விரல்களின் நுனியில் வைத்திருக்கும் இந்த சதா அவதானியை சந்தித்து பேச முடியவில்லையே என்ற கவலை துளிர்ந்தது.

பின்னாளில் இலங்கையில் சனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை அவர் பார்க்க வந்த பொழுது அவரை தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பாமல் தடுத்த மறைகரங்கள் மீது கோபமும் துளிர்ந்தது.

ஜெனிவா ஐ. நா. சபையின் சுற்றாடல் ரம்மியமானது பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம்.

நந்தவனங்களின் மத்தியில் நடுநிலைமை பேசிக்கொண்டு அவதியுற்று அல்லல்பட்டு அவலக்குரல் எழுப்பி வரும் நாடுகளுக்கும் உரிமை இழந்த மக்களுக்கும் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது.

எனினும் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கும் விவாதங்களுக்கும் உட்பட்டுக் கொண்டு தானிருக்கிறது.

உலகிற்கு சமத்துவம் பேசும் இச்சபையில் கூட சரியான அளவில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்ற விமர்சனமும் உண்டு.

பாதிப்புற்ற பல உலகநாடுகளில் புனர்வாழ்வுப் பணிகளுக்காக நிதி உதவி வழங்கும் ஐ. நா. சபை வருடாந்தம் வெளியிடும்

குறித்த நிதிவிநியோக அபிவிருத்திப் பணிகளை விளக்கும் பெரிய நூலொன்றும் அங்கு செல்லும் பார்வையாளர்களுக்கு கிடைக்கிறது.

அந்த நூலில் இலங்கையும் இடம் பெறுகிறது. UNHCR இனால் உதவிபெறும் இரண்டு இலங்கைத் தமிழ்ச்சிறுமிகளின் பால்மணம் மாறாத புன்னகையுடன் புகைப்படம் ஒன்றையும் அந்த நூல் பிரசுரித்திருந்தது.

தாயகத்தில் யுத்தம் முற்றாக முடிவுக்கு வரவேண்டும். எமது பிள்ளைகள் தொடர்ந்தும் அநாதைகளாகும் நிலைமை தொடர்க்கூடாது என மனதிற்குள் பிரார்த்தனை செய்தவாறு ஐ. நா. சபையின் மகாநாட்டு மண்டபம், கருத்தரங்கு மண்டபம், பிரதிநிதிகள் அளவளாவும் இடம் என்பனவெல்லாம் பார்த்தவாறு தகவல்களை அறிந்து கொண்டு திரும்புகையில் இந்திரன் சொன்னார். “ஐ. நா.செயலாளர் நாயகத்தைத் தான் உங்களால் பார்க்க முடியவில்லை அவர் அமர்ந்து பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களை கேட்கும் அவரது ஆசனத்திலாவது அமர்ந்து விட்டு வாருங்கள் ரூபகத்திற்காக ஒரு படம் எடுப்போம்” என்றார்.

“ஐயோ ... வேண்டாம் ... அந்த புனிதமான ஆசனத்தில் நான் அமருவதா... வேண்டாம்.” என்றேன்.

“எங்குமே எவருக்கும் ஆசனங்கள் நிரந்தரமானதல்ல; எவரும் எதுவும்

சொல்லமாட்டார்கள். நீங்கள் அதில் தாராளமாக அமர்ந்து படம் எடுக்கலாம். பல நாடுகளையும் சேர்ந்த பலர் ஐ. நா. சபையை பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள்! அவர்களில் ஒருவர் நீங்கள்.

பிரதிநிதி அல்ல! பார்வையாளன்! அமருங்கள் படம் எடுப்போம்”. என்றார் இந்திரன். அமர்ந்தேன் அந்த ஆசனத்தில். எம்மை அழைத்துச் சென்று காண்பித்து தகவல்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த ஐ. நா. அதிகாரி கைதட்டி வரவேற்று தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

“ஓ ... ஆசனங்களுக்குத்தான் எவ்வளவு மரியாதை”.

சிலவருடங்களுக்கு பின்பு இந்த சம்பவத்தை எனது மனைவி மாலதியிடம் சொல்லி புளகாங்கிதம் அடைந்தபொழுது மனைவி, “அப்படியா.... கொஞ்சம் பொறுங்கள்” எனச் சொல்லிவிட்டு ஒரு படத்தை எடுத்து வந்து காண்பித்தாள்.

“அதில் அவுஸ்திரேலியா விக்ரோரியா மாநில பாராளுமன்றத்தின் சபாநாயகர் ஆசனத்தில் மாலதி கம்பீரமாக அமர்ந்திருக்கும் காட்சி.”

இது எப்படி இருக்கு?

நாரையாரின் வருகையால்,
சிங்கமும்- சிறுத்தையும் ஒன்று கூட்ட,
ஏரித்தீவில் சமரச அலைகள் எழுந்தன.

நாட்கள் விரைந்திட்ட போதிலும்,
நாரையார் வகித்திட்ட நடுநிலையில்
நரிகளின் நயவஞ்சகம் புகுந்திடவே,

சிங்கமும்- சிறுத்தையும் சினமுற
சீதைவுற்று நலிவுற்றது அமைதி,
அமைதிக்குப் பின் வருமாம் புயல்...

இவர்கள் பசிக்கு, நாங்கள் தானோ!
இரைகள் என்று புலம்பின...
அப்பாவி மீனினங்கள்...

அமைதி வேண்டும்

இளைய நம்பி

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

தான்தோன்றிக் கவிராயரும், திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயரும்

ஓர் ஓய்பு நோக்கு

— அ. முகம்மது சமீம்

சில்லாலையில் பிறந்த சில்லையூர் செல்வராஜன் என்ற எழுத்தாளர், கதை, கட்டுரை, விமர்சனம், விளம்பரம் ஆகிய துறைகளில் சிறந்து விளங்கினார். ஆனால் இவரது மேதாவிலாசம் கவிதையில் தான் தெரிந்தது. இவர் தான்தோன்றிக் கவிராயர் என்ற புனை பெயரில் கவிதைகளை யாத்தார். இவர் பெரும்பாலும் கவியரங்கங்களில் தான் தன் திறமையைக் காட்டினார். “தானாகத் தோன்றித் தனிவழியே செல்லும் தான் தோன்றிக் கவிராயர்” என்று தன்னைத் தானே அறிமுகம் செய்து கொள்வார். இவர் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட மார்க்ஸிய வாதி இலங்கையில் ‘முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்’ தோன்றுவதில் காரணகர்த்தாக்களில் ஒருவராக இருந்தவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைமைக் குழுவின் அங்கத்தவராக இருந்த இவர் அதன் முக்கிய ஸ்தாபன கர்த்தாக்களில் ஒருவராவார்.

இலங்கையில் சில்லையூர் செல்வ ராஜன் வாழ்ந்த அதே காலகட்டத்தில் தமிழ் நாட்டில் திருநெல்வேலியில் பிறந்த சிதம்பர ரகுநாதன் திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர் என்ற புனைபெயரில் கவியரங்கங்களில் கவிபாடி மக்களை அதிர வைத்தார். ரகுநாதன் ஒரு பெரும் இலக்கியவாதி. இலக்கியத்தில் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். சிறு கதை, நாவல், விமர்சனம், கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் சிறந்து விளங்கினார். ரகுநாதன் ஓர் இலக்கிய சாம்ராட். அவருடைய இலக்கியப் படைப்புக்களை எழுதுவதென்றால், அது பெரும் நூலாகவே வடிவ பெறும். ஆனால் இங்கே நான் அவருடைய கவியரங்கக் கவிதைகளை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டேன்.

ஒரு கவியரங்கத்தில் ரகுநாதன் தன்னை அறிமுகப்படுத்துகையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“காரைக்குடி நகரின்
கண்ணியரே! கம்பனது
பேருரைகள் கூற வந்த
பெரியோரே! உமக்கெல்லாம்
சீர் கம்பன் அடி பரவும்
சிற்றம்பலம் வணக்கம்”

பிறிதோரிடத்தில் தன்னைப்பற்றிக் கூறும் போது,

“நானோ –
இருபத்தி ஏழுண்டு இன்னும் நிரம்பாத
பருவத்து வாலிபன் காண்!

இவர் தன்னை அறிமுகம் செய்யும் போதே சபையில் ஆரவாரம் கேட்கும். இவருடைய கவிதையைக் கேட்பதற்கு ஆவலாய் எல்லோரும் இருப்பார்கள்.

“நானோ!
பேனா பிடிச் செழுதிப்
பேரெடுத்து அரசாளும்
தானாபதி அல்ல
ஆனாலும் நம் நாட்டை
அறைகின்றேன் கேளுங்கள்!

தான்தோன்றிக் கவிராயரும், தம்மை

அறிமுகப்படுத்துகையில் கவிஞனுக்கே உரித்தான புதுமையைக் கையாள்வார். அவர் கவியரங்கங்களில் பாடுவதற்கு எழுந்து நிற்கையிலேயே மக்களிடமிருந்து கரகோஷம் எழும். அவர் முதலில் தன்னை அறிமுகப் படுத்தும் பொழுது,

“தேனாகப் பொன்நிலவு திகழ் கின்ற ஓரிரவில்
தெய்வத்துள் தெய்வம் என் தா
யானாள் எம்மனை முற்றமணல் திருத்தி

அன்பொடுதன்

அருகணைத் தென்விரலைப் பற்றி
 'ஆனா' என்றோ ரெழுத்தை அழித் தமிழ்தம்
 மணல் மீது

அன்றெழுதப் பயிற்ற இன்றோ
 பேனாவைப் பிடித்தெழுதும் உரை யெழுத்தும்,
 கவியெழுத்தும்
 தலையெழுத் தாய்ப் பிழைப்பாய்க் கொண்டேன்.
 நானான போதும் தம் நாளாந்தம் சோற்றுக்கும்
 ஆடைக்கும்

நலிவோர்க்காய்ப் பொருத என் வா
 ளானானே தமிழ் என்றிங்கன் பரெல்லாம்
 போற்றுகின்ற
 ஆச்சி! உனை முதலில் அடிபணிந்தேன்
 போற்றி”

தம்மை அறிமுகப்படுத்துவதில் இருவருக்கும் ஓர் ஒப்புமையைக் காண்கிறோம்.

இருவரும் முற்போக்கு எண்ணம் படைத்தவர்கள். இருவரும் முற்போக்கு இயக்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் பண்டிதர்களுக்கு மிடையில் இலக்கியக் கோட்பாட்டில் பெரும் போராட்டமே நடந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தில் மரபு பேணப்படல் வேண்டும். கவிதையில் யாப்பமைதியும் இலக்கணமும் தான் முக்கியம். இழிசனர் வழக்கு தமிழ் இலக்கியத்தில் புகுத்தக்கூடாது. புதுக்கவிதை என்றொன்றில்லை, வசனங்களை வெட்டி நொறுக்கி வசனகவிதை என்று கூறுவதை எதிர்த்து நின்றது பண்டிதர் வர்க்கம்.

இப்பண்டித வர்க்கத்தைச்சாடுகிறார் திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர்
 “யாப்பெதுகை என்றும் யமகம் திரி பென்றும்
 ஆப்பறைந்து தமிழ்த்தாய்க்கு அறம்பாடும்

— தோப்புக்

கரணவித்தை புலவருக்குக் கவியரசன் பாரதியரின் மரணமென வந்தானம்மா”

என்று பாரதியைப் பாடும் பொழுது பண்டித பரம்பரையினரின் அகங்காரப் போக்கினைக் கண்டிக்கிறார். இலக்கியத்திற்கும் இலக்கணம் தேவை. இலக்கணம் என்ற கட்டுக்கோப்புக்கள் ஒரு கவிஞன் தன்னுடைய கற்பனையை கவிதையின் மூலம்

வெளிப்படுத்துகிறான். இதையே ரகுநாதன் “ஒவ்வொரு கலைஞனும் ஒரு அமைப்பு விதிவைத்துக் கொள்கிறான். அதையே இலக்கணமாகவும் ஆக்கி விடுகிறான். உருவ அமைப்புக்கு எந்தவித இலக்கணத்துக் கேளும் உட்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். கலையின் ஜீவனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் தனது கலாச்சாரம், நாகரிகத்துக்குத் தக்கவாறு கலையைப் படைக்கிறான்” என்கிறார்.

பண்டிதவர்க்கத்தினர் இலக்கணத்தை மட்டுமே பார்த்தார்கள். கவிதையில் உள்ள இலக்கியத்தைப் பார்க்கவில்லை. கவிஞரின் வளம்மிகக் சிந்தனையைப் பார்க்கவில்லை. தமிழ் அவனுக்கு வளைந்து கொடுப்பதைப் பார்க்கவில்லை. கவிஞரின் கவிதைகளில் உள்ள வேகம் இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பில் வெளியாகி வார்த்தைகள் திமிறிப் பாய்வதை அவர்கள் காணவில்லை. இந்தப் பண்டிதப் பரம்பரையை திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர் சாடுகிறார்.

“அன்னவரோ!

இலக்கணத்தைத் தூளாக்கி
 இடித்து குரணித்து
 கலக்கிக் குடித்திறக்கிக்
 கவியென்று பேர் சுமந்து
 பிலக்கணமாய்ப் பாடிவந்து
 பித்தர் சில பேர்கள்

.....
 யமகம் சிலேடையென்றும்
 தழையேறிக் கூத்தாடிக்
 காதல் விழைய வந்த
 உழைச் சேற்றுப் புலவர்கள்
 ஒரு சில பேர்!
 அவரெல்லாம்
 சொல்லுக் குயிரை விட்டு
 சோதாவாய் வார்த்தைகளை
 மல்லுக்கு எதிர் நின்று
 மடிபிடித்திழுத்து வந்து
 அடுக்கி, கற்குவியல்
 ஆக்கி பல்லை யெலாம்
 உடைக்கக் கவிபாடி
 உயர் கவிதை என்று சொலிப்
 படைத்தார்”

இலங்கையிலும் இம்மரபுப் போராட்டம் ஐம்பதுகளில் மிகவும் தீவிரமாக நடந்தது. மணிக்கொடி காலத்தில் இம்மரபுப் போராட்டம் தமிழ் நாட்டிலும் நடைபெற்றது. “யாப்பி லக்கண விதிகளைக் கவனித்து வார்த்தைகளைக் கோர்த்து அமைத்து விட்டால் கவியாகுமா?” என்று கேட்கிறார் புதுமைபித்தன். மேலும் அவர் “கவிதை மனிதனின் உணர்ச்சியில் பிறந்த உண்மை. மனித உள்ளம் யதார்த்த உலகத்துடன் ஒன்றுபட்டோ பிரித்தோ கண்ட கனவு. அது உள்ள நெகிழ்ச்சியிலே உணர்ச்சி வேகத்துடன் வெளிப்படுகிறது.” என்று கூறுகிறார். இலங்கையில் நடந்த இம்மரபுப் போராட்டத்தில் சில்லையூர் செல்வராஜன் கட்டுரைகள் எழுதினாரேயொழிய கவிதைகளில் தன் கருத்துக்களை வெளிக்கொணரவில்லை. ஆனால் அவரை யாழ்ப்பாணத்தில் அன்று நிலவிய சாதிக் கொடுமையை ஈர்த்தது. சாதிக் கொடுமையை ஒரு கவியரங்கத்தில் கிண்டல் செய்து பாடுகிறார்.

“காளை ஒருவன் அதிகாலையிலும் மாலையிலும்
நீளப் பணையளந்த நெற்றி வியர்வையுடன்
பாளைப் பிழிந்த பதநீர் கலந்து வரக்
காலைப் பிடித்துக் கடன் சொல்லிக் கள் இரந்து
வேளைக்கு வேளை விட்டு நிரப்பித் தன்
பேழை வயிற்றுள்ளே பிதற்றி வெறியாடும்
காலைகளில் தன் சபைகள் சந்திகளில் அந்த இளங்
காளையினைக் கண்டாலோ காறி உமிழ்ந்தவன் கீழ்ச்
சாதியென்று சாதிக்கும் சாதியெங்கள் சாதி
சங்கெடுத்து ஊது தமிழ்ச் சாதி பெருஞ்சாதி!

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சாதியமைப்பு ஆரியர்களுடைய வர்ணாசிரமத்தை ஒட்டியது அல்ல. அங்கே பிராமணர், சத்திரியர், வைச்ரியர், சூத்திரர் என்று பகுக்கப்பட்டார்கள். ‘பறையர்’ அல்லது ‘தலித்துகள்’, சூத்திரரை விட கீழ் மட்டத்திலுள்ளவர்கள். இது ஒரு பிற்சேர்க்கை சாதியமைப்பு தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் அவரவர் தொழிலையே சார்ந்திருந்தது. இந்திய சாதி அமைப்பில் பிராமணர்கள் உயர்ந்த சாதியாகக் கணிக்கப் பட்டாலும் இலங்கையில் இவர்கள் கோயில் களில் பூசாரி வேலை செய்யும் கோயில் குருக்க ளாகக் கணிக்கப்பட்டார்கள்.

இந்திய சாதியமைப்பில் வேளாளர் சூத்திரர் என்று பகுக்கப் பட்டாலும், இலங்கையில் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இவர்கள் உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்கள் என்று கணிக்கப் பட்டார்கள்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி யாழ்ப்பாண சாதியமைப்பைப் பற்றிக் கூறும் போது “யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்பில் தொழிலே பிரதான அடிப்படையாகின்றது. இதனால் இங்கு சாதி நிலைப்பட்ட தொழிற் பிரிவுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றது” என்று கூறுகின்றார்.

திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர் வாழ்ந்த திருநெல்வேலியில் மூன்று வர்க்கங்களைக் காண்கிறார் புதுமைபித்தன். ஒன்று பார்ப்பன-வேளாளர்; இவர்கள் கோயிலை அண்டிய அக்கிரகாரத்திலும், பிள்ளைமார் வீதியிலும் வாழ்பவர்கள். இரண்டாவதாகவும்; ஊரைக் கடந்து செல்லும் வழியில் வாழும் மறவர் மூன்றாவதாகவும், ஊரைத்தாண்டி தூரத்தில் வசிக்கும் பறையர்கள் நான்காவதாகவும் காண்கிறார். மார்க்ஸிய வாதியான திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர், இந்தப் பிரிவுகளை சாதிப் பிரிவினைகளாக நோக்காமல் வர்க்கப் பிரிவுகளாக நோக்குகிறார்.

அவருடைய கவிதைகளில் இந்த வர்க்கப் பிரிவினையைச் சாடுகிறார்.

“குறைவற்ற செல்வங்கள்
குவிந்தும், வயற்புரத்தில்
நிறை வயிற்றுச் சூலியைப் போல்
நெற்கதிர்கள் தலை சாய்த்தும்,
அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்கும்
ஆலாய்ப் பறக்கின்ற
குறைவயிற்று ஏழைகளைக்
கூறாதிருந்திடவோ!

மேலும்,

“வானுயர்ந்த மாடங்கள்
வளர்ந்தும், குடியிருக்கக்
சாணிலமும் இல்லாமல்
சந்துகளில் பொந்துகளில்
கூனிக் கிடந்துமுன்றும்
குற்றயிராய் வாழ்வதையும்

ஆணித்தரமாக

அறையா திருந்திடவோ!

பாமரமக்களின் அவல நிலையை எண்ணி,
அவர்களுடைய பேதமையை நினைத்து, அஞ்சி
அஞ்சி வாழும் அவர்களுடைய நிலைமையைக்
கவிராயர்,

“பஞ்சையாய், பாமரராய்

பயத்தின் அடிமைகளாய்,

கிஞ்சித்தும் வீரமிலாக்,

கீழாம் பிறவிகளாய்

செஞ்சொல் தமிழ்க்குலத்தோர்

சீரழிய லாகிடுமோ?

திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயரும், தான்
தோன்றிக் கவிராயரும், கம்பூனிஸ்ட் கட்சி
யோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்கள்.
அவர்கள் இருவருடைய பார்வையும் மார்க்ஸி
யத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியவை.
மார்க்ஸிய கண்ணோட்டத்தில் சமுதாயத்தைப்
பார்த்தார்கள். இலக்கியம் என்பது வெறும்
பொழுதுபோக்காக மட்டும் இருத்தல் கூடாது.
அது மக்கள் இலக்கியமாக இருத்தல் வேண்டும்.
மக்களை பற்றியதாக இருக்க வேண்டும். மக்கள்

பயன்படக்கூடியதாக அமைய வேண்டும்.
அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கும் நல்வாழ்வுக்கும்
உதவுவதாக அமைய வேண்டும். “சிதைந்து
சீரழிந்து வருகிற சமுதாயத்தைப் பிரதி
நிதித்துவப் படுத்துகிற இலக்கியம் நசிவு
இலக்கியம்” என்ற மார்க்ஸிய வாதியான
ஜீவானந்தம் கூறுகிறார்.

சமூகம் என்பது வர்க்க முரண் பாடுகளைக்
கொண்டது. இச் சமூகத்தில் தோன்றும்
பிரச்சினைகள் வர்க்க அடிப்படையில்
தோன்றுகின்றன. இங்கே வர்க்கப் போராட்டம்
முதன்மை பெறுகிறது. மார்க்ஸியப் பார்வையில்
அரசியலும் ஒரு வர்க்கப் போராட்டத்தை
பிரதிபலிக்கிறது. இலக்கியத்தையும் ஒரு வர்க்கப்
போராட்டத்தின் அங்கமாகவே மார்க்ஸிய
வாதிகள் கருதுகின்றனர். ஆகவே இலக்கியம்
வெறும் கற்பனையாக மட்டும் இராது
யதார்த்தமாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த
அடிப்படைக் கொள்கையிலிருந்துதான் இவ்விரு
கவிராயர்களும் தங்கள் கருத்துக்களையும்
கொள்கைகளையும் கவிதையில் எமக்குத்
தந்தனர்.

சீ...தனம்!

இப்போதெல்லாம்

ஓட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்

கோடிக்கணக்கில் பணத்தை....

பூட்டிவிடுகின்றனர்

நாற்றுக்கணக்கில் தங்கநகைகளை....

கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்....

சொந்த ஊரில் ஒன்று

வந்த ஊரில் ஒன்றென

இரண்டாய் மூன்றாய் வீடுகளை

ஓட்டிச் செல்ல விடுகின்றனர்

இரண்டு, நான்கு சக்கரவாகனங்களை....

என்ன இதெல்லாம்....

சீர் தானம்..

ஸ்திரீ தானத்துடனான

சீர்தானங்கள் இவை...

ஸ்திரீயே தனமென்று அறியாதோரின்

சீ... தனம்

தே. சங்கீதா

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

வர்த்தக/தேசிய/ஆங்கில சேவைகள்

அண்மைக்கால உலகளாவிய இதழியல் போக்குகளையும் அறிந்து வைத்திருக்கக் கூடிய, பகுத்துப் பார்க்கும் நுண்ணறிவுள்ள மதிப்புக் குரிய வாசகர்களே -

இத் தொடர் பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பு:

இது இலங்கை வானொலி பற்றிய வரலாறு இல்லை. மாறாக, இது எனது வரலாறு, இலங்கை வானொலியுடன் தொடர்புடைய எனது அனுபவங்கள் மாத்திரமே அடங்கியது. “உமது அனுபவங்களை நீரே வைத்துக்கொள்ளும். “ஞானம்” இதழின் பக்கங்கள் உமது பிரலாபத்திற்கு ஏன் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்?” என்று -

உங்களிற் சிலர் கேட்பதில் நியாயம் உண்டு தான். ஆயினும் ‘நேர்காணல்’ என்ற பகுதிகளும் ஏடுகளில் வெளிவருவதனால் பயனடையும் வாசகர்கள் பலர் இருப்பதையும் நாம் மறக்க

ஆனால், இந்தப் பதத்தை அண்மை காலத்தில் நான் அதிகம் பிரயோகித்த பின்னர், பலர் இப்பொழுது ‘பத்தி எழுத்து’ என்று ஒரு வகை இருப்பதையும் புதிதாக அறிந்துள்ளனர். ஆயினும், “பத்தி” எழுத்தின் நோக்கமென்ன, அதன் தன்மைகள் என்ன என்பதை அத்தகைய வாசகர்கள் அக்கறை எடுக்காததில் ஆச்சரிய மில்லை. எனவேதான் விபரமறியாத சிலர், தற்புகழ்ச்சி என்று தன் முனைப்பான அனுபவ வெளிப்பாடுகளை ஓரங்கட்டி, புகைந்து பார்க்கின்றனர். நீங்கள் ஆங்கிலம் போன்ற பிற மொழிகளின் கலை, இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை படித்துப் பார்ப்பீர்களாயின் உங்களிடம் தடு மாற்றம் ஏற்படாது.

அது போக, எனது தன்முனைப்பான பத்தி எழுத்துக்களை நீங்கள் படிக்கவிரும்பவில்லை என்று ஞானம் ஏட்டின் ஆசிரியரை நிர்ப்பந்தம்

இலங்கை வானொலியில் 3ஆவது (3) கே. எஸ். சிவகுமாரன்

லாமோ? என்னை ஒருவர் செவ்வி கண்டு சில பதில்களை ஏட்டில் பிரசுரிக்கப்படுவதைவிட நானே சுயசரிதைப் பாங்கில் சில விபரங்களைத் தர முயல்கிறேன். அவ்வாறு செய்யும் பொழுது, மறைக்கப்பட்ட, இருட்டடிக்கப்பட்ட விஷயங்களையும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது, எனது தன் முனைப்புச் செய்திகளுடன் இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றிய வர்களையும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும் நான் தருகிறேன் அல்லவா?

அது மாத்திரமல்ல, “பத்தி” எழுத்து என்ற சொற் பிரயோகத்தையே ஏற்றுக் கொள்ளாத, மலிவானதொரு எழுத்து வகை என்றும், ஆழ மற்றவை என்றும் கிண்டல் செய்தவர்களும் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள்.

செய்தால், அவருடைய தீர்ப்புக்கு நான் இணங்கி ஒதுங்கிக் கொள்கிறேன்.

இன்னுமொன்று -

இதழியல் நடையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. சம்பிரதாயமான எழுத்து நடையில் ஊறி, புதுமையை வரவேற்கமுடியாத சில வாசகர்கள், தமது ‘Conditioned’ பழக்கம் காரணமாக Personal Style ஐ விரும்பார்தான்.

உயர்வகுப்புப் பரீட்சைகளில் மாத்திரமன்றி, ஏனைய வகுப்புகளிலும் தமது சொந்த அனுபவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கதை, கட்டுரைகள் எழுதும் படி மாணவர்கள் கேட்கப்படுகிறார்கள். உயர்வகுப்புக்களில், லண்டன் பரிட்சைகளுக்குத் தோன்றும் ஆங்கில/ஆங்கில இலக்கியப் பரிட்சைதாரிகளிடம் இருந்து இத்தகைய Style of answering எதிர்பார்க்கப்படுவதை ஆசிரியன் என்ற முறையில் நானறிவேன்.

பிறருடைய அனுபவங்களை அறிய உங்களுக்கு விருப்பமேயில்லையா? சுயசரிதை எழுத்து நோக்கானல் போன்றவற்றில் நான் ஈடுபடாததனால் பத்தி எழுத்து அனுமதிக்கும் அனுசரணையைக் கொண்டு “இலங்கை வானொலியும் நானும்” என்ற தொடரை எழுதத் துணிந்தேன்.

இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக 1966ல் நான் சேர்ந்த பின்னர், பிற ஜனரஞ்சக அறிவிப்பாளர் களுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பைப் போலவே எனக்கும் ஒரு சில நேயர்கள் உற்சாகமூட்டி வந்தனர். இந்தியாவிலிருந்தும், இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஓரிரு நேயர்கள் என்னைப் பாராட்டி எழுதிவந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் சி. சுதந்திரராஜா என்ற நமது எழுத்தாளர். இன்னொருவர் ஊரெழு அ. கனகசூரியர். நான் எவ்விதத்தில் சோபித்தேன் அல்லது சோடை போனேன் என்பதை நண்பர் கனகசூரியர், திருமலை சந்திரன், கண்டியில் ஒரு சகோதரி போன்றவர்கள் எழுதி வருவதுண்டு. நண்பர் சில்லையூர் செல்வராஜன், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் நான் செய்தி வாசிக்கும் முறையை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பலரின் பாராட்டைப் பெற்றபோதும், ஒரு சில அறிவிப்பாளர்களுக்கும், நேயர்களுக்கும் எனது புதுமாதிரியான அளிக்கும் முறை சம்பிரதாயமற்றதாகப்பட்டது.

உதாரணமாக நான் “அடுத்து சுழலும் இசைத்தட்டு,” ஒலி வாங்கியின் பின்னால் கே.எஸ். சிவகுமாரன்,” “கப்பிட்டோல்,” “பிளாஸா” போன்றெல்லாம் கூறுவதை நையாண்டி பண்ணிய சில அறிவிப்பாளர்கள், மொட்டைக் கடிதங்களை மேலிடத்தாருக்கு அனுப்பி எனது பிரபல்யத்தை அழிக்க முயன்றனர்.

“இவர் என்ன இங்கிலாந்தில் பிறந்து பரிசில் வாழ்வது போன்ற நினைப்போ? தமிழைக்

கொலை செய்கிறாரே “என்றெல்லாம் எழுதினர்.

ஆயினும் நான் கவலைப்படவில்லை. காரணம் அவர்கள் சரியான உச்சரிப்பைத் தெரிந்து வைத்திருக்காத அறியாமை உள்ளவர்கள் என்று அமைதி காண்பேன்.

போயா தினங்களில் மாத்திரம் எனக்கு காற்றில் வரும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. பாலசுப்பிரமணியம், நாகலிங்கம், நான் ஆகியோர் வெவ்வேறு அலுவலகங்களில் பணிபுரிந்ததால், விடுமுறை தினங்களில் மாத்திரமே எமக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. எஸ்.பி. மயில்வாகனம், நகுலேஸ்வரன், எஸ்.கே. பரராஜசிங்கம், ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்தினம், யோகா சொக்க நாதன் (பின்னர் தில்லைநாதன்), புவன லோஜினி வேலுப்பிள்ளை, கோகிலா சுப்ரமணியம் (பின்னர் சிவராஜா), நாகராஜா மாஸ்டர், க. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா (பின்னர் கே.எஸ். ராஜா) ஆகியோருடன் நானும் சிறிது காலம் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக வர்த்தக சேவையில் கடமையாற்றினேன்.

புதிதாக எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியையும் அறிமுகப்படுத்தவில்லை. Sponsored Programmes எனக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட விளம்பரங்களுக்குக் குரல் கொடுக்கவும் தருணம் ஏற்படவில்லை.

சி. சண்முகம் எழுதிய “திரைவிடு தூது” தொடர் நாடகத்தில் ஒரு துணைப்பாத்திரமாக நடித்துள்ளேன்.

எழுத்தாளர்களின் ‘வானொலி மஞ்சரி’ நிகழ்ச்சியில் சிறுகதைகளை வாசித்திருக்கிறேன். B.H. அப்துல் ஹமீட், சில்வெஸ்டர் பாலசுப்பிரமணியம் எஸ். நடராஜாசிவம், சரா இம்மானுவல், ஜோக்கிம் பர்ணாந்து, ராஜேஸ்வரி சண்முகம், வில்லன் இருதய ஆனந்தன், அமினா பேகம் போன்ற பிரபல்ய அறிவிப்பாளர்கள் முன்னணிக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் வேளையிலே, நான் தேசிய சேவை பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகப் பணிபுரியும்படி பணிக்கப்பட்டேன்.

அப்பொழுது வி. ஏ. திருஞானசுந்தரம், சற்சொருபவதி நாதன், ‘தாடி’ சுந்தரலிங்கம்,

எஸ். சண்முகலிங்கன் (இப்பொழுது பேராசிரியர்), வி.பி. தியாகராஜா. எஸ். சிவராஜா, வி. ஏ. கபூர், எஸ். புண்ணிய மூர்த்தி, விமல் சொக்கநாதன் போன்றவர் கொடி கட்டிப் பறந்தனர்.

தேசிய சேவையில் எனது பதவிக்காலம் சில மாதங்களே. அதன்பின் செய்தி அறையில் பணிபுரிந்ததன் காரணமாக வாய்ப்புகள் அருகிவந்தன.

ஆங்கில சேவையில் எனது பங்களிப்புகளை நீங்கள் அறிய விரும்புவிர்களா தெரியாது. இத்தொடரை இத்துடன் நிறுத்தி விடுகிறேன்.

அதற்கு முன்னர், ஓரிரு விஷயங்கள். அருள் தியாகராஜா, விவியன் நமசிவாயம், “சானா” சண்முகநாதன் ஆகியோரே வர்த்தக ஒலிபரப்பு தமிழ்ப்பகுதிக்கு பொறுப்பாக இருந்தனர். ஆரம்பத்தில் ‘மயில் அண்ணை’ என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட எஸ்.பி. மயில்வாகனம் Roster போடுவார்.

ஒரு முறை யோகா தில்லைநாதனுக்கும், எனக்கும் தண்டனை வழங்கினார் விவியன் நமசிவாயம். வர்த்தக Schedule பிழையாகப்

பின்பற்றப்பட்டதால், சரியானதை நான் தேர்ந்தெடுக்காமல் போனதற்கு தபால் அறையில் கடிதங்களைத் தரம் பிரித்து எடுத்து உரிய பெட்டிகளில் இடுவதுதான் எனக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனை. நான் அதை உற்சாகமாக வரவேற்று பணியை நிறைவேற்றினேன். அப்பொழுது இந்திய நேயர்கள் எனது முகவரிக்கு எழுதிய கடிதங்களும் இருக்கக் கண்டு படித்து மகிழ்வுற்றேன்.

வி. ஏ. கபூர் வானொலி மஞ்சரியின் சிறப்புப் பகுதிகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்த பொழுது கலை/ இலக்கியம் தொடர்பான பத்திகளை எழுதியுள்ளேன். எனது அந்தக்காலப் புகைப்படத்துடன் இப் பத்தி வெளிவந்தது.

வானொலி மஞ்சரி டிசம்பர் 15-31, 1969 ல் வெளிவந்த மலர் 21- இதழ் 06ல் 10 அறிவிப்பாளர்களின் படங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

இலங்கை வானொலி எனது ஒலிபரப்புத் துறை வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியதை நன்றியுடன் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

(முற்றும்)

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உ ள் ந ா டு

தனிப்பிரதி	:	ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 1000/=
ஆயுள் சந்தா	:	ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்கள் அதனை வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிக்

கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள் T. Gnanasekaran, HNB - Pussellawa, நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 26014 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி ரசீதை அனுப்பதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி:
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
 3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளி நாடு

ஆண்டுச் சந்தா	:	25 US\$
ஆயுள் சந்தா	:	300 US\$

காதுலாகி, கசிந்து கண்ணிர் மலகி.....

யாழ். இணுவில் கிராமத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு பிறந்த மாதுமை பாடசாலையில் கல்விகற்கும் காலத்திலிருந்தே எழுத்துத்துறையில் தடம்பதித்த இவர் தமிழ்தினப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு 'சிறுகதை' ஆக்கத்துறையில் பல முதற்பரிசுகளை பெற்றுள்ளார். 1993 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1997 வரை தமிழ்தினப் போட்டிகளில் கோட்ட மட்டம், மாவட்ட மட்டம், மாகாண மட்டங்களில் முதலிடம் பெற்று அகில இலங்கை மட்டத்தில் 1993ல் இரண்டாம் இடத்தையும் 1996ல் 3ம் இடத்தையும் 1997ம் ஆண்டு முதலிடத்திற்குவந்து தங்கப்பதக்கத்தைப் பெற்றார். திருகோணமலை மாவட்ட சாஹித்யப் பேரவை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடத்தை பெற்றுக்கொண்டார். இக்காலப்பகுதிக்குள் அவரால் எழுதப்பட்ட 23 சிறுகதைகள் யாவுமே பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் 15 சிறுகதைகளின் முதற்தொகுப்பு "தூரத்து கோடை இடிகள்"

அண்மையில் திருகோணமலை, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் வெளியீட்டு விழாக்களைக் கண்டுள்ளன. பட்டப்படிப்புக்காகக் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்தபின் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத் தமிழ் சாஹித்ய மன்றத்தினால் நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் இடத்தையும், பேராதனை பல்கலைக்கழக சாஹித்ய மண்டலம் நடாத்திய சிறுகதை போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளார். மித்திரன் பத்திரிகையிலும், பார்த்தேன், தமிழ்த்தென்றல், ஞானம் இலக்கியச் சஞ்சிகையிலும் இவருடைய ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. சிலகால இடைவெளிக்குப்பின் மீண்டும் எழுதத்தொடங்கிய மாதுமை, 'ஞானம்' நடத்திய அமரர் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசையும், விபவி கலாசார மையம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசிற்கான விருதையும் பெற்றுள்ளார்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக B.A(Hons) பொருளியல் முதலாம் தர பட்டதாரியான இவர், கவிற்சலாந்து நாட்டின் புலமைப் பரிசில் பெற்று மேற்படிப்புக்காக அங்கு சென்றுள்ளார். ஈழத்தில் வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளராக தன்னை இனங்காட்டியுள்ள இவரை 'பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்' நடாத்திய கருத்தரங்கில் இவருடைய சிறுகதை ஆக்கங்கள் பற்றி இரண்டு எழுத்தாளர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து பெருமை தேடிக்கொடுத்துள்ளனர்.

கலாபூஷணம் அமரர் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற சிறுகதை

- மாதுமை சீவசுப்பிரமணியம்

சிறுகதை

விட்டில் அம்மாவுக்கு உதவியாக இருப்பேன். மற்றப்படி எனக்கு நேரம் போவதே பெரும்பாடாகிப் போய்விடும்.

இன்ரன்சிப் எப்ப வரும். எங்காவது தூர இடத்திற்குப் போட்டுத் தந்தார்களானால் எவ்வளவு நல்லம். புதுஇடம், புதுச்சூழல், புதிய முகங்கள்..... பார்க்கிற சந்திக்கின்ற சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதா என்று எண்ணுவேன்.

சொந்தவீடு, சொந்தஊர், பழகிய முகங்கள் அம்மா அப்பா சொந்தங்களை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதா? என்று நினைக்கும்போது மனத்திற்குள் என்னையறியாமலே ஒரு நெருடல். நித்திரைக்குச் செல்லும்போது மனம் அலை பாய்ந்தபடி இருக்கும். விடிந்தும் படுக்கையைவிட்டு எழாமல் இன்ரன்சிப் பற்றிய சிந்தனையில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றேன்.

அம்மா கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டு “என்னெண்ய அம்மா” என்றேன்.

“மகள் இந்தா கோப்பியை குடிச்சிட்டு முகத்தை கழுவிட்டு வா. உனக்குப் பிடித்த அரிசிமா புட்டும் முருங்கைக்காய் பிரட்டலும் செய்து வைச்சிருக்கிறன்” என்றார்.

அம்மாவை விட்டிட்டுப் போனால் இப்படி யார் வாங்க்கு ருசியாய் சாப்பாடு சமைத்துத் தருவார்கள். அதை நினைக்க என்மனம் வேதனைப்பட்டது.

இப்பொழுது ஏன் மனத்தைப் போட்டு அலட்டிக் கொள்ள வேண்டும். வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளுவோம் என்று எண்ணி அன்றாட வேலைகளில் என்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டேன்.

இரவுச் சாப்பாடு முடிந்து, அப்பா அம்மா நான் மூவரும் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். கதையோடை கதையாக அப்பா சொன்னார்..... “இன்ரன்சிப்புக்கு யாழ்ப்பாணத்துப் பிள்ளைகளை திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு எண்டு அனுப்புவார்களாம். மட்டக்களப்பு, திருகோண மலைப் பிள்ளைகளை யாழ்ப்பாணத்திலை விடு

வார்களாம் என்று கதைக்கிறார்கள்”

“அப்ப எங்கடை பிள்ளையும் திருக்கணா மலை மட்டக்களப்பு எண்டு” அம்மா சொல்ல.....

“அவளுக்கும் ஊர் உலகம் தெரிய வேணும்ப்பா. மொண்டசூரி தொடக்கம் யூனிவசிற்றிவரை இங்கதானே இருந்து படிச்சவள். நாலுலகும் தெரியவேணும்ல்லே” என்றார் அப்பா.

நான் யூனிவசிற்றியிலை படிக்கிற காலத்திலை என்னுடன் படித்த திருகோணமலை மட்டக்களப்புப் பிள்ளைகள் விடுமுறை காலங்களில் தங்கள் ஊர்களுக்கு வரும்படி கேட்டும், பொம்பிளைப் பிள்ளைகள் கண்டபடி திரியக்கூடாது என்று சொல்லி அம்மா போகவிடாமல் மறிச்சுப்போட்டார்.

இன்ரன்சிப் திருகோணமலை ஆதார வைத்தியசாலை என்று கடிதம் கிடைத்தது. அம்மாவை ஒருவாறு ஆறுதல் படுத்திவிட்டு,

அப்பாவுடன் பல சென்றிப் பொயின்ட் எல்லாம் தாண்டி காங்கேசன்துறை போய் கஷ்டப் பட்டுத்தான் திருகோணமலைக்கு கப்பலில் வந்து சேர்ந்தோம். போர்ச் சூழ்நிலையில் பிரயாணங்கள் பெரும் கஷ்டமாக இருந்த காலப்பகுதி. கப்பலுக்கு சீற் எடுப்பது பதிஞ்சுவைத்துத்தான் செய்யவேணும். வைத்தியவேலைக்கு வருகின்ற காரணத்தால் அரசு அதிபரின் சிபாரிசில் அப்பாவுக்கும் எனக்கும் சீற் கிடைத்துவிட்டது. ஒருவாறு திருகோணமலைக்கு வந்து சேர்ந்து அப்பாவின் பழைய நண்பர் ஒருவரின் வீட்டில் தங்குவதற்கு றுமும் எடுத்துவிட்டோம்.

அடுத்தநாள் காலையில் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று கடிதத்தைக் காட்டி என்னை அறிமுகப் படுத்தினேன்.

அங்கே..... கொழும்புத் தமிழ்த்தின விழாவில் நான் சிறுகதை ஆக்கத்திற்கு முதல்பரிசு தங்கப்பதக்கம் பெற்றேன். அதே விழாவில் கவிதை ஆக்கத்திற்கு முதல்பரிசாகத் தங்கப்பதக்கம் பெற்றவரும் தன் தாயுடன் வந்திருந்தார். அவரும் இன்ரன்சிப்புக்கு கொழும்பிலிருந்து வந்துள்ளதைத் தெரிந்து கொண்டு கதைத்தேன். இரண்டாம் முறையாக இருவரும் ஒரு இடத்தில் சந்திப்போம் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை என்றேன். அவரும் சிரித்த படி ஆம் என்று தலையாட்டினார். சிரிக்கும் போது அவருடைய தெத்திப் பல்லு மிக அழகாகக் காட்சி தந்தது.

சற்றுத் தூரத்தில் என் அப்பாவும் முகுந்தனின் அம்மாவும் சிரித்துக் கதைத்தபடி இருந்தார்கள். அதைப்பார்க்க எனக்குச்சற்று வியப்பாகத்தான் இருந்தது.

முகுந்தன் சொன்னான்..... “அம்மா கொழும்பில் நடைபெற்ற தமிழ்த் தினவிழாவில் உங்களைக் கண்டு கதைத்தபிற்பாடு என்னிடம் இரகசியமாகச் சொன்னவ உங்கடை அப்பாவும், என்றை அம்மாவும் படிக்கிற காலத்திலை லவ்வாம். ஏதோ சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையாலை கல்யாணம் செய்யமுடியாமல் போய்விட்டதாம்” என்று சொல்லி முடிக்க, அப்பா என்னிடம் வந்து “இஞ்சை கப்பலுக்கு நிண்டு சுணங்கேலாது நான் கொழும்புக்கு போய் பிளேனில் யாழ்ப்பாணம் போறன்” என்றார்.

அப்பாவும் முகுந்தனின் அம்மாவும் எங்கள் இருவரிடமும் விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுவிட்டார்கள்.

நாங்கள் இருவரும் எம். எஸ். சின் அறைக்குள் சென்றோம். இருவருக்கும் ஒரே வாட்டில் வி.பிக்குக்கீழ் வேலை என்று தெரிந்து கொண்டோம். அங்கு நிற்கும்போது இறந்தவர்கள் காயப்பட்டவர்கள் என்று கொண்டுவருவதும் எடுத்துச் செல்வதுமாக இருந்தார்கள். டாக்டர்கள், தாதிமார் மற்றும் உதவியாளர்கள் ஓடித்திரிந்து தாங்கள் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். பொலிஸ், ஆமி, நேவி பலரையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

அன்றுமாலை வேலைமுடிந்து கால் நடையாக இருவரும் தங்கியிருக்கும் இடங்களுக்குப் புறப்பட்டோம். கடற்கரை தெரிந்தது. சற்று இருந்துவிட்டு செல்வோமா? என்று முகுந்தன் கேட்க, சற்றுத்தூரத்தில் சென்று ஆட்கள் குறைவான இடத்தில் அமர்ந்து கொள்கின்றோம். எனக்கு எங்கிருந்துதான் இந்தத் துணிவு வந்ததோ தெரியவில்லை. ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பு ஒருநாள் தமிழ்த் தினவிழாவில் சந்தித்த நாங்கள் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின் இன்று சந்தித்தி ருக்கின்றோம். அதற்கிடையில் இத்தகைய நெருக்கமா? எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டோமா? பல கேள்விகள் என்மனத்தில் வந்து ஊசலாடிச் சென்று விட்டன.

“என்ன கவிதா பலமாக யோசிக்கின்றீர்” என்று முகுந்தன் என் சிந்தனையைக் கலைத்தார்.

“கவிதா உங்களிடம் ஒரு விடயத்தை இன்று சொல்லியே ஆகவேண்டும். தமிழ்தின விழாவில் உங்களை என் அம்மா கண்டபிற்பாடு என்னிடம் உங்களைப் பற்றியே சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். தானும் உங்க அப்பாவும் காதலித்து கல்யாணம் செய்யாமல் போனது அம்மாவைப் பெரிதும் பாதித்துவிட்டது என்றுதான் நினைக்கின்றேன். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக நான் உங்களைத்தான் கல்யாணம் செய்ய வேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லி என் மனத்திலும் உன் ஆசையை

வளர்த்து விட்டீட்டார். என் அம்மாவின் பெயரை உனக்கும் உங்கள் அப்பாவின் பெயரை எனக்கும் வைத்ததிலிருந்து தெரியவில்லையா அவர்களின் காதலின் ஆழத்தை” என்று முகுந்தன் கூறிய வார்த்தைகள் என் மனதையும் தொட்டுவிட்டது. இருந்தாலும் வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல் கொஞ்சநேரம் மௌனமாக இருந்துவிட்டு நாங்கள் போவமா? என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தேன்.

“நான் இப்படிச் சொன்னது பிழையா கவிதா. நீங்களும் வேறுயாரையும் விரும்பி இருக்கின்றீர்களா?”

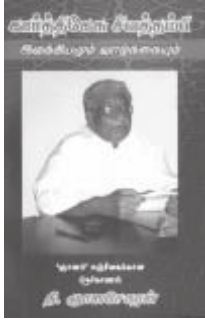
“முகுந்தன் அப்படி ஒன்றுமே இல்லை. பெரியவங்களாகப் பார்த்து முடிவு செய்தால் எனக்கு ஒருவித ஆட்சேபனையும் இல்லை என்றேன்”

அவர் முகத்தில் ஒரு புன்னகையுடனான மகிழ்ச்சியை அவதானித்தேன்.

போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சேமநலன்களைக் கவனிப்பதற்காக திரு கோணமலைக்கு வந்த பாகிஸ்தான் நாட்டு டாக்டர்களுடன் பணியாற்றுவதற்காக எங்கள் இருவரையும் மூதூருக்குப் போகச்சொன்னார்கள். எங்களுக்கு புதுஇடம் அத்துடன் போர்பயம் என்ன செய்வது. வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து கஷ்டப் பிரதேசங்களில் அவர்கள் கடமையாற்றும் போது, நாங்கள் எமது சொந்த நாட்டில் சேவை செய்ய ஏன் தயங்கவேண்டும் என்று எண்ணி மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டோம்.

அடுத்தநாள் காலைமுதல் லோஞ்சில் மூதூர் செல்ல ஏற்பாடு. இரவு அம்மாவுக்கு போன் பண்ணி விடயத்தை சொன்னேன். “அங்கை தான் அடிக்கடி பிரச்சனை வருகிற இடமென்று பேப்பரிலை படிக்கிறன். நீ என்னெண்டு அங்கை தனியாய் போய்.....” என்று அம்மா கவலைப்பட்டுச் சொல்ல..... நான் சொன்னேன் வெளிநாட்டு டாக்டர்களுடன் தான் இங்கே இன்ரன்சிப்புக்கு வந்த எல்லோரும் தான் போறம் நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு போணை வைத்துவிட்டேன். எங்களுடன் ஏழுபேர் காலையில் மருந்துப் பொருட்களுடன்

திருமலை யெற்றியைச் சென்றடைந்தோம். அங்கு நாங்கள் கொண்டுபோன சாமான் களையெல்லாம் ஆமிக்காரர் செக் பண்ணினார்கள். என்னை பார்த்து இரண்டு ஆமிக்காரர் ஏதோ சிங்களத்தில் கதைத்துவிட்டு ஏதோ ‘யாப்பணய’ என்று கேட்டார்கள். முகுந்தன் வந்து அவர்களுடன் சிங்களத்தில் கதைத்தார். பின்பு எல்லோரையும் லோஞ்சில் ஏறவிட்டார்கள். லோஞ் மூதூர் நோக்கிப் புறப்பட்டது. கடல் கொந்தளிப்பாக இருந்த படியால் லோஞ் ஆடத்தொடங்கிவிட்டது. எனக்குப் பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. முகுந்தன் எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தார். கொஞ்சத்தூரம் போனபிறகு கடல் சாந்தமாகவே இருந்தது. கடலின் அழகையும் இடைக்கிடையே காணப்படும் சிறிய குன்றுகளின் அழகையும் சூரியனின் வருகையால் வானம் வெளித்திருந்த அழகையும் இரசித்தபடி ஒன்றரை மணித்தியாலப் பிரயாணத்தின்பின் மூதூர் யெற்றியைச் சென்றடைந்தோம். அங்கும் ஆமிக்காரர்கள் லோஞ்சில் வந்தவர்களுடைய சாமான்களைச் செக் பண்ணிக் கொண்டு நிற்கின்றார்கள். அந்த நேரத்தில் ஐ. சி. ஆர். சி வான் இரண்டு வந்து நின்றது. அதில் வந்தவர்கள் இறங்கிவந்து ஆமிக்கார பெரியவனுடன் ஏதோ கதைத்தார்கள். அவர்கள் எங்கள் சாமான்களைச் செக் பண்ணாமல் எங்களைப் போக அனுமதித்தார்கள். நாங்கள் மூதூர் வைத்தியசாலையில் போய்ச் சேர்ந்தோம். அங்கு நோயாளிகள், காயப்பட்டவர்கள், வயோதிபர், குழந்தைகள் என்று ஏகப்பட்ட கூட்டம். இரண்டு டாக்டர்கள் மட்டுமே இவர்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். முகுந்தன் சொன்னார் “இப்படியான இடத்தில் சேவை செய்வதுதான் உண்மையான சேவை” அவருடைய நல்ல மனத்தை என்னால் அப்பொழுது உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. சில நாட்களில் என்னைப் போய் படுக்கச் சொல்லிவிட்டு இரவு முழுவதும் நோய்வாய்ப்பட்டு வருபவர்களுக்கு முதலுதவிச் சிகிச்சை செய்வதில் ஈடுபட்டிருப்பார். எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகுவார். வந்த சில நாட்களிலேயே எல்லோருடைய அன்பையும் பெற்றுவிட்டார்.

பேராசிரியர்
கா. சிவத்தம்பி
- இலக்கியமும்
வாழ்க்கையும்
ஞானம் சஞ்சிகைக்கு
பேராசிரியர் அளித்த
நேர்காணல்
வேறு நேர்காணல்களில்
சொல்லியிராத பல விடயங்

களை இந்த நேர்காணலிலே பேராசிரியர் சொல்லியிருக்கிறார். ஈழத்து நவீன இலக்கியத்துறையின் பிதாமகர்களில் ஒருவராக விளங்கும் பேராசிரியர் கடந்த ஐம்பது வருடகாலப்பகுதியில் ஈழத்து இலக்கியப் போக்கில் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் வளர்ச்சிப் போக்குகள், எழுச்சிகள் முரண்பாடுகள் என்பவற்றையெல்லாம் அனுபவ அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பேராசிரியரின் வாழ்க்கையின் பல பக்கங்களைத் தொட்டுச் செல்லும் இந்த நேர்காணல் ஓரளவுக்கு அவரது வாழ்க்கைச் சரிதம் போன்றும் அமைந்துள்ளது.

தமிழினி பதிப்பக வெளியீடு - விலை ரூபா 250/-

★★★

குருதி மலை
(நாவல்)

தி. ஞானசேகரன்
இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. தமிழகத்தில் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் எம். ஏ வகுப்புக்குப் பாடநூலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது கொடகே

நிறுவனத்தினரால் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது. தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் மூன்று பதிப்புகளைக் கண்டது. தற்போது கனடா வைகறை பத்திரிகையில் தொடராக மீள்பிரசுரம் பெறுவதற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மணிமேகலை பிரசுரம் - விலை ரூபா 225/-

புதிய சுவடுகள்
(நாவல்)

தி. ஞானசேகரன்
இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப்

வாசுத்தீர்களா !

பெற்றது. சாதியத்துக்கு எதிரான நாவல். இந்நாவலில் யாழ்ப்பாணக் கிராமியத்தின் மண்வாசனையை நன்றாகவே உணரமுடியும்.

மணிமேகலை பிரசுரம் - விலை ரூபா 180/-

★★★

தி. ஞானசேகரன்
சிறுகதைகள்

தற்போது இலங்கை சர்க்குமுவல்கலைக்கழகத்தில் பாடநூலாக வைக்கப்பட்டுள்ள 'அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலுள்ள 12 கதைகளை உள்ளடக்கிய முப்பது

சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. 308 பக்கங்கள்.

ஞானம் பதிப்பக வெளியீடு - விலை ரூபா 100/-

★★★

இந்துமதம் என்ன
சொல்கிறது?

திருமதி ஞானம்
ஞானசேகர ஐயர்

இந்து மதம்- ஓர் அறிமுகம், திருக்கோயில், திருக்கோயில் வழிபாடு, திருவுருவ வழிபாடு, பரிவாரத் தெய்வங்கள், திருக்கோயிற் பூசை,

அபிடேகம் பூசைக்குரிய சாதனங்கள், இறைவழிபாட்டிற்குரிய ஏனைய முறைகள், ஆன்மார்த்த கிரியைகள், அபரக்கிரியைகள், விரதம், பண்டிகைகள், புண்ணியகாலங்கள், சமய நடைமுறை விளக்கங்கள், தல விசேடங்கள் ஆகியவற்றை எளிதாக விளங்கவைக்கும் நூல். இந்து கலாசார அமைச்சின் பரிசினைப் பெற்றது.

மணிமேகலைப் பிரசுரம் - விலை ரூபா 165/-

★★★

தபாலில் பெற விரும்புவோர் ஒவ்வொரு நூலுக்கும் தபாற் செலவு ரூபா 25/- தனியாக அனுப்ப வேண்டும்.

தி. ஞானசேகரன்,

3-B, 46^{வது} ஒழுங்கை, கொழும்பு -06.

இரண்டுமாதம் கழித்து வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். மாமாவின் மகன் சேயோன் இலண்டனிலிருந்து வந்திருப்பதாகவும், அவருக்கும் எனக்கும் கல்யாணம் நிச்சயிக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் வீட்டில் தெரிந்து கொண்டேன். என்மனம் ஏனோ ஒரு நிலையில் இருக்கவில்லை. அப்பாவின் நிலை எப்படியிருக்கும் என்று அறிவதற்கு பெரும் ஆவலாக இருந்தேன்.

அப்பாவிடம் சென்றேன். என் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை அப்பா புரிந்து கொண்டு விட்டார். சற்று மௌனமாக இருந்துவிட்டு.....

“மகள் உனக்கு நல்ல படித்த மாப்பிள்ளை சொந்தத்தில் கிடைத்திருப்பது நாங்கள் செய்த புண்ணியம். நீ தனிப்பிள்ளை. தெரியாத இடத்தில் கல்யாணம் கட்டினால் நீ தனிச்சுப்போவாய். ஏதாவது கஷ்டம் துன்பம் வந்தாலும் சொல்லி ஆறுவதற்குக் கூட ஆட்கள் இருக்க மாட்டார்கள். காதல் செய்யும்போது பரவசத்தைக் கொடுக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அது வாழ்க்கையாக அமையும் போது எத்தனை பேருக்கு சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. காலப்போக்கில் அது ஒரு போலி வாழ்க்கையாகவே அமைந்துவிடுவதுமுண்டு. இது நான் கண்ட அனுபவம். அம்மாவின் விருப்பப்படி உன் அத்தானைத் திருமணம் செய்வது மிகவும் சிறந்தது. அதுதான் என் பரிபூரணமான விருப்பமும்” என்று சொன்னார்.

எனக்கு முகுந்தனை நினைக்க..... அவரது அம்மாவின் ஆசைகளை நினைக்க மனத்தில் என்னையறியாமல் ஒரு வேதனை ஏற்பட்டது உண்மைதான்.

மாமன் மகன் சேயோனை திருமணம் செய்து இலண்டனுக்குச் சென்றுவிட்டேன். இரண்டு பிள்ளைகள். பிள்ளைப்பெத்துப் பார்க்க அம்மாவை வரச் சொல்லிக் கூப்பிட்டும் அம்மா அப்பாவை விட்டுவிட்டு வரமாட்டன் என்று சொல்லிப்போட்டார்.

இலண்டனுக்குச் சென்று எழு வருடங்கள் ஓடி மறைந்துவிட்டன. ஒரு நாள் திடீர் என்று அம்மாவின் ரெலிபோன். “அப்பாவுக்கு சரியான நெஞ்சு வருத்தம். உடனும் வைப்பாஸ் ஒப்பறேசன் செய்யவேணுமாம். எனக்குப்

பயமாய் கிடக்கு உடனே ஓடிவா பிள்ளை”. அத்தானுக்கு விடயத்தைத் தெரிவித்து இலங்கைக்கு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து, கொழும்பை வந்தடைந்தோம். நவலோகா கொஸ்பிற்றலில்தான் அப்பாவைச் சேர்த்திருந்தார்கள். அம்மா எங்களைக் கண்டவுடன் அழத் தொடங்கிவிட்டார். அவளுக்கு ஆறுதல் கூறினேன். அவ பேரப்பிள்ளைகளைத் தூக்கிக் கொஞ்சினார். அப்பா நித்திரையாக இருந்தார்.

அங்கு நின்ற அத்தானின் மச்சான் சொன்னார் “இந்த டாக்டர்தானாம் இப்ப இலங்கையிலை பிரபல்யமானவராம். அவரிடம் ஒப்பறேசன் செய்வதற்கு பலர் மாதக்கணக்கில் காத்திருப்பதாகவும் உங்கடை அப்பாவைப் பார்த்தவுடன் நாளைக்கு என்று திகதி குறித்துவிட்டார்.”

ஒப்பறேசன் முடித்துக்கொண்டு டாக்டர் வெளியில் வந்தார். முகுந்தன் நீங்களா? என்னையறியாமல் கத்திவிட்டேன். “ஒப்பறேசன் சக்சஸ்” நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டு தன் அறைக்குள் சென்றார். நானும் பின் தொடர்ந்து அவர் அறைக்கு சென்றேன். “வாங்க உட்காருங்க என்று மரியாதையுடன் சொன்னார். அப்பாவுக்கு இரண்டு இடத்திலை புளக் இருந்திருக்கு அதனால்தான் உடனும் ஒப்பறேசன் பண்ணினேன். என் அம்மாவைக் கவர்ந்த வரல்லவா? எனக்கும் கடமை இருக்குத் தானே அதைத்தான் செய்தேன்.”

மிக்க நன்றி முகுந்தன். உங்கள் உதவியை என்றுமே மறக்க முடியாது” என்றேன்.

“தாங்ஸ் இருக்கட்டும் நீங்கள் எப்படி இருக்கின்றீர்கள்.”

“எனக்கென்ன நல்ல கணவர் இரண்டு பிள்ளைகள் லண்டன் வாழ்க்கை ஏதோ ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது.” என்றேன்.

“நீங்கள் ஒரு டாக்டர் அங்கு வேலை செய்யவில்லையா?”

எனக்கு வேலைக்குப் போக விருப்ப மில்லாதபடியால் வீட்டில் இருக்கிறேன்.

“அது இருக்கட்டுக்கும் உங்களைப்பற்றிச் சொல்லுங்களேன்” என்றேன்.

“என்னைப்பற்றி உண்மையாகவே தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறீர்களா?” என்று புதிர் போட்டார். நானும் ஆவலில் சொல்லுங்களேன் என்றேன்.

“உங்கள் அப்பா, அம்மாவை ஏமாற்றியதால், அவர் மனத்தால் பாதிக்கப்பட்டே இருந்திருக்கின்றார். அச் சந்தர்ப்பத்தில் என் அப்பாவைத் திருமணம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அம்மாவுக்கு அந்த வாழ்க்கை சந்தோஷத்தைக் கொடுத்ததோ என்னவோ நான் பிறந்தேன். நான் பிறந்து இரண்டு வருடத்திற்கு பின் அப்பா வேறு ஒரு பெண்ணை மணந்துகொண்டு நோர்வேக்குப் போய் அங்கேயே இருந்துவிட்டார். அம்மா அதுபற்றி எதுவித கவலையும் படவில்லையாம். அம்மா ஆசிரியராக இருந்த படியால் என்னை றோயல் கல்லூரியில் விட்டுப் படிப்பித்தார். பின்பு கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி கற்று மருத்துவத் துறையை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினேன். ஒரு நாள் தான் வைத்திருந்த அல்பத்தைக் காட்டி உங்களைப்பற்றிச் சொன்னார். அம்மாவின் அல்பத்தில் உன் அப்பாவின் இருபத்தேழு படங்கள் இருந்தன. அவ்வளவு தூரம் என் அம்மா, உன் அப்பாவை எவ்வளவு தூரம் நேசித்திருந்தார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். என்று கூறிய முகுந்தன் தொடர்ந்து.....

“திருகோணமலை ஆஸ்பத்திரியில் முதல் நாங்கள் இருவரும் இன்ரன்சிப்புக்கு வந்தபோது என் அம்மாவும் உங்கள் அப்பாவும் எங்கள் இருவருடைய திருமணத்தைப் பற்றித்தான் பேசியதாகவும், உங்கள் அப்பாவும் சம்மதம் தெரிவித்ததாகவும் அம்மா சொல்லி சந்தோசப்பட்டார்.”

“ஐ ஆம் வெறி சொறி” முகுந்தன்.
“உங்கள் அப்பா என் அம்மாவை ஏமாற்றிய மாதிரி நீங்களும் என்னை ஏமாற்றிப்போட்டு வேறு திருமணம் செய்து கொண்டு விட்டீர்கள். இதனால் பெரிதும் மனக்கவலை அடைந்திருந்த அம்மா ஒருநாள் திடீரென்று மாரடைப்பு வந்து இறந்துவிட்டார்.”

“தயவு செய்து என்னை மன்னித்து கொள்ளுங்கள்.”

“அப்பா நோர்வேக்கு வரும்படி கடிதம் எழுதியிருந்தார். நான் அங்குபோக விரும்பவில்லை. ஸ்ருண்ட் விசாவில் இலண்டனுக்குச்

சென்று அங்கு பாட் ரயிம் வேலை பார்த்து எப். ஆர். சி. எஸ் முடித்துக்கொண்டு திரும்பவும் நம் நாட்டுக்கு வந்து வேலை பார்க்கிறேன்.”

“அப்ப உங்கள் குடும்பம்” என்றேன்.

“ஆஸ்பத்திரியில் உள்ளவர்கள்தான் என் குடும்பத்தவர்கள்”

“நான் அதைக் கேட்கவில்லை, உங்கள் திருமண வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கேட்டேன்” என்றேன்.

“நான் திருமணம் செய்து பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டன”

“யார் அவர்கள்? என்கு இருக்கின்றார்கள்?” என்று கேட்டேன்.

“இவருடன் தான் இதயத்தால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.....” என்று சொல்லி தன் பேசை எடுத்து விரித்து காட்டினார்.

அது என்படம். என் இதய நாடிகள் உறைந்து விட்டன. என் நிலையை ஒருவாறு சுதாகரித்துக் கொண்டு.....

“உங்களுக்கு என்ன பைத்தியமா?” முகுந்தன் என்றேன்.

“கவிதா நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். எனக்கு அம்மா கற்றுத்தந்த பாடம். உங்கள் அப்பாவையே நினைத்துக்கொண்டு காலம் எல்லாம் வாழ்ந்து மரணத்தையே தழுவிக்கொண்டார். அவர் உண்மையான காதலுக்காகவே வாழ்ந்திருக்கின்றார்.”

எனக்கு என்ன சொல்லுவதென்றே தெரிய வில்லை. தொண்டையை ஏதோ இறுக்குவது மாதிரியான ஒருநிலை. பேசவே முடியவில்லை.

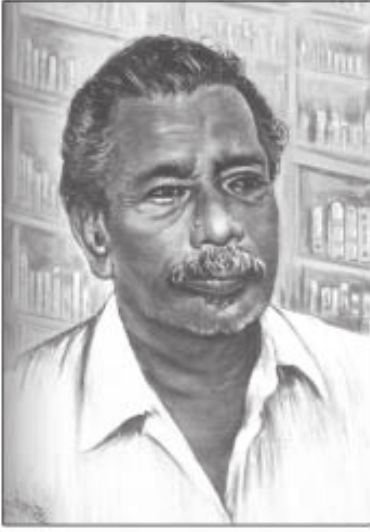
என்னையே சற்றுநேரம் உத்துப்பார்த்துவிட்டு முகுந்தன் சொன்னார்.....

“கவிதா என்னைப் பொறுத்தளவில் காதல் புனிதமானது. அது ஒரு முறைதான் வரும். இது என் அம்மாவிடமிருந்து நான் பெற்ற பாடம். இதை உயிருள்ளவரை எந்தச் சக்தியாலும் அழித்துவிடமுடியாது.”

என்று முகுந்தன் சொல்ல என் கண்கள் பனித்துவிட்டன.

அப்பொழுது என் கணவர் என்னை வந்து அழைக்க, ஒன்றுமே பேசமுடியாமல் முகுந்தனின் அறையைவிட்டு வெளியே போகின்றேன்.

நேர்காணல்

எஸ். பொ.

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

(இந்த நேர்காணலில் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கு மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருப்பின் அவற்றை எழுதி அனுப்பினால் ஞானம் பிரசுரிக்கும். - ஆசிரியர்)

— பகுதி பத்து —

- மார்க்ஸியம் பற்றி, இலக்கியம் பற்றி, இலக்கணம் பற்றி, பிராந்தியச் சொல்வளம் பற்றிப் பேசினோம். கல்கியில் தொடராக வந்த கீதைக் கதைகள் ஆன்மீகம் சம்பந்தமாக இருந்தனவே. திடீரென்று ஆன்மீகம்பால் ஏற்பட்ட ஈடுபாட்டுக்குக் காரணம் என்ன?

உண்மையில் ஆன்மீகம்பால் ஏற்பட்ட ஈடுபாடு என்று அதைச் சொல்ல முடியாது. பாரதியார் உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்று பாடினான். அந்த உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்பதை நாம் அரிவாளுக்கும் சுட்டியலுக்கும் வந்தனை செய்கிறோம் என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டோம். அதே பாரதியார்தான் என்னுடைய தமிழ் எழுத்து முயற்சிகள் அனைத்துக்கும் அதி ஆதர்சமாக அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை நிலைத்து வந்துள்ளார். எனவே பாரதியார் எழுதிய கீதை மொழிபெயர்ப்பை வாசிக்க நேர்ந்தது தவிர்க்க முடியாதது. அதற்கு மேல் தமிழில் எழுந்துள்ள நயம்மிக்க கவிதைகளிலே பாரதியாருடைய 'கண்ணன்-கண்ணம்மா' பாட்டைத் தவிர்த்து விட்டால், பாரதியார் சிலவேளைகளில் வெற்றுவேட்டில் இருப்பதுபோலத் தோன்றலாம். எனவே பாரதியாருடைய மொழிபெயர்ப்பை வாசித்து கீதையைப் பற்றி அறியவும் பின்னர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளையினுடைய 'பகவத் கீதை வெண்பா' என்ற நூலை அவர் அரசு வெளியீடாக வெளியிட்டபொழுது அதன் சரவைத்தாள்களைத் திருத்தும் பணியில் இருந்ததினாலும் கீதையைப்பற்றிய அறிவு எனக்கு இருந்தது. எனக்கு ஏற்பட்ட சில தனிப்பட்ட சோகங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக அல்லது ஏமாற்றங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக இந்தக் கீதையின்பால் நான் ஈர்க்கப்பட்டேன். மார்க்ஸின்பால் ஈர்க்கப்படுவார்களும் ஓரளவு ஆன்மீக வாதிகள் என்று நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். மனித நேயம் தேடல் என்பதுதான் மனிதத் தன்மையை நேசிப்பது - கடவுளில் மனிதனை தரிசிப்பதான மனித நேயம். அத்தகைய ஒரு பண்பு மார்க்ஸியவாதிகளுக்கு இருத்தல் வேண்டும் என்று நான் விளங்கிக் கொண்டேன். மார்க்ஸியம் கட்சியாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கட்சியின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் கட்சியின் தலைமை பீடத்தைச் சவீகரித்துக் கொண்டவர்களுடைய தலைமைத்துவத்தை நீடிப்பதற்காகவும் மார்க்ஸியம் திருகி ஓரளவுக்குக் குற்றயிராக்கப்பட்ட வரலாறு சோவியத் நாட்டிலே நடந்து முடிந்துள்ளது. இந்தியநாடு தந்துள்ள இந்த ஆன்மீகம்

சார்ந்த சிந்தனைகள் ஒரு நாளும் மார்க்ஸியத்திற்கு முரண்பட்ட சிந்தனைகள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. மாறாக மனிதனுடைய மனதை மண்ணில் இருந்து உயர்த்த அன்பு சார்ந்து அவர்கள் வாழக்கூடிய ஒரு நெறிமுறைக்கு, இந்த ஆன்மீக வழிகாட்டல் இருந்ததையும் நான் உணர்ந்து கொண்டேன். ஆனால் கீதைக்கதைகள் மக்களுக்கு பக்தியை வருவிப்பது அல்ல அதன் நோக்கம் என்று அழகாக முன்னுரையில் எழுதியிருக்கிறேன். அதனை இலக்கியம் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆனால் இந்தச் சின்னக் கதைகளின் மூலம் சில விளங்கமுடியாத தத்துவங்களை விளங்க முயன்றமை கீதைக்கதைகளிலே சிறந்த அம்சமாகும். கீதைக் கதைகள் என்று கல்கியில் வந்தபோதிலும் அதற்கு நான் இட்ட தலைப்பு 'கீதையின் நிழலில்' ஏனென்றால் கீதையின் தரிசனம் அல்ல. கீதையினுடைய நிழலிலே நான் அமர்ந்திருந்த பொழுது, ஏற்பட்ட சில குளிர்ந்த அனுபவங்களைப் பற்றிப் பேசுதலே கீதையின் நிழலில் கதையாக வந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் இது 52 கதைகளாக வகுக்கப்பட்டது. ஆனால் கல்கியில் வந்தது 26 கதைகள் மட்டுமே. ஏனென்றால் அவர்களுக்குப் பிடித்த கதைகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். வேறு சில கதைகள் கீதையினுடைய கருத்துக்களை மறு விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதாக இருந்ததினால் அவற்றைப் பிரசுரிக்க அவர்கள் தயங்கினார்கள் போலும். இந்த நூல் முழுமையாக கலைஞன் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. நான் நம்புகிறேன் அது 70களின் கடைக்கூற்றில் வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். உலகத் தமிழ் விழா நடத்தப்பட்டு, எம். ஜி. ஆருக்கு வெற்றிவிழாவும் பாராட்டும் சென்னையில் நடத்தப்பட்டபோது பல்வேறு பதிப்பாளர்கள் சிறந்த இலக்கிய நூல்களை இலக்கிய அன்பர்களுக்குப் பரிசளிப்பு செய்தார்கள். அவ்வாறு பரிசளிப்புச் செய்த நூல்களில் இலங்கை எழுத்தாளர்களுடைய நூலாகப்பிரசுரிக்கப்பட்ட நூல் கீதையின் நிழலிலே என்ற நூலாகும். இந்தக் கீதை நிழலின் இரண்டாவது பதிப்பு இப்பொழுது வந்துள்ளது. ஆதிமூலம் சித்திரம் வரைந்து செழிப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இரண்டாவது பதிப்பை வெளியிட்டபோது ஏற்பட்ட வினோதமான அனுபவத்தை உங்களுக்குக் கூற வேண்டும். இதற்கு ஆரம்பத்தில் இளைப்பாறிய நீதிபதி எம். எம். இஸ்மையிள் முன்னுரை எழுதுவதற்கு இந்த நூலின் பிரதி கொடுக்கப்பட்டது. அவர் பலநாட்கள் வாசித்து சிலபொழுது அதைப்பற்றி விவாதித்தும் இருக்கிறார். ஆனால் வேறு சொந்தக் காரணங்களுக்காக அவரது முகவுரையின்றி பேச மணியினுடைய முகவுரையுடன் தான் அந்த இரண்டாவது பதிப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. நான் இஸ்மையிள் பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம், 'நீங்கள் கீதை நிழலிலே கையாண்ட சிங்களத் தமிழ் விளங்கவில்லை' என்று அவர் கூறியதுதான். கம்பராமாயணத்தைப் பற்றித் தமிழர்களிலும் பார்க்க இந்துக்களிலும் பார்க்க அல்லாவிட்டால் வைஷ்ணவர்களிலும் பார்க்க அதிகமாக விளக்கவுரைகள் தந்தவரென்று புகழப்படும் ஒரு நீதியரசர், கீதை நிழலிலே நான் கையாண்ட தமிழ் நடையை சிங்களத் தமிழ் என்று குறிப்பிட்டது ஒரு மிக அபக்குவமான கூற்றாக எனக்குப்பட்டது. அந்தக் கூற்றாலும் தான் நான் அவருடைய முன்னுரையைப் பெரிதும் முயன்று எடுப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்டேன். கீதை நிழலில் எழுத எழுந்த தமிழ், உண்மையிலே மரபு வழியாக சமய சம்மந்தமான மேன்மைகளைப் பிரசாரம் செய்பவர்கள் கையாண்ட சொற்களஞ்சியத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்கள்தான் கீதை நிழலில் ஆக்கத்திற்கு உதவியது. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் ஒரு கண்ணாடியைப் போட்டுக்கொண்டு பார்ப்பதன்— நான் இலங்கையனாக இருக்கிறபடியால் அவருக்குப் பழக்கமான வழமையான வழக்கத்திற்கு வாலாயமான சொற்களஞ்சியத்திலிருந்து வேறுபட்ட சொற்கள் அங்கு இருந்தபோது அது சிங்களத் தமிழ் ஆகிவிட்டது போன்ற ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். இறுதியாகச் சொல்வதானால், Nothing is alien to a serious writer எதுவுமே ஒரு உண்மையான எழுத்தாளனுக்கு அந்நியப்பட்டு இருக்கமாட்டாது. எதுவுமே என்னும் பொழுது அது ஆன்மீகத் தேடலையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

- கீதை நிழலிலே ஆன்மீக வாதிகளையும் கவரக்கூடிய நீங்கள் தங்களது தீ, சடங்கு, மற்றும் ஆண்மை படைப்புகளிலே கையாண்ட சில சொற்கள் விரசமராக இருக்கின்றன. அவற்றைத் தவிர்த்திருக்கலாம் அல்லவா?

உண்மையிலே சொற்களிலே ஒழுக்கமானவை விரசமானவை என்று கிடையாது. இதுதான் என்னுடைய கருத்து. சொல்லை மிகவும் ஆழ்ந்து நேசித்து பயிற்சிக்குக் கொண்டுவந்த ஒரு தமிழ் ஊழியக்காரன் என்ற உரிமையுடன் அதைச் சொல்லுகிறேன். கம்பராமாயணத்தில் அல்குல் என்ற ஒரு சொல் அடிக்கடி வருகிறது. அல்குல் ஒரு

பெண்ணினுடைய உறுப்பை வர்ணிப்பதற்காகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் கையாளும் ஒரு சொல். அதை விரசமான சொல் என்று எந்த இலக்கியவாதியும் நிராகரிப்பது இல்லை. அதற்கான காரணம் ஒன்று குழாயடிச்சண்டையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய இரண்டு பெண்கள் விரசமான தூஷணைகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளும்போது, அவர்களுடைய உரையாடலில் அந்தச்சொல் இடம் பெறாதது காரணமாக இருக்கலாம். எனக்கு ஒரு அனுபவம் இருந்தது. ல.ச. இராமாமிருதம் குறிப்பிட்டது ஒன்று. அவருடைய எழுத்து, அவருடைய உத்தியலே அவர் கதை சொல்லும் பாணி; மற்றது தற்கால எழுத்தாளர்களுள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் சொற்களின் நாதமும் நயமும் அறிந்து பயிலவேண்டும் என்பதிலே அழுங்குப்பிடியான பக்திபூண்ட எழுத்தாளனாகத்தான் ல.ச. இராமாமிருதம் எனக்கு படுகிறார். அவர் கூட சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எஸ். பொ. என்று குறிப்பிட்டபொழுது, தீ என்ற ஒரு நாவலைப் பச்சையாக எழுதினாரே, அவர்தானே என்று கேட்டாராம். இந்தப் பச்சை பச்சையாக என்பதிலேதான் இப்பொழுது விரசம் தொற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. உண்மையில் நான் சில சொற்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று இன்றைய முதுமையில் யோசிக்கிறேன். ஆனால் 'தீ' எழுதிய காலத்தில் என்னுடைய வயசு என்ன? இருபத்தைந்து வயது. அந்தக்காலத்து உணர்வுகளையும் எழுச்சிகளையும் நான் இயல்பாகச் சித்தரித்தபொழுது அவ்வகை உணர்வுகளைப் பரிமாறக்கூடியதாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சொற்களை நான் கையாண்டேன். To bring a situation ஒரு சூழலை உருவாக்குவதற்கு அந்தச் சொற்கள் இன்றியமையாதனவாக இருக்கக்கூடும். உதாரணமாக ஒரு விபச்சாரிகள் நிறைந்த விடுதிக்கு போவதற்கான ஒரு சூழலை வர்ணிக்கும்பொழுது அங்குள்ள பெண்களுடைய ஆடைகளை எவ்வாறு வர்ணிப்பது? அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு திவ்விய துறவியின் ஆச்சிரமத்திலே உள்ள பெண்கள் அணியும் மரவுரி உடைகளுடன் காட்சியளித்தார்கள் என்று சொல்லும் பொழுது அந்தச் சூழலுக்கு நான் அழைத்துச் செல்ல முடியுமா என்பது கேள்வி. சடங்கு நாவலிலே அன்னலட்சுமி என்ற அந்தக் கதாபாத்திரம் தவிர்க்கமுடியாத சந்தர்ப்பத்திலே சுய திருப்தி பெற்றுக் கொண்டாள் என்ற பகுதி வருகிறது. அந்த நாவலிலே அந்தப்பகுதியை எடுத்துவிடலாம் போலவும் தோன்றும். ஆனால் அந்தப்பகுதி என்னைப் பொறுத்தமட்டிலே முக்கியமானதாக இருந்தது. ஏனென்றால், விரசம் எழுதவேண்டும் என்பதல்ல, அன்றேல் வாசிக்கும் Teenage readers க்கு ஒரு பாலியல் கிசுகிப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதல்ல நோக்கம். அந்தப் பாத்திரத்தின் ஆக்கினைகள் – அந்தப் பாத்திரம் யாழ்ப்பாணக் கிராமத்தினுடைய ஒழுக்கநெறிகளை பாதுகாத்துப்பேணி, ஒரு குடும்பத்தை நல்ல நிலையில் வளர்ந்து வந்த குடும்பம் என்று பேரெடுக்கும் குடும்பத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு எத்தகைய ஆக்கினைகள் படுகிறாள் என்பதைச் சுட்ட அந்தச் சுயதிருப்தியடையும் அந்த Incident தேவையாக இருந்தது. ஒன்றே ஒன்று நான் வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால் இன்னமும் தமிழ் இலக்கியச் சுவைஞர்கள் மத்தியிலே பக்குவம் ஏற்படவில்லை. பக்குவம் ஏற்படவில்லை என்றால், இருளில் தனிமையில் தான் விரும்பி செய்யக்கூடிய செயல்கள்

வெளிச்சத்துக்கு வரக்கூடாது என்றொரு அச்சம், அந்தப்பயம், அந்தப்பயத்திலிருந்து நாங்கள் விடுதலை பெறவேண்டும். உண்மையான விடுதலை- ஆன்மீகிகள் சொல்லும் விடுதலை என்பது- நான் விரும்பும் விடுதலை அச்சத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதாகும். என்னுடைய சாதனைகளில் ஒன்று என்று நான் சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால் நான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு எந்த ரீதியிலும் அச்சப்படாமல், நான் நினைத்ததுகளைச் சொன்னதுதான். நீங்கள் முதல் கேட்ட கேள்வி ஒன்றிற்கு நான் இந்தப் பதிலைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் பாதகமில்லை இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரிலும் மிக அதிகமாக பிரதிகூலமாக விமர்சிக்கப்பட்ட எழுத்தாளன் என்பது நான்தான். இதற்கான காரணம் என்ன? என்னுடைய எழுத்தையும் எழுத்துப் பயணத்தையும் ஆழமையையும் மற்றவர்களுடைய பதவிகளுக்கோ அன்றில் புகழ்க்கோ அன்றில் பிரகாசமாக ஒரு பெயரூன்றலுக்கோ அச்சுறுத்தலாக என்னுடைய பெயர் இருந்தது. அந்த அச்சத்தின் காரணமாகவே பிரதிகூலமான பதிவுகளை அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. என்னைப் பார்த்து அச்சம்படும்படியாக என்னுடைய எழுத்து அமைந்ததென்றால் அதற்கு காரணம் எழுத்துக்கு அப்பாற்பட நான் நடத்திய அரசியல் காரணம் அல்ல. It was from my writings என்னுடைய எழுத்தினுடைய சக்தியினாலேதான் அந்த அச்சம் பிறரிடம் தோன்றுவதாக இருக்கவேண்டும். விராசம் என்ற கேள்வியும் அந்தச் சொற்களை பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு காரணம். எழுத்து என்பது சத்தியத்துடன் ஈடுபாடு உடையதாக இருக்க வேண்டும். நான் எதைச் சொல்ல விரும்புகிறேனோ அதை மற்ற நிர்ப்பந்தங்களுக்குச் சமரசம் செய்யாது வளைந்து கொடுக்காது சொல்லக் கூடிய ஒரு திராணி - அது இலக்கியவாதிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். அது மற்றவர்களுக்கு இல்லாததற்கு நான் வருந்துகிறேன்.

- உங்களுடைய படைப்புகளில் நீங்கள் பாலியல் விவகாரங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளீர்கள் என்று ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதுபற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மனிதனுடைய வாழ்வின் எந்த அம்சமும் எழுத்துக்கும் அன்னியமானவை அல்ல. அவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையும் அல்ல. ஆண்பெண் உறவுதான் சந்ததி விருத்தியினுடைய அடித்தளம். அது நிகழாது இருந்தால் மனித உள்ளத்தின் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கமாட்டது. இது சாதாரணமாக யாவரும் அறிந்த உண்மை. நாங்கள், பெரியவர்கள் பலரும் சொல்வது, குடும்ப உறவு திருமண பந்தம் மிகவும் புனிதமானது. அதன் பிறகு அந்த திருமணத்தின் பெறு பேறாக நற்பிரஜைகளை உருவாக்கி ஒரு புதிய தலை முறையை வாழ்த்துதல். இவை அனைத்தும் புனிதமானவை என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஏற்றுக்கொள்ளுவோம். ஆனால் அந்த புனிதத்தின் அடித்தளமே ஆண்-பெண் உறவுதான். எனவே அந்த ஆண்பெண் உறவு ஆராதனைக்கு உரியது- இது ஒன்று. இந்து சைவ மார்க்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் ஈசனையே ஆண்பெண் சரிபாதிிகள் இணைந்த அர்த்த நாரீஸ்வர உருவத்தை காண்கிறோம். நான் சுசீந்திரத்திற்குச் சென்றிருந்தபொழுது அங்கிருந்த ஆயிரங்கால் விளக்குக் கம்பங்களிலே தூண்களிலே வத்ஸாயன சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட உடல் உறவுவகைகள் அனைத்தும் அந்தக் கற்களிலே செதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு கோயிலில் கலையின் உச்சக் கலைஞர்கள் அந்த உடல் உறவு பற்றி வத்ஸாயனர் சொல்லிய அத்தனை Pose களையும் ஏன் வடிவமைக்க வேண்டும்? எனவே வத்ஸாயன சாஸ்திரம் எழுதப்பட்ட காலத்தில்கூட இந்துக்கள் அல்லது இந்து நாகரிகம் ஆண்பெண் உறவு ஒரு வந்தனைக்குரிய ஒரு

ஆசாரத்துக்குரிய, ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஒன்று, இன்ப நுகர்ச்சிக்கான ஒரு கலை என்பதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அண்மையிலே விக்டோரியா காலத்துப் பாதிரிமார்கள் அரைகுறை வேக்காட்டுடன் வந்து ஏற்படுத்திய ஒரு அச்சம்- Selibest யை தாங்கள் போற்றியதற்கான காரணத்தைக் கண்டறியாது இந்த ஆண் பெண் உறவு பற்றிப் பேசுதல் கொச்சையானது. இந்த நெறி எங்களுடைய மத போதகர்களுக்கோ குருக்கள் மாருக்கோ விதியாகவில்லை. இதை நாங்கள் உணரவேண்டும். இன்னொன்று, நெருப்பு என்றால் நாக்கு சுட்டுவிடாது. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலே மிகப்பயங்கரமான காமப்பிறழ்வுகள் நடந்ததற்கு நான் சாட்சியாக வாழ்ந்தேன். இந்தக் காமப் பிறழ்வுகள் நடப்பதற்குப் பிரதான காரணமே, இந்த ஆண் பெண் உறவு என்பது தவிர்க்கப்பட்ட மிக இருளிலே செய்யக் கூடிய அசிங்கமான ஒன்று என்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்கியதாகும். இந்த இறுக்கத்தை உடைத்தல் வேண்டும். அந்த இறுக்கம் உடைந்தால்தான் ஒரு சமுதாயம் நல்லதொரு சமுதாயமாக மாறும். அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு மனித வாழ்க்கையிலே, பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை, உத்தியோகம், பதவிகள், அரசியல், இலட்சியங்கள், பொது வாழ்க்கை, சமூக சேவை அனைத்தையும் பார்க்கக் கூடுதலாய் ஒரு பகுதி ஆண்பெண் உறவு சம்பந்தமான ஒரு வாழ்க்கை. அந்த ஆண்பெண் உறவிலே இருக்கக்கூடிய திருப்திகள்தான் மிக வெற்றிபெற்ற குடும்பங்களுடைய ஆதாரமாக அடித்தளமாக இருந்ததை நீங்கள் பார்க்கலாம். பிரிந்துபோன குடும்பங்கள் பலவற்றிலேயும் எத்தனையோ காரணங்கள் சொல்வார்கள்- மனப் பொருத்தம் இல்லை, அந்த இந்தப் பொருத்தங்கள் இல்லை என்று பலகாரணங்களை சொல்வார்கள். ஆனால் பச்சையாகச் சொன்னால் யோனிப் பொருத்தம் இல்லை என்பதுதான் அந்த விவாகரத்துக்கான காரணம். இப்படிப்பட்ட ஒன்றை தமிழ் நிராகரித்தது கிடையாது. கம்பராமாயணம் வரையில், கூழ்ப்பநாயகன் காதல்வரையில் நிராகரிக்கப்பட்டது கிடையாது. பிறகு ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சியிலிருந்து தற்கால இலக்கியம் வரும்பொழுது அது நிராகரிக்கப் படுவதென்றால், மரபு பற்றிப் பேசும் ஆற்றலுடைய ஒருவன், அந்தத் தமிழ் இலக்கியம் பேணிய உண்மைகள் எழுதும் அந்த மரபை அடியொற்றி நான் வாழ்ந்தேன் என்பதற்கு இந்த விரசம் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடிய எழுத்துக்களும் ஆதாரமாகின்றன என்றுதான் விளங்கிக்கொள்கிறேன்.

- வரலாற்றில் வாழ்தல் நரலிலே உங்களது காதல் விவகாரங்களைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறீர்கள். அது தவிர்க்கப்படவேண்டும் எனச் சென்னையில் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள் என அறிந்தேன். அது பற்றி என்ன கூறவிரும்புகிறீர்கள்?

நான் முந்திய கேள்விக்கு பதிலளித்தபொழுது இந்த உடலுறவு விவகாரம் ஒரு முக்கியமான பகுதி என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். வரலாற்றில் வாழ்தல் நூலின் முன்னுரையிலே ஒரு பகுதியை உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். என் சொந்த வாழ்க்கையில் பல விஷயங்களை நான் எழுதியுள்ளேன். அது தேவையான வாழ்க்கையின் முக்கியமான பகுதி காதல். ஆண்பெண் உறவுகள் மட்டுமல்ல காதல். அதற்கு அப்பாலும் மேலாகவும் அதற்குப் பரிமாணங்கள் உண்டு. இவை இணையாமல் வாழ்க்கையின் சகல சுருதிகளையும் அநுபவித்தல் சாலாது. ராதா இன்னொருவன் மனைவி. கண்ணனிலும் பார்க்க ஏழு வயது மூத்தவள். அவளை அழைத்துக்கொண்டு கண்ணன் தனியாகவே பிருந்தாவனக் காட்டுக்குள் மறைந்துவிடுகிறான். அந்த உறவும் இணைந்ததுதான் கண்ணனின் முழுப்பரிமாணமும். காதலை வெளிப்படுத்த பல வழிகள் உண்டு. உடலுறவு காதலின் நுட்பமான மொழி. முழுமம் என்று வந்து விட்டால், நல்லது கெட்டது என்ற நிர்ணயம் அநியாய அக்கறையே. நான் என்னுடைய வாழ்க்கையில் சொல்லப்படவேண்டிய பல விஷயங்களை நூலின் பக்கங்களின்

எண்ணிக்கை கருதி முற்றாகவே நீக்கியுள்ளேன். அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நான் சொல்லாத காதல் பகுதிகளும் உண்டு. நான் காதலிலே ஒரு மன்னன், ஏதோ நிலை நாட்டினேன் என்று பெருமை பேசுவதற்காக எழுதியது கிடையாது. என்னுடைய வாழ்க்கையின் போக்குகளிலே சில உணர்வுகளை அவை எவ்வாறு நிர்ணயித்தன என்பதற்கைப் போக்குகளை, அவை எவ்வாறு மாற்றின என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியிருந்தது. அவற்றை இணைத்து சொல்லாதுபோனால், உண்மையான நியாயங்களைச் சொல்லாத பொய்யன் ஆக இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்திருக்கும். ஒரு உண்மையின் தேடலாக அமையும் ஒரு ஆவணமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அவற்றை அக்கறையுடன் பதிந்துள்ளேன். இன்னுமொன்றை நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். மகாத்மா காந்தி பிரமச்சரியம் பற்றியும் ஒரு அரசியல் வாதிக்கு இருக்கக்கூடிய ஒழுக்கங்கள் குறித்தும் மிக மென்மையான கருத்துக்களை முன்வைத்தார். இன்றும் பல மேல்நாட்டு அறிஞர்களும் பிறரும் மகாத்மா காந்தி போன்ற ஒருவர், தசையில் ஒரு மனிதராக நடனமாடினாரா என்று கூடச் சந்தேகப்படும் அளவுக்கு புனிதமான ஒரு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காந்தியினுடைய நிலைக்கு நான் என்னை உயர்த்திக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் காந்தியைப்பற்றிய பூரண அறிவு இல்லாமல் ஒரு வாழ்த்துதல், அதாவது இந்திய ரூபாய்களுக்குச் செல்லக்கூடிய ஒரு தலை, இந்திய ஊழல்கள் அனைத்துக்கும் ஒரு பாஸ்போட் காந்தியினுடைய முகம் என்பது போல ஒரு குறியீடாக இருக்கக்கூடாது. இந்தியப் பெருவாழ்வில் பெரிதும் அறியப்பட்ட பெண்களான சுசீலா நயர், ராஜகுமாரி அமிர்- இவர்தான் நேருவினுடைய மந்திரி சபையிலே சுகாதார அமைச்சராக இருந்தவர். ஆகிய பலரும் மகாத்மா நடத்திய பிரமச்சரியம் பற்றிய பரிசோதனைகளிலே அவருடன் நிர்வாணமாக நின்றவர்கள் என்று ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மகாத்மாவுக்கு எத்தனை விளையாட்டு பொம்மைகள் வாய்த்தார்கள் தெரியுமா? இதனாலும் மகாத்மா காந்தியினுடைய புகழோ அவருடைய உண்மையின் தேடலோ அசிங்கப்படவில்லை. அவர் 1938ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14ஆம் திகதி ஒரு பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு கெட்ட கனவைத்தொடர்ந்து, தனக்கு ஸ்கலிதம் ஏற்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறார். உலகின் எந்த தலைவன் இத்தகைய ஒரு அற்பமான விஷயத்தைக்கூட தன்னுடைய ஒழுக்க நெறிகளின் உடைவாய் பதிவு செய்திருக்கிறான். அதைச் சொன்னால் மகாத்மா. நான்செய்தால் அது கூடாது. நான் மகாத்மாவாகத் தோற்றப்படல் வேண்டும் என்பதற்காக வரலாற்றில் வாழ்தல் எழுதவில்லை. ஆனால் எப்படி மகாத்மா தான் உண்மையின் உபாசகனாக, சத்திய சோதனை எழுதினார் என்று பிரகடனப் படுத்துகிறாரே அதே போன்று உண்மையின் உபாசனையுடனும் அடுத்த தலைமுறையினரும் வருங்காலச் சரித்திரத்துடனும் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் என்ற அவாவினால் நான் எழுதியிருக்கிறேன். எனவே எந்த அளவிற்குச் சரித்திர உண்மைகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கு உகந்ததாக இருந்ததோ அவ்வளவுக்கு அவை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

● **உங்களுடைய எழுத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உதவிய பத்திரிகைகள் என்று எதையாவது குறிப்பிட விரும்புகிறீர்களா?**

என்னுடைய எழுத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உதவிய பத்திரிகைகள் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் ஆரம்பகாலத்தில் அதிக இடம் தந்தது வீரகேசரி பாலர்வட்டாரம் மட்டும் தான். ஓரிரண்டு படைப்புகள் தினகரனிலும் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் புத்தி பூர்வமாக எழுத்து ஊழியத்தில் காலூன்றி சுயத்துடன் எழுதிய காலத்தில்

தேசாபிமானிதான் என்னுடைய இலட்சியப்படைப்புகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பத்திரிகையாக இருந்தது. மட்டக்களப்பில் நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியத்திலே ஈடுபட்டிருந்த பொழுது தேசாபிமானி முன்னேற்றத்துக்காகவும் பாடுபட்டேன். 'ஓரே அணி' போன்ற இனக்கலவரம் பற்றிய சிறுகதைகளும் கட்சிசார்ந்த இலக்கிய முன்னெடுப்புகளுக்கு ஒரு சாதனமாக இருந்தது தேசாபிமானிதான். 1975ஆம் ஆண்டு வரையில் இலங்கையில் பிரசுரமான சகல பத்திரிகைகளிலும் வாராந்தரிகளிலும் அனேகமாக என்னுடைய எழுத்து ஒன்று என்றாலும் பிரசுரமாகி இருக்கலாம். அதற்கு விலக்காக சில வேளைகளில் நான் மல்லிகையில் எழுதவில்லைபோல் இருக்கிறது. ஆனால் நற்போக்கு இலக்கியம் என்பதை பிரகடனப்படுத்திய பின்னர், பிரச்சனைக்குரிய என்னுடைய எழுத்துக்களை பிரசித்தப்படுத்துவதற்கும், நற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைகள் முன்னெடுப்பதற்கும் அவ்வப்போது எற்பட்ட இலக்கிய பிரச்சனைகளுக்கு என்னுடைய பதில்களைச் சொல்வதற்கும் ஏற்ற சங்கப்பலகையாக வந்து கொண்டிருந்தது. என்னுடைய நண்பன் எம்.ஏ. ரஹ்மான் நடத்திய இளம்பிறை என்ற பத்திரிகை. இதைத்தவிர பரவலாக என்னை எழுத்துலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய பண்பு சுதந்திரனுக்கு இருந்தது. ஆரம்பகாலத்தில் என்னுடைய முதலாவது சிறுகதை சுதந்திரனில் வந்தது என்று பெருமையாகச் சொல்லலாம். அதன்பின்னர் என்னுடைய நாவல்களிலே மிகச்சிறந்த படைப்பு என்று நான் கருதும் 'சடங்கு' என்ற நாவல் பிரசுரமாவதற்கு உறுதுணையாக இருந்து உற்சாகமாக இருந்தவர் ஈ. சங்கர். அவர் சுதந்திரன் பத்திரிகையினுடைய ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேதான் அது நிகழ்ந்தது. ஒரு காலகட்டத்தில் கலைச்செல்வி பத்திரிகையை சிற்பி சரவணன் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். முற்போக்கு இயக்கத்திற்கு ஓரளவுக்கு எதிராக என்றுகூடச் சொல்லலாம். துணிச்சலுடன் நடத்தப்பட்ட ஒரு சிறு சஞ்சிகை கலைச்செல்வியாகும். கலைச்செல்வி ஆசிரியரை எனக்கு கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் படித்த காலத்திலேயே தெரியும். எனவே இந்த கலைச்செல்வி பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார். 'நான் நினைப்பவை' என்ற தொடரிலே இரண்டு மூன்று கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கவேண்டும். ஆனால் இலக்கிய சம்பந்தமான படைப்புகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு சிமிழ் என்ற சிறுகதையை கலைச்செல்வியிலே பிரசுரம் ஆகவேண்டுமென்று அவருக்கு அனுப்பியிருந்தேன். அதுபற்றி வ.அ. இராசரத்தினம் அந்தக் கதையை சிற்பி கொடுத்து தான் வாசித்ததாகத் தனது வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறார். கலைச்செல்வியினுடைய பக்கங்களுக்கிடையில் அதனைப் போடுதல் அவருக்கு கஷ்டமாக இருத்தல் கூடும். அவர் அதை ஒஞ்சியதால் சுதந்திரமாக என்னுடைய எழுத்துக்களைப் பிரசுரிப்பதற்கு சிலவேளை தயக்கம் இருக்கிறதோ என்று நான் தவறாக புரிந்துகொண்டதனால் கலைச்செல்வியை நான் அதிகம் பயன்படுத்தவில்லை.

இந்த சொல்வளம் பற்றிய ஒரு பிரச்சனையை பல்வேறு வகையான சொற்களிலும் சொற்களஞ்சியத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என்னுள் ஏற்படுத்தியவர்களுள் முக்கியமானவராகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் கி.வா. ஜகந்நாதன். என்னுடைய உருவகக்கதைகள் எழுதும்படியும் ஊக்கப்படுத்தினார் கி.வா. ஜகந்நாதன். அவரை முதன்முதலில் நான் சந்தித்தது நீர்வேலியிலுள்ள பிள்ளையார் கோயில் குருக்கள் வீட்டில். பின்னர் மயிலாப்பூர் சென்று அவருடைய அலுவலகத்திலும் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய எழுத்துக்கள் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்துடன் இணைந்து எங்களுடன் வாழ்ந்த மக்களுடைய வாழ்க்கையை முன்னிலைப் படுத்தி எழுத வேண்டும் என்பதிலே ஊக்கம் குவித்த பொழுது கலைமகளுடைய பிரசுர வசதிகளை நான் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டேன். ஆனாலும் ஒரு கட்டத்தில் என்னை இந்திய வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய முதல் பெரிய இலக்கிய பத்திரிகை என்று நான் அதனை நினைக்கின்றேன். என் இலக்கியத்தை ஆதர்சமாக வெளியிட

வேண்டும் என்று விருப்பம் தெரிவித்து முனைந்து உழைத்தவர் விஜய பாஸ்கரன். சரஸ்வதி பத்திரிகையிலேதான் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலருடைய புகைப்படங்களும் அட்டைப்படங்களாக மகிமை செய்யப்பட்டன. அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. இந்தச் சரஸ்வதி பத்திரிகை நீண்டகாலமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த போதிலும் அதிலே டானியல், ஜீவா, எச்.எம்.பி. மொகிதீன் போன்றோருடைய படங்கள் பிரசுரமாகிய போதிலும் அந்தக் காலத்திலே நான் முற்போக்கு இயக்கத்தின் ஒரு முக்கிய எழுத்தாளர் என்று பரவலாய் பேசப்பட்ட போதிலும், சரஸ்வதியில் எழுதுவதற்கு அவர்கள் சிபார்சு செய்யவோ அதனை ஊக்கப்படுத்தவோ தவறிவிட்டார்கள். ஆனால் இலங்கைக்கு வந்த விஜயபாஸ்கரன் என்னுடைய எழுத்துக்கள் மீது அபிமானம் கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு வந்து என்னுடன் தங்கியிருந்து என்னுடைய எழுத்துக்களைக் கொண்டுசென்றார். அதன்பிறகு வந்த அனைத்து சரஸ்வதி இதழ்களிலும் என்னுடைய எழுத்து பிரசுரமாக வேண்டும் என்ற நெறியுடன் அவர் வாழ்ந்தார். ஆனால் என்னுடைய எழுத்துக்கள் தொடராக வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் சரஸ்வதி நின்றுவிட்டது. இல்லாவிட்டால் நான் சரஸ்வதி பத்திரிகைமூலம் பெரிதும் பயன்பட்டிருப்பேன். அது எனக்கு ஒரு குறையாக இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய முதலாவது நூலைப் பிரசுரித்த பெருமை சரஸ்வதிப் பத்திரிகைக்கு உரியதாகும்.

முகம் தொலைந்து
இனம் தெரியாமல்
தோன்றாதிருக்கும்
எழுவாய் மனிதனின்
செய்கைப்பாடு
பயனிலைகளைப்
பயங்கரமாக்கியது.

மோசமாக தாக்கப்பட்டனர்
முகம் தெரியாமல்
கடத்தப்பட்டனர்
தையியம் மிகுந்து
இயந்திரம் கலந்த
துப்பாக்கிகளால்
சுட்டுச் சுட்டுக்
கொல்லப்பட்டனர்.

ஊடகங்களில்
பக்கம் பக்கமாய்
செய்திகள் சேர்ந்தது
உயிரின் பெறுமதி
ரூபாய்களைப் போல்
இறங்கி விட்டது

எனது தமிழ் பேனா

ஒவ்வொரு நாளும்
தமிழ் இரத்தம்
பன்னீராக
வீதி வீதியாய்
தூவப்பட்டது.

கவிதை எழுதும்
என் பேனா மையும்
சிவப்பாய் போக
தமிழ் எழுத்தில்
இரத்தம் கசிந்து
என் பேனா உடைந்தது
பேப்பர் கிழிந்தது.

த. சேரலாதன்.
பழகாமம் -2
பெரியபேரதீவு

ஒரு தேசத்தின் குரல்

- ராண்சீதரன்

தேருகோணமலை நகரில் உள்ள பஸ் நிலையம் வழமைபோல் இயங்கத் தொடங்கியதற்கு அறிகுறியாக கிண்ணியா! கிண்ணியா! நிலாவெளி! நிலாவெளி! ஓமந்தை! ஓமந்தை! என்ற குரல்கள் மாறி மாறித் தனியார் வாகனத்தரிப்பிடத்திலிருந்து ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. அவள் மனதை நெருடிக் கொண்டிருக்கும் அந்தத் துயரச் சம்பவம் நடந்ததும் அந்தப் புத்தர் சிலை எழுந்தருளியதும் ஒரே இரவில் தான். அந்தச் சூழலும் நினைவுச்சுமைகளும் மனதை வருத்தியதால் ஒரு கிழமையாக அவன் அந்த இடத்தை விட்டுத் தூர எங்கோ சென்று மீண்டும் அங்கே வந்திருக்கிறான். அவளைக் காணவில்லை. அவனும் அவளும் வசந்த மாளிகையாகக் கருதி வாழ்ந்த பஸ்நிலையத்திலுள்ள பயணிகள் தரிப்பிடக் கட்டிடமும் பறிபோயிருந்தது. 15 வருடங்களுக்கு மேலாக சொந்த வீட்டைப் போல சுகமோ துக்கமோ பசியோ பஞ்சமோ எல்லாவற்றையும் அங்கிருந்துதான் அனுபவித்திருக்கின்றான். இனி அந்த இடத்தை நெருங்கியும் பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு புத்தர்சிலைப் பிரதேசத்துடன் சேர்த்து அந்தக்கட்டிடமும் முள்ளுக்கம்பியால் எல்லை போடப்பட்டிருந்தது. கட்டிடச் சுவரில் சிங்கள எழுத்தில் ஏதோ எழுதியிருந்தது. குறுக்குச் சுவர்களில் இராணுவ உடைகள் காயப்போடப் படிக்ருந்தன. சொந்தம், சுகம், இருப்பிடம் அனைத்தும் இழந்த அனாதையாய் பாலையா தனது நிலையை எண்ணிப்பார்த்தபோது அவனுக்கே மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது.

“ஏனையா அப்பிடி என்னத்தை கடலுக்குள்ள வெறிச்சுப் பார்க்கிறாய்?” காந்தி ஓடிவந்து அவனருகில் நின்று கொண்டு பல

தடவை கேட்டிருக்கிறாள். இவளுக்குச் சொன்னால் என்ன விளங்கப் போகிறது என்ற அலட்சியம் தோன்றினாலும் அவளைச் சமாதானப்படுத்துவதற்காகச் சில கேள்விகளைக் கேட்பான்.

“அதோ! கடலில் என்ன தெரிகிறது?”

“சுப்பல்..... வள்ளம்.....”

“பிறகு அங்கால்ப் பக்கம்..... அதுக்கு மேலே”

“மலை..... கோணேசர்.”

“இன்னமும் கொஞ்சம் தூரவாப் பார் கடலும் வானமும் முட்டேல்ல.”

“என்னய விடய்ய. உனக்குப் பைத்தியம் பிடிச் சிட்டுது.”

காந்தி பத்து வருசத்துக்கு முன்பு எப்படியோ அங்கு வந்து சேர்ந்தவள். அவள் வரும்போது எட்டு வயதிருக்கும். மூளை வளர்ச்சியில்லாவிட்டாலும் வாயாடியாக இருந்தான்.

“ஏன்புள்ள உன்ர அம்மா அப்பா எங்கே?”

“எனக்கு யாருமே இல்ல ஐயா.”

பாலையாவிற்கு நாற்பது வயதிருக்கும். அவனுக்கும் சொந்தம் பந்தம் என்று சொல்லிக் கொள்ள யாருமில்லாததினால் அந்த பஸ் நிலையத்தில் வந்திருந்து கொண்டான். யாராவது அவன் மீது இரக்கப்பட்டுக் கொடுப்பதை வாங்கி உண்டு தனது வாழ்க்கையைப் போக்கிக் கொண்டான்.

தனியார் வாகனப் போக்குவரத்துப் பகுதியின் முன்பக்கமாக உள்ள பஸ்தரிப்பு நிலையக் கட்டிடங்கள் இரண்டு இருந்தன. அதில் முன்பக்கமிருந்த கட்டிடத்தில்தான் ஆரம்பத்தில் பாலையா இருந்தான். காந்தியும் வந்த பின்பு அவளுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதால்

அதற்கு எதிர்ப்பக்கமாக உள்ள “கும்புறுப்பிட்டி” என்ற பெயர் மட்டும் அழிந்தும் அழியாமலும் தெரிந்த அந்தக் கட்டிடத்திற்கு இருப்பிடத்தை மாற்றிக் கொண்டான்.

அந்த இடம் சூழல் உயிர்ப்புடையதாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவே பொழுது போய்விடும், முன்பக்கம் இருக்கும் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம். அதன் பின்பக்கத்தில் அமைந்துள்ள மீன் வாடியில் காலையும் மாலையும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் மீன் வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருக்கும். அதற்குச் சற்றுத் தள்ளி தேநீர்க்கடை, சாராயக்கடை, அதை அண்டியதாக இருக்கும். மத்திய வீதியுடன் சேர்ந்திருக்கும் பொதுச்சந்தை. எதிரெதிரே கோயில் கொண்டிருக்கும் கோணேசர், பத்திரகாளி இவையெல்லாம் பாலையாவின் மனதில் நிறைவைத் தரும் விடயங்கள். அதிகாலையில் எழும்பும் போது இரண்டு கைகளையும் விரித்து முகத்துக்கு நேரே பார்ப்பான். அப்படியே எழுந்து ‘அப்பா! கோணேசா! இன்றைய பொழுதுக்கு ஏதாவது வழி விடு’ என்பான். எதிர்ப்பக்கம் திரும்பி ‘அம்மா! தாயே! காத்துக்கொள் என்பான். அந்த வேண்டதலின் ஒரு நிம்மதி பிறக்கும். பாலையாவில் வறுமை தெரிந்தாலும் உழைக்கக் கூடிய வல்லமை இருந்ததால் அவனின் மீது கருணை காட்டுவோர் குறைவு. காந்தியின் கலைந்த தலைமயிரும், கந்தல் உடையும் தலையைச் சரிச்சச் சிரிக்கும் அசட்டுச் சிரிப்பும் பார்ப்போருக்குப் பரிதாபத்தைத் தோற்றுவிக்கும். அதனாலோ என்னவோ நீட்டிய கைகளுக்கு ஏதாவது ஐந்தோ பத்தோ விழுந்து கொண்டிருக்கும்.

அவளுக்குக் காசு சேர்ப்பதில் இருக்கும் ஆர்வம் கணக்குப் பார்ப்பதில் இருக்காது. அப்படியே பாலையாவிடம் கொடுத்து விடுவாள். பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு எல்லாமே அவளுக்குப் பாலையாதான்.

“ஏன்புள்ள தலையைச் சீவு உடுப்ப மாத்து, சுத்தமாய் இருக்கோணும். மனுசரின் முன்னால் போகும் போது மூக்கைப் பிடிக்கிற மாதிரி இருக்கப்படாது.”

அவன் அவளின் சுத்தத்தை அடிக்கடி ஞாபகமூட்டி வருவதால் காந்தியும் அதைப் பழகிக் கொண்டு விட்டாள்.

பாலையாவின் கையைப் பிடித்தபடி சின்னப் பிள்ளையாய்த் திரிந்தவளின் செயல்களில் மாற்றம் இல்லாவிட்டாலும் ஆள் மட்டும் வளர்ந்திருந்தாள். அந்தச் சூழல் அவளுக்குப் பொருத்த மில்லாததினால் பாலையா நிழலாய் அவளைத் தொடர்ந்து கவனித்தாள்.

“காந்தி! அந்தக் கடைக்கு முன்னால் பார் என்ன நிற்குது?”

“நாய் நிற்குது. என்ன கேள்வி ஐயா.”

“பக்கத்தில்.....?”

“பக்கத்தில் குட்டியள். ஒனக்குப் பைத்தியம் போய்யா.”

இல்லகாந்தி, அந்த தாய் நாய்க்கு எத்தனை குட்டிகள்?

“ஒண்ணு, இரண்டு, நாலு, ஆறு,”

“ஏய், அடி கழுதை, ஒழுங்கா எண்ணவும் தெரியாது. அது நாலு குட்டியள், ஒண்டு, இரண்டு, மூண்டு, நான்கு. தகப்பன் நாய் இல்ல, தாய் நாய் தான் சாப்பாடு தேடிக் கொடுக்குது இல்லையா?”

ஓம் என்பது போல் தலையசைத்தாள் காந்தி.

“காந்தி ஏன் சொல்றன் தெரியுமோ? ஒரு ஆம்பிளையளையும் தொடவிட்டுடாதே. விட்டா ஒன்ற கெதியும் இதுதான்.”

“அப்படியோ.....சீ..... நான் விடமாட்டன்.”

அவள் கண்ணை அகலத் திறந்து தலையைப் பலமாக அசைத்துச் சொன்னாள்.

காந்தி நாயின் அருகே போனாள். தாய் நாயிடமிருந்து பாண் துண்டைக் குட்டி நாய்கள் போட்டி போட்டுப் பறித்தன. உனக்கு வேணும், வேணும், எத்தனை ஆம்பிளை நாயளை நீ தொட விட்டாய்? ஒண்ணு, மூண்டு, சீ, நீ கெட்டநாய் அவள் நாயோடு அடிக்கடி பேசிக்கொள்வார். அந்தக்காட்சி அவள் மனதில் பதிந்து போயி ருந்தது. ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை. பாலன் கடற் கரைப் பக்கம் உலாவிவர காந்தியை அழைத் தான்.

“தலையும் கண்ணும் குத்துது. நான் வரல்ல நீ போ” சொல்லிவிட்டு அவள் பயணிகள் நிற்கும் அந்த ஓடைக்குள் போய்ப் படுத்து விட்டாள்.

நித்திரையில் அவளின் கையை பிடித்து யாரோ இழுத்தது போல இருக்க சுருண்டு எழும்பியவள், பாலையா! பாலையா!! யாரது என்றாள். கருக்கல் பொழுது ஆளை அவளுக்கு விளங்கவில்லை. அந்த உருவம் அவளின் காதருகே குனிந்து

“நான் சில்வா உனக்குப் பசிக்குதா? சாப்பாடு வேணுமா?” அவன் கேள்விகளை கேட்டுக் கொள்ள கைகள் அவள் உடலில் தொலைத்ததைக் தேடும் பரபரப்பில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

“சீ..... நீ போ! ஒன்ர சாப்பாடும் வேண்டாம்..... நீ தொடவும் வேண்டாம். போகா விட்டா சத்தம் போடவா?” அவளின் குரலின் வேகம் அதிகரித்ததைக் கண்டு பயந்தவனாய் அவன் எழுந்து ஓடிவிட்டான். அவளின்

ஆத்திரம் தணியவில்லை நாயும் குட்டியும் மாதிரி நானும் வருவதற்குத் தொட்டுப்போட்டானே. அவள் எழும்பியிருந்து சத்தமாய் அழுதாள்.

காந்தி! காந்தி!! ஏன் அழுறாய்?

“பாலையா எங்க போனாய்? வாடியில் வேலை செய்யும் அந்த பொறுக்கி தொட்டுப்போட்டான், நானும் அந்த நாயும் குட்டியும் மாதிரி வரப் போறனா? பயமாய் இருக்கு.....” சிணுங்கியபடி அழுதாள்.

“எங்க தொட்டவன்?”

அவள் பாலையாவின் கையைப்பிடித்து இஞ்ச..... இஞ்ச மட்டும் தான். நான் சத்தம் போட ஓடிட்டான். சில்வாவுக்கு மிஞ்சிப் போனால் பதினாறு வயசிருக்கும். அவனும் ஒரு அனாதையாக இருக்க வேண்டும். வருஷம் பெருநாள் என்று எல்லோரும் போய்விடுவார்கள். அவன் மட்டும் அங்கே இருப்பான். “தறுதலை அவன்ர வயசுக்குக் குறுக்கால போன ஆசையைப் பாரன்” பாலையா தனக்குள் முணு முணுத்துக் கொண்டாள்.

அன்று இரவு பாலையாவின் நித்திரை தொலைந்து போனது. காந்தி அப்பாவித்தனமாய் இருச்சு..... இருச்சு..... சொன்னது விழவில்லை. ஆனால் கை பட்ட இடங்களில் எல்லாம் மின்சாரம் பட்ட அதிர்ச்சி..... தூங்கிப்போன எதையோ தட்டி விட்டதைப் போன்ற அவதி. இதுவரை காலமும் தாயாய், தந்தையாய், சகோதரனாய் காந்தியைக் கண்ணும் கருத்துமாய் பார்த்துவிட்டு வேலியே பயிரை மேய்வது போல ஒரு தடவை அறிவு விழித்துக் கொண்ட போது வெயர்வைத்துளியைச் சுட்டுவிரலால் தட்டி விடுவதுபோல அந்த நினைவை மறைத்துக் கொண்டான். சற்று நேரம் நிதானமாக உலாவினான். கடைக்கு முன்னால் அந்த நாயும் குட்டிகளும் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தன. மெல்லிய கடற்காற்றும், நிசப்தமான இரவுப் பொழுதும் அவனை என்னவோ செய்தன. ஒவ்வொருவர் தனித்தனியாக நிற்பதற்கு வசதியாக குறுக்குச் சுவர் எழுப்பிக் கட்டப்பட்டிருந்த பயணிகள் தரிப்பிடத்தில் ஒருவர் மட்டும் சிரமப்பட்டுப் படுத்துக் கொள்ளலாம். காந்தியின் உடுப்பு போத்தல் போன்றவை நிரம்பிய கடுதாசிப் பெட்டி தலைமாட்டில் அணையாகக் கிடக்கும். நிலத்தில் “யூறியா பாக்” கை விரித்து உடலில் பழைய பாவாடையைப் போர்த்திக் கொண்டு அவள் படுப்பது வழக்கம். பாலையா அவற்றுக்குச் சற்று தூரத்தில் படுப்பான். வெளியில் நின்று பார்ப்பவர்களுக்கு உள்ளே படுத்திருப்பவர்களைத் தெரிவதற்கு வழியில்லை. வெறி கொண்டவன் போல் அவளருகே வந்தான். அவள் நல்ல உறக்கத்தில் இருக்கிறாள் என்பது நிதானமாய் வெளிவந்த மூச்சிலிருந்து தெரிந்தது.

சில்வா எங்க தொட்டவன்..... இங்க..... இங்க..... காந்தியின் நித்திரை கலைந்து விட்டது. இதுவரை காலமும் இல்லாத புதுவிதமாய் பாலையாவின் செயல் அவளுக்குப் பயத்தை ஏற்படுத்தியது. எழும்பி குந்தி இருந்தான்.

“நீ படு காந்தி..... சத்தம் போடாத..... பாலையா தானே பயமா? வேற ஆம்பிளையள்தான் தொடக்கூடாது.” தான் சொன்ன கதை ரூபகம் வர காந்தி கேள்வி கேட்க நேரத்தை விரயமாக்க விரும்பாதவனாய் அவளுக்குச் சமாதானம் சொல்லி வாயை மூடினான். காந்தி மௌனமானாள்.

“நல்ல ஆளுய்யா. நீ ஏன் தீடீரென அப்பிடையாயிட்டே?” அதிகாலையில் எழுந்து பாலையாவிடம் அவள் கேட்ட முதல் கேள்வி இது. அவன் இப்படி நடந்துக்கத்தான் வந்தான். அதுதான்..... அவன் பேச்சை முடிக்காமல் அவளைப் பார்த்தான். அவள் தூரத்தே தாயின் மேல் துள்ளி விளையாடும் நாய்க்குட்டிகளைக் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். என்ன நினைத்தாளோ ஓடிவந்து அவன் மடியில் படுத்தாள்.

அறிவில்லாத இவளை நான் இப்படிச் செய்து விட்டேனே என்ற ஆதங்கம் அவனுள் எழுந்து மனதை ஊசியால் குத்துவது போன்ற வலியை உள்ளுக்குள் ஏற்படுத்தியது. ஆனாலும் அவளுக்கு ஒரு திருப்தியை ஏற்படுத்தியிருக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ளும் அளவுக்கு என்னிடம் வாலிபம் இருக்கிறதே என்ற பெருமிதமும் பாலையாவுக்கு உண்டானது.

புத்திகுறைந்த காந்தி கூட அதன்பின்பு அவனைப் புரிந்து கொண்டு அவ்வப்போது அன்னியோன்னியமாகவும் அந்தரங்கமாகவும் சந்தோஷத்தை பகிர்ந்து கொண்டாள். இரவும் பகலும் போல அந்த நகரத்தின் இயக்கமும் ஓரே சீரானதாய் மாறிமாறி நடந்துகொண்டே இருக்கும் அந்தச் சூழலில்தான் அவர்கள் நிரந்தரத்தையும் நிம்மதியையும் அனுபவித்தார்கள்.

வருவோர் போவோரின் உரையாடல்களைக் காது கொடுத்துக் கேட்கும் ஆவல் பாலையாவிடம் நிறையவே உள்ளதால் யுத்தநிறுத்தம், சமாதானம், அத்துமீறல், ஹர்த்தால் போன்றவை பற்றி அவனுக்கு மனப்பாடமாயிருந்தது. அதுமட்டுமல்ல அரசியல் அலசல்களையும் அவ்வப்போது காதில் வாங்கி வைத்திருக்கின்றான்.

இப்பொழுதெல்லாம் நகரத்தில் அடிக்கடி ஹர்த்தால், ஆர்பாட்ட ஊர்வலம், துக்கதினம் என்று தொடருவதால் தீடீர் தீடீரென சனநடமாட்டம் குறைந்து விடுகிறது. வாகனப் போக்கு வரத்தும் துண்டிக்கப்படுவதால் அவர்களின் வயிற்றுப்பாடும் அதோ கதிதான். அன்று மூன்றாவது நாளாக தொடர்ந்து ஹர்த்தால் வாகனப் போக்குவரத்து எதுவும் நடக்கவில்லை. கடைகள் பூட்டப்பட்டு இருந்தன. பசி நெருப்பைத் தணிக்க காந்தி போத்தலில் தண்ணீரை எடுத்துக் குடித்து வயிறை நிரப்பினாள்.

“பசிக்குதா புள்ள?”

அவளின் கேள்விக்குத் தலையை ஆமென்பது போல அசைத்தாள்.

“தலையை சுத்துது. தலையிடிக்குது. என்னால் எழும்பி நடக்கக்கூட முடியல்ல.” கண்ணைத் துடைத்து மூக்கைச் சீறி எறிந்தாள்.

“அழுறியா புள்ள? நீ பேசாமல் படுத்திரு. ஏதாவது வாங்கிவாறன்.”

அவளைப் பார்க்கப் பாவமாய் இருந்தது. பசியால் அழுதது இதுதான் முதல் முறை. அவன் எழும்பி நடக்கத் தொடங்கினான். பாலையா விற்குக் கூடப் பசிக்களையாகத் தான் இருந்தது. நீண்ட தூரம் நடந்து கொண்டே யிருந்தான்.

காந்தி பசியால் சோர்ந்து போய் படுத்தவன் நீண்ட நேரமாக உறங்கி விட்டான். பொழுது இருட்டியிருந்தது. பாலையா இவ்வளவு நேரமும் எங்க போயிருக்கும் என சிந்தித்தபடி அந்தப் பழைய சுவரோடு சாய்ந்தபடி இருந்தான்.

“காந்தி! காந்தி!! தனிய இருக்கிறியா? பாலையா எங்க? அங்குமிங்கும் பார்த்தபடி சில்வா அவளின் அருகில் வந்தான் இந்தா புள்ள சாப்பாடு. நல்ல பசியா இருக்கும் சாப்பிடு. அவளின் கையில் இரண்டு சாப்பாட்டுப் பார்சல் இருந்தது. அவள் இரண்டு கையாலும் ஆவலோடு வாங்கினாள்.

“பாலையாவிற்கும் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தியா?”

ஓம் இரண்டு பேருக்கும் தான். நாளைக்கும் தருவன். நீ சத்தம் போடுவியா?”

அவள் கேட்டுக் கொண்டே தன் காரியத்தில் கண்ணாகினாள்.

“சத்தம் போட்டால் சாப்பாடு தரமாட்டியோ?”

“ஓம் தரமாட்டன்.”

கைக்கு வந்த சாப்பாட்டை இழுந்து விடக்கூடாது என்பதில்த்தான் அவளின் கவனம் முழுவதும் இருந்தது. இப்பொழுது அவளுக்கு நாய்க் குட்டிக்கதை பொய் என்ற நம்பிக்கை வளர்ந்திருந்தது. சில்வா தனது காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு போவதற்கு ஆயத்தமாகினாள்.

“புள்ள இப்ப வாடியில வேலை செய்யிறவை இல்ல. சாப்பாடு வீணாக் கொட்டுறம். நாளைக்கும் சாப்பாடு கொண்டு வருவன்,” தனது வருகை தொடரும் என்பதை உறுதிப் படுத்தி விட்டு அவன் போய்விட்டான்.

“காந்தி! காந்தி!! எழும்பு புள்ள இந்தா சாப்பாடு. இதுக்கு நாயா பேயா அலைஞ்சு வாறன்.”

“பாலையா எங்க போனீங்க? இந்தா சாப்பாடு இருக்கே. சாப்பிடுவமா?” எழும்பாமல் படுத்தபடியே கேட்டான்.

பாலையாவிற்கு மின்னல் தாக்கிய அதிர்ச்சி. இவளுக்குச் சாப்பாடு எப்படி வந்தது? துள்ளிக் குதித்து எழும்பி ஓடி வருவாள். இப்படிக்கிடக்கிறாளே ஏதோ நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது என மனம் அச்சுறுத்தியது.

“சில்வா வந்தானா?”

“ஓம் பாலையா. அவன் வந்தான். சாப்பாடு கொடுத்தான். அப்புறம்..... ஒன்னையப் போல அவனும்.....” அவள் முடிக்கவில்லை.

உச்சியிரைக் கொத்தாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு அவளைத் தூக்கினான். எப்பிடித்தான் அப்படியொரு ஆவேசம் வந்ததோ தெரியாது.

துப்புக் கெட்டவளே தூ!..... தூ!! அவளின் முகத்தில் காறித்துப்பினான். எத்தனை தரம் புத்திமதி சொன்னன். கேட்டியா?

அவள் முகத்தில் வழிந்த எச்சிலைத் துடைத்தபடியே “இல்ல பாலையா அவன் சாப்பாட்டைத் தரமாட்டானோ எனப் பயந்து தான்.....”

இப்படி அப்பாவித்தனமாய்ச் சொல்பவளை என்ன தான் செய்ய முடியும். ஏசினாலும் புரியாது என்பதால் அவன் மனம் இளகிப் போனது.

“என்னோட பேசக்கூடாது. எனக்குக் கிட்ட வரக்கூடாது. நீ எக்கேடு கெட்டாவது போ”

அவன் மூலையில் துண்டை விரித்துப் படுத்துவிட்டான். நீண்ட நேரமாய் அவன் மூக்கை உறிஞ்சி அழுத சத்தம் கேட்டது. அதன் பிறகு அவன் உறங்கிப் போனான்.

விடிந்து அவன் எழுந்தபோது பரபரப்போடு எல்லோரும் வேடிக்கை பார்ப்பதுவும் ஏதோ பேசிக்கொண்டு போவதுமாக நகரம் அமார்க்களப்பட்டது. காரணம் அவன் படுத்திருந்த இடத்தி் லிருந்து சற்று தூரத்தில் பெரியதொரு புத்தர் சிலை திடீரென இரவோடிரவாக முளைத்திருந்தது. இந்த வேடிக்கையைப் பார்க்க முடியாதபடி பாலையாவின் மனதில் புதிய வேதனை ஒன்று சூழ்ந்து கொண்டது. காந்தியைக் கண் விழித்ததி் லிருந்து அவன் காணவில்லை. எங்கும் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அவளின் உடைமைகள் அப்படி அப்படியே கிடக்க அவள் மட்டும் எங்கே போயிருப்பாள். பாலையா தனக்குத் தெரிந்த இடமெல்லாம் தேடிப்பார்த்து விட்டான். அவளைக் காணவில்லை. வழமை போல் சனநடமாட்டம், வாகனப்போக்குவரத்து என நகரம் களை கட்டத் தொடங்கிவிட்டது. வருவோர் போவோருக்கு. புத்தர் சிலை புதினப் பொருளாகிப் போனது. ஆட்டோத் தரிப்பிடத்தில் புத்தர் அமா்ந்து கொண்டதால் அது மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்திற்கு அருகில் இடம் மாற்றப் பட்டிருந்தது. சில வேளை காந்தி சில்வாவைத் தேடிப் போயிருப்பாளோ என்ற நப்பாசையில் பாலையா வாடிப்பக்கமாக நடந்தான்.

“இந்த மனுசன் எல்லாம் துறந்து போதி மரத்தின் கீழ்ப் போயிருந்தவராம். இவரைக் காவல் போட்டு ஊத்தைக்குள் இருத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.” ஆட்டோச் சாரதி ஒருவர் பக்கத்தில் போட்டிருந்த காவல் அரணையும் சேர்த்துக் குத்தலாகச் சொன்னது பாலையாவின் காதில் விழுந்தது.

நேர் எதிரே நின்று பாலையா புத்தர் சிலையைப் நிமிர்ந்து பார்த்தான். முன்னால் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் இருக்கும் சின்னச் சாமி பாவம் வல்லமை குறைந்தவரோ. இவர் இருக்கும் போது நிம்மதியாய் இருந்தேன். இந்தப்

பெரியசாமி வந்ததுமே எனது சந்தோஷமே போய்விட்டதே. இவர் பொல்லாத சாமியோ என்ற கேள்வி அவனுள் எழுந்தது.

அன்று மாலைவரையும் அவளைக் காணவில்லை. “காந்தி நான் உன்னை அடிச்சது பிழை, அதுக்காக என்னைய இப்படி விட்டுட்டுப் போறதா புள்ள. நீ இல்லாம என்னால வாழ முடியாது. எங்க இருந்தாலும் வா புள்ள. புத்தி குறைஞ்ச உன்னை அடிச்ச நான்தான் முட்டாள்”. அவன் அழுதபடியே புலம்பிக் கொண்டு அலைந்தான்.

அந்தச் சூழல் காந்தியைப் பிரிந்ததால் பாலையாவை வருத்தியது. அவன் ஒரு கிழமை யாக அந்த இடத்தை விட்டுத் தூர இடத்திற்குப் போயிருந்தான். காந்தியின் நினைவு அடிக்கடி வந்து துன்புறுத்தினாலும் மனம் சற்று அமைதி யடைந்திருந்தது. இப்பொழுது திரும்பி வந்திருப்பாள். போய்ப் பார்ப்போம் என்ற ஆவலுடன் வந்தவனுக்கு அவ்விடத்தை அணுகவே முடியாதபடி கம்பி வேலி இராணுவக் காவல். புத்தர் சிலையைச் சுற்றிவரமட்டு மில்லாமல் மாடிக் கட்டிடங்களின் மேலும் கீழும் முழுத்துக்கு முழும் துப்பாக்கி ஏந்திய இராணுவத்தினரைப் பார்த்தபோது பாலையாவிற்கு தன்னுடைய அனைத்து இழப்புக்களையும் விட இனந்தெரியாத கவலையும் குழப்பமும் சேர்ந்து கொண்டது.

“கும்பிடும் தெய்வத்தையும் துவக்கு முனையில் இருத்திவைக்கக்கூடிய வல்லமை இவங்களுக்குத் தான் இருக்கு,” யாரோ பெரியவர் ஆத்திரத்தோடு சொல்லிக் கொண்டு போனது பாலையாவின் காதில் விழுந்தது. எல்லாம் வெறுத்த நீ ஏன் அப்பா என்ற சந்தோஷத்தைக் கெடுத்தாய்? பாலையா புத்தர் சிலைக்கு முன்னால் போய் நின்று ஏதேதோ பேசினான். என்ற இருப்பிடம்..... ஆறுதலாய் இருந்த ஒரே ஒரு துணை எல்லாமே பறிச்சுப் போட்டாய். அவனால் துக்கத்தை அடக்க முடியவில்லை.

நீண்ட நேரமாய் பாலையாவின் செயல் களைத் கவனித்துக் கொண்டிருந்த இராணுவ

வீரன் அவன் அருகே துப்பாக்கியை நீட்டிக்
கொண்டு வந்தான்.

“அய்..... யண்ட..... யண்ட.....”

கோபத்தோடு அவன் சொன்னது
அவனுக்கு விளங்காவிட்டாலும் போகச்
சொல்கிறான் என்பதைப் புரிந்தவனாய்த்
திரும்பி நடந்தான். தேநீர்கடையில்
வானொலியில் இருந்து “உந்தன் தேசத்தின்
குரல் தொலை தூரத்தில் அதோ.....” என்ற
பாடல் ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது.
உன்னிப்பாகக் கேட்ட பாலையா வாய்விட்டு
சத்தமாக அழத் தொடங்கினான்.

அந்தப் பிச்சைக்காரன் இருந்த இடம்
பறிபோய்விட்டது. அதுதான் அழுகிறான்.

அவனோட திரியும் அந்தப் புத்தி குறைஞ்சு
பெட்டை செத்துப் போச்சுது அதுதான்
அழுறான்,

பல காரணங்கள் சொன்னார்கள். பலர்
அவனைச் சுற்றிக் கூடி விட்டார்கள்.

பாலையா அவர்கள் சொன்ன காரணத்
திற்காக மட்டும் அழவில்லை. நிமிர்ந்து பார்த்தான்
கடல்..... வள்ளங்கள்..... தொடு வானம் ஒன்றுமே
தெரியவில்லை. முன்னால் முள்ளுக்கம்பியும்,
இராணுவத்தினரின் துப்பாக்கிகளும் தான்
தெரிந்தன. கொஞ்சம் தலையை நிமிர்த்தியவன்
“கோணேசா நீ ! நீ!! எங்கேயும் போய்
விடேல்லயே” முகத்தில் அறைந்து கொண்டு
குலங்கிக் குலங்கி அழுதான்.

துணிந்து செயலாற்றும்

கவிஞர் செ. குணரத்தினம்

மகனே, உனக்கிந்த
மேசன் வேலை செய்ய
அறவே தெரியாதா?
ஆறேழு மாதங்கள்
மேசன் ரெயினிங்கென்று
போய்வந்த தெல்லாம்
பொய்தானா மகனே?
சுனாமி வந்திடித்த
பழைய வீட்டைத் திருத்த
மேசன் ஒருவனைநான்
கால் பிடித்துக் கூட்டிவந்தேன்.
இரண்டு நாள் வேலை செய்தான்
மூன்றாம் நாள் ஆளைக் காணோம்;
தேடிப்போனபோது
வேறொருவனின் வீட்டில்
வேலை செய்து கொண்டிருந்தான்.

இப்படி இழுத்தடிக்கும்
இவனையெல்லாம் நம்பினால்
மாரி மழைக்குள்
தற்காலிக வீட்டோடு
வெள்ளத்தில் அடைவோம்;

சுனாமிக்குப் பிறகு
கூலிக்காரர்களும்
“நாங்களும் மேசனென்று”
சாந்தகப்பை தூக்கும் போது
‘மேசன்ரெயினிங்’ போன
நீ சும்மா நிற்கலாமா?
உனக்குத் தெரிந்தளவு
உயரட்டும் வீடு
இன்னுமொரு சுனாமி
இனிமேல் வராது
துணிந்து செயலாற்று
துணையாக நான் நிற்பேன்

வாசகர் பேச்சுரை

63 வது ஞானத்தில் முல்லைமணியன் சிறுகதையும், “கொட்டி கந்தவற” வும் அருமையாக இருந்தது. கவிதைகள் எதுவும் மனதில் நிலைக்கும் படியாக இல்லை. நீல நிற பக்கங்களில் ஞானத்தை கலர்புல்லாகக் காட்ட, கவிதைகளுக்கு நீலத்தை பாய்ச்சி காட்சிக்கு வைத்ததுபோல் இருக்கிறது.

முல்லைமணி, தனது கொக்கிளாய் மாமியில் சொல்வது போல் முஸ்லிம்கள் “உடும்புக்கறி” சாப்பிடாமல் இருப்பதில்லை. அரேபிய பாலை வனங்களில் உடும்பு மலிவு. “உடும்புக்கறியை” வதக்கி, தாளித்து, சுடச்சுட பாணும் வாங்கிதின்ற அனுபவம் எனக்கு கல்கமுலாவில் தொழில் பார்த்த போது வாய்த்திருக்கின்றது. இங்கு கொழும்பிலும் தெஹிவளையில் பிடித்து சாப்பிட்டிருக்கின்றோம்.

முஸ்லிம்கள் பொதுவாக நாய், பன்றி, குரங்கு, தானாக செத்தவை, இரத்தம், கழுகு, பருந்து, காகம், முதலை போன்றவைகளையும், விஷ ஜந்துக்களையும் சாப்பிடமாட்டார்கள். இது விரிவான பாடம். முருகபூதியின் ‘சிலைகள்’ பதிவு நன்றாக உள்ளது. சுவாரஸ்யமும், தகவலும் அருமை.

ஒரு பொருளுக்கு மதிப்புக்குறைந்து வருமானால் அதன் பெறுமதியும், கௌரவமும் குறைந்து வரும் என்பதை நிரூபிப்பதைபோல் நமது நாட்டில் புத்தர் சிலைகள் முளைத்து விட்டன. முன்பு குறிப்பிட்ட இடத்தில் சிலைகள் இருக்கும், பயணிகளும் ஓடும் பஸ்ஸிலிருந்து பிருஷ்டத்தை உயர்த்தி மரியாதை செலுத்திப் போவார்கள். இன்று நிலைமை வேறு, உயர்த்திய பிருஷ்டத்தை கீழே வைக்க முடியாத அளவிற்கு சிலைகள் மலிந்து விட்டதால், இதென்னடா வம்பு என்பதுபோல் புத்தரை தற்போது யாரும் கண்டு கொள்வதே இல்லை.

பறவைகள் இளைப்பாறுவதற்கான சரணாலயங்களாக புத்தர் சிலைகள் மாறிவிட்ட அரசியல் இழிவை என்ன வென்பது. கோடைகாலத்தில் ஆங்காங்கு முளைக்கும் சர்பத் கடைகளைப்போல் பாவம் புத்தர்... தெருவுக்குத்தெரு, ஆசாரம் பார்க்காமல் எழுந்தருளி நின்றார்.

ஞானம் ஆசிரியர் உரையின் கருத்துக்கள் அருமையான நெத்தியடி, நூற்களின் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, புத்தகங்கள் மலிவாக கிடைக்கு மென்றால், ஈழத்து நூல்களுக்குக் கிராக்கி எப்போதும் கிடைக்கும். எழுத்தாளர்கள்தான் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அன்புடன்
ஒட்டமாவடி- அறபாத்

ஞானம் ஆகஸ்ட் இதழ் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தை இங்கு வழங்குவது உசிதம் எனப்பட்டது. காரணம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பின் சடுதியான மாற்றங்கள், முன்னேற்றங்களில் ஞானத்தின் பங்களிப்பு கனதியானது!

சமூகம் சார்ந்த ஏற்றங்களுக்கும், மாற்றங்களுக்கும் காலம் சார்ந்த இலக்கியப்படைப்புக்கள் வழிகோலுகின்றன. நமதான அநுபவங்களும், நமது உறவுகளின் அநுபவங்களும் நமக்கான இலக்கியத்திற்கான மிகச்சிறந்த உள்ளீடுகளாகக் கொள்ளலாம், காலப்பதிவை நிர்ணயிப்பதுவும் ஒரு ஆவணத்தன்மையை கொண்டிருப்பதுவும் ஆக்க இலக்கியத்தின் அலாதிமான பண்புகளில் ஒன்றாகும். இந்த வகையில் மிக ஆழமான இலக்கிய நுகர்வுகள் ஈழத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தாலும், இலக்கியத்திருட்டு இருட்டடிப்பு போன்ற விஷமத்தனங்களில் நின்றும் எமதான

இலக்கியப்பரப்பு இன்னும் மீளுவதாகயில்லை. எஸ்.பொ. வின் நேர்காணலில் ஒரு எழுத்தாளன் நிறைய விடயங்களை கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது!

ஆகஸ்ட் இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம், மிகச்செறிவுடைய கருத்தொன்றை வலியுறுத்துவது பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும். காரணம் ஈழத்தில் வெளியாகும் நூல்களின் உற்பத்திச்செலவும், விற்பனை நிலையும், எழுத்தாளனை நூல் வெளியீட்டுத் துறையிலிருந்து தூரப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றது! இதுதொடர்பாகத் தொடர்ந்தும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வழங்கிவரும் இளைய அப்துல்லா அவதானிக்கத்தக்கவர், அவரது குறிப்பொன்றும் கடந்த ஞானம் இதழ் 'வெளியீடுகள்' பற்றியதாய் பிரசுரித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தமிழினி' பதிப்பகத்தினர் பற்றியும் நாம் அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது! காரணம் மணிமேகலை பிரசுரத்தினரால் நூல் வெளியீடுகளை மேற்கொள்கின்ற ஈழத்தவர்கள் சுமார் 25,000 ரூபா இலங்கை காசை கொடுத்தே நூலை வெளியிட முடிகிறது! இது மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினர் மட்டும் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடன்று. இந்தியாவில் காணப்படும் பெரும்பான்மையான பதிப்பகங்கள் தமது இலாப நோக்கை மையமாக வைத்து இயங்குவதனால் இதே!முறையைத்தான் கையாளுகின்றன! இந்நிலையில் இலங்கையில் ஒரு பதிப்பகத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து தமிழினி பதிப்பகம் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க விடயமெனினும் விலை தொடர்பில் அவர்களின் நிலைப்பாடுபற்றிய தெளிவும், அறிவும் எழுத்தாளர்களுக்கு இன்னும் பூரணமாய் கிடைக்கவில்லை என்பதும் தமிழினி பதிப்பக உரிமையாளர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

கொக்கிளாய் மாமி- சிறுகதை- அபாரம் முல்லைமணியான் இன்னொரு பரிமாணமாக ஒரு முத்திரைச் சிறு கதையாக கொள்ளக்கூடிய இச்சிறுகதையில், சில வரலாற்றுப் பிழைகளை ஆவணமாகியிருப்பது வருந்தத்தக்கதும், விமர்சனத்திற்குரிய விடயமுமாகும்,

வடக்கும் கிழக்கும் காலாதி காலமாகத் தமிழர் வாழ்ந்து வரும் பிரதேசங்கள் என்ற வாசகங்கள் கிழக்கும், வடக்கும் தமிழ் மக்களின் பூர்வீகப் பூமி என்பதனை கட்டியம் கூறுவது மெய்யான ஒரு விடயமாகும், ஆனால் இதே கிழக்கிலும், வடக்கிலும் முஸ்லீம்களும் பூர்வீகமாக வாழ்கிறார்கள் என்பதனை மறுப்பதனை போன்று இந்த வாசகங்கள் அமைந்துள்ளன. இதனை ஈடுசெய்யவோ என்னவோ புல்மோட்டை எனும் ஒரு முஸ்லீம் கிராமத்தை வந்தேரிகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாய் முல்லைமணி சித்தரித்துள்ளது வருந்தத்திற்குரியது! இது தொடர்பில் சுதாசிரியரின் கருத்துக்கள் எதிர்காலத்தில் அவதானிக்கப்படவேண்டியவை! ஒரு வேளை காதாசிரியர் கதைக்கேற்றால்போல் முஸ்லீம்களைப்பற்றி தொடர்ந்திருக்கலாம்.

“கொட்டிகந்தவறு” சிறுகதை சுவையாக மட்டுமல்ல ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லி நிற்கிறது. ஒரு வேளை கதையின் ஆசிரியர் 'அஜித் பெரகும் ஜயசிவ்ஹ' இப்படியான ஒரு சம்பவத்தை நேரடியாக சந்தித்திருக்கலாம் எனப்படுகிறது. காரணம், இவ்வாறான நிகழ்வுகள் 1983களில் பரவலாக நாடு தழுவிய நிலையில் அரங்கேறியுள்ளதை எந்தக் கொம்பனாலும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது தமிழர்களின் விடுதலை வேட்கையை மிகவும் அதிகரித்து அவர்களை யுத்தமுனைக்கு வலிந்து இழுத்துச் சென்ற மிக முக்கிய காரணிகளில் இந்த இனச்சத்திகரிப்பும் சிங்கள துவேசமனப்பான்மையும் மிகக்காத்திரமான காரணங்களாகும்.

கலாநிதி துரைமனோகரனின் எழுத்தூரண்டும் எண்ணங்கள், முருகபூபதியின் பயணியின் பார்வையில் (சிலைகள்) என இளைய தலைமுறையினருக்கான பதிவுகள், நல்ல செய்திகளை சொல்லவல்ல கட்டுரைகளாகக் கூட அதனைக் கொள்ளமுடியும்,

சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள், (பார்வையும் பதிவும்). த. சிவசுப்ரமணியத்தின் நிகழ்கால இலக்கிய நிகழ்வுகளை தொட்டுக்காட்டுவது ஆரோக்கியமானது. இதன்மூலம் வாசகர்கள் நிறையவே அறிந்துகொள்கின்றனர், அவரது தேடலில் சில விடுபட்டுப் போயுள்ளமையும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவைதான்,

கடந்த ஜூலை 24^{ம்} திகதி ஞாயிறு அநுராதபுரம் ஸாஹிரா தேசிய பாடசாலை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கெகிராவ சஹானாவின், இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள், கவிநூல் வெளியீட்டு விழா பற்றிய குறிப்புகளையும் இதில் இணைத்தெழுவுது உசிதம் என நினைக்கிறேன் ஒரு வளமான இலக்கியப்பரம்பரை நோக்கி வெகு அவதானமாகவும் நிதானமாகவும் அடியெடுத்து வைக்கும் ஆக்க இலக்கியப் பரம்பரையொன்று அநுராதபுரத்தில் உருவாகிவருவது அண்மைக்காலமாக அவதானிக்க முடிகிறது! இந்த நம்பிக்கையூட்டும் ஒரு சிலரில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒருவரே கெகிராவ சஹானா! மல்லிகை, தினகரன், வீரகேசரி என்று நிறைய சிறுகதைகள் எழுதி 'ஒரு தேவதைக்கனவு' எனும் சிறுகதைத் தொகுதியின் மூலம் வெகுவாக அறியப்பட்ட முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட எழுத்தாளர். அவரின் அண்மைக்கால அறுவடையே 'இன்றைய வண்ணத்திபூச்சிகள்' கவிதை நூல்

இதன் வெளியீடு மிகுந்த ஆரவாரத்தோடு அநுராதபுரத்தில் மேமன்கவி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது; நூலின் அறிமுகவுரையை நாச்சியாதீவு பர்வீன் நிகழ்த்த நூலாய்வை அன்பு ஜவஹர்ஷா மேற்கொண்டார். இந்த நிகழ்வில் 'மேமன் கவி அவர்களின் தலைமையில் இன்னுமா? எனும் தலைப்பில் நடைபெற்ற கவியரங்கு மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது!

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

முஸ்லிம்கள் உடும்பு சாப்பிடலாமே

அல்குர் ஆனும் ஹதீஸும் முஸ்லிம்கள் சாப்பிடுவதற்கு கூடாது என்று ஹராமாக்கியவைகள்: நகத்தாலும் வாயாலும் வேட்டையாடும் பறவைகள் (கழுகு, ஆலா, பருந்து), மிருகங்கள் (சிங்கம், புலி, கரடி), காலால் எடுத்து நகத்தால் குத்தி சாப்பிடக்கூடியவை உதாரணமாக காகம், கிளி போன்றவை, ஈரூடக வாழ்வன- நிலத்திலும் நீரிலும் வசிக்கக் கூடிய முதலை, கபற கொய்யா, தோலுரிக்க முடியாத விலங்குகள் (யானை, பன்றி), குதிரை நபிகளார் காலத்தில் தடைசெய்யப்பட்டது உண்பதற்கு, விஷ ஐந்துக்கள், ரத்தம் அது ஹலாலான மிருகங்களினது என்றாலும், பன்றி, நாய் என்பன உண்ணக்கூடாது என்றும் அல்லாஹ்வின் பெயர் சொல்லி அறுக்கப்படாத மிருக இறைச்சியும் உண்ணக் கூடாது.

ஆனால் 'உடும்பு' உண்ணக் கூடாது என்று இஸ்லாம் தடுக்கவில்லை.

"கொக்கிளாய் மாமி" கதையில் முஸ்லைமணி தெரிவித்திருப்பது தவறானது.

கொக்கிளாய், கொக்குத் தொடுவாய் எல்லாம் முன்பு எப்படி இருந்தது. வெலி ஓய ஆனதன் பின்பு எனக்கு போகக்கிடைக்கவில்லை.

நன்றாகவே கதைகள் எழுதுகிறீர்கள் முஸ்லைமணி.

உங்கள் அனுபவ முத்திரைகளை கதையின் ஒவ்வொரு சொற்களின் ஊடாகவும் ஆழமாக ஊடுருவியுள்ளீர்கள். அனுபவம் தானே அறிவு- மற்றெல்லாம் சம்பளம் எடுக்க உதவுவது தானே.

'கொக்கிளாய் மாமி' க்கு முதற் பரிசு மிகச் சரியானதே. நான் கூட இதனைத் தான் தெரிவு செய்திருப்பேன்.

5000/= என்ன பிச்சைக்காசு, எழுத்தாளர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுங்கள் ஐயா. வெளிநாடுகளில் எல்லாம் எழுத்தாளர்கள் தான் பெரிய செல்வந்தர்கள்.

அரசாங்கத்துக்கு அதிகம் TAX கட்டக் கூடியவர்கள். இங்கு எழுத்தாளர்கள் தான் பரம ஏழைகள். பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் கூட நூறு இருநூறோடு சன்மானத்தை நிறுத்திக் கொள்கின்றன.

இலங்கையில் சில ஆங்கிலப்பத்திரிகைகள் ஒரு புகைப்படத்துக்கே 1500/=கொடுப்பது எனக்குத் தெரியும்.

ஆர்வலர்கள், புரவலர்கள் இலக்கிய வாதிகளுக்கு கொடுக்க முன் வருவார்களே. அவர்களை முனைப்போடு அணுகலாம் தானே. எப்பொழுதும் எழுத்தாளர்களை கண்ணியப்படுத்தும் போது தாராளமாகவே அமைய வேண்டும்.

இளைய அப்துல்லாஹ்

ஞானம் இதழ் 63 கிடைத்தது, அனேக கனதியான விடயங்களைத் தாங்கி ஞானம் வருவது மகிழ்ச்சி. அதில் வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் எஸ். சரவணபவான் என்பவர் எழுதியிருந்த குறிப்பு பற்றிக் கூற வேண்டும்.

அவர் குறை கூறியிருப்பது திரு.கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் எழுதிவரும் இலங்கை வானொலியும் நானும் என்ற பத்தி தொடர்பாக என நம்புகின்றேன்.

இன்று ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது. முன்னோடிகளை மதிக்காத வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள விரும்பாத ஒரு இளைய சமுதாயம் வளர்ந்து வருகின்றது.

அண்மையில், கொழும்பில் மிக முக்கியமான ஒரு கலை நிகழ்ச்சியில் ஒரு இளம் அறிவிப்பாளர்—தொகுப்பாளராக கடமையாற்றுகிறார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சபையில் இருந்த கே.எஸ். சிவகுமாரனை மேடைக்கு அழைக்க நேரிடுகின்றது.

அந்த இளம் அறிவிப்பாளருக்கு கே.எஸ் ஐத்தெரிந்திருக்கவில்லை. இது தான் எமது கலை இலக்கியத் துறையின் கேவல நிலை.

எமது ஈழத்து தமிழ் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் இலங்கை வானொலியின் பங்கு அபரிமிதமானது. அந்தப்பங்களிப்பு தொன்னூறுகளின் நடுப்பகுதியில் அஸ்தமனமாகத் தொடங்குகிறது. பின் புதிய சகத்திரப் புலர்வுடன் குழி தோண்டிப் புதைக்கப்படுகின்றது.

இந்த வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி, காத்திரமான பங்களிப்பு பற்றிய வரலாறுகள் இதுவரை வெளிவந்த தில்லை. அண்மைக் காலங்களில் ஓரளவு நூல் வடிவில் வந்தாலும் போதாமை உள்ளது.

அதன் மறுபக்கத்தில் இலங்கை வானொலிக்குள் இந்த வரலாற்று ஆவணங்கள் செல்லரித்து, சிதைந்து போகும் நிலை உள்ளது.

எனவே அந்த வரலாற்றை நாம் மீள் பதிவு செய்ய வேண்டுமாயின் கே.எஸ் போன்ற அனுபவசாலிகளின் எழுத்துப் பதிவுகள் வர வேண்டியது அவசியம். இவர் போல் இன்னும் பல ஜாம்பவான்கள் ஒலிபரப்போடு ஓய்ந்து போய்விட்டனர், சிலர் 'ஏன் வீண்வம்பு?' என்று சும்மா இருக்கின்றனர். சிலர் இறந்து போய்விட்டனர்.

எனவே ஒருவர் தன் அனுபவங்களைக் கூறவரும் போது சுய விளம்பல் வரவே செய்யும். அதில் ஏனையவரது பங்களிப்புகள் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படாது வெளிவருவதே அவசியம். சில வேலைகளில் அடுத்தவரது பதிவுகளைச் சொல்ல வரும் போது தான் சார்ந்த விபரங்களை கூறலும் தவிர்க்கப் பட முடியாதது.

எனவே புதியவர்களுக்கு கொஞ்சம் பொறுமை அவசியம். இன்று இலங்கை வானொலி என்று ஒன்று இருந்ததா? என்று புதிய சமுதாயம் கேட்கும் அளவுக்கும் ஆகும் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு காலத்தின் பங்களிப்பு ஆவணமாக பதியப்படுவதை தடுக்க முனைய வேண்டாம்.

எங்களிடம் ஒரு கொம்பன் யானை இருந்தது. இன்று காட்டுவதற்கு தந்தம் கூட இல்லாத நிலை உள்ளது. எனவே நாம் புதிய வரலாறு படைப்பதானாலும் எமக்கு முந்தியவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றாவது அறிந்த வைத்திருக்க முயல வேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் அந்தரத்தில் ஆடுவது அர்த்தமற்றதாகும்.

மாவை வரோதயன்.

இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எதிர்நோக்கும் நூல் பதிப்பு பிரச்சனைகள், விநியோகப் பிரச்சனைகள் இவை தொடர்பான ஏனைய பிரச்சனைகள் ஆகியவற்றை முல்லைமணி, மாவைவரோதயன், இளைய அப்துல்லாஹ் போன்ற முக்கியமான படைப்பாளிகளின் கருத்துக்களை கடந்த சில ஞானம் இதழ்களில் வெளியிட்டிருந்தீர்கள். இதற்காக ஞானத்தின் பணியைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஞானத்தின் வெளிவரும் இந்தக் கட்டுரைகளை போட்டோ பிரதி எடுத்து தமிழகத்துக்கு அனுப்பி சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு தொலைபேசிமூலம் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்துவருகிறார் எம்மிடையே உள்ள ஒரு எழுத்தாளர். இவர் தமது நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழகத்திலே பதிப்பித்தவர். சுயநலத்துடன் இவர்கள் ஈழத்துப் பதிப்பு முயற்சிகளுக்கு இடையூறு செய்வது மிகவும் கேவலமானது. இவர்கள் இப்படியான மறைமுகமான (Underground Work) செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை விட்டுவிட்டு நேரடியாகத் தங்கள் கருத்துக்களை பத்திரிகைகளில் எழுதலாம்.

தமிழகப் பதிப்பாளர் ஒருவருக்கு இவர் ஏஜன்டாகச் செயற்படுவதில் எமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் ஈழத்துப் பதிப்பு முயற்சிகளைப் பாதிக்கும் முயற்சிகளை எடுக்கக்கூடாது. இலங்கை எழுத்தாளர்களை நாடி, தமிழகத்தில் பதிப்பியுங்கள் என்று கூறி எழுத்தாளர்களின் மனதைக் குழப்பக் கூடாது. எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய ஏஜன்ட்களிடம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

எஸ்.எஸ்.எம். முஸ்தபா

ஞானம் 63ஆம் இதழில் “எழுத்தாண்டும் எண்ணங்கள்” பகுதியில் கலாநிதி துரை. மனோகரன் சில நேரங்களில் சில விமர்சகர்கள் என்ற தலைப்பில் சி.சிவசேகரத்தின் விமர்சனத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். துரை. மனோகரனுக்கு விமர்சனத்திற்கும் திறனாய்வுக்கும் வித்தியாசம் புரியவில்லைப் போலுள்ளது.

செ.சுதர்சனின் ‘மாலையாகாத மலர்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியை ‘தாயகத்தில்’ விமர்சித்த சி. சிவசேகரம், தொகுதியில் உள்ள எந்தவொரு கவிதையும் முழுமையானதல்ல என எழுதியுள்ளார். துரை. மனோகரன் எழுதுவது போல் ‘மற்றைய இளங்கவிஞர்களுடன் ஒப்பிடும் போது சுதர்சனின் கவிதைகள் தரமானவை’ என்பதனால் சிவசேகரம் அவற்றை தரமானவை என விமர்சிக்க வேண்டுமா? அது க. கைலாசபதியும் கா. சிவத்தம்பியும் முற்போக்காளர்களது எழுத்துக்கள் என்பதனால் தரமற்ற பலவற்றைப் பாராட்டியது போல் அமைந்துவிடாதா?

தனது மாணவனின் கவிதை நூலுக்காக வக்காலத்து வாங்கும் துரை. மனோகரன், சி. சிவசேகரம் எழுதியது விமர்சனமே அன்றி திறனாய்வு அல்லவென்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிவசேகரம் தரமற்றதென விமர்சித்திருக்கும் சுதர்சனின் இந்நூலை கே.எஸ். சிவகுமாரன் சிறந்த கவிதைகளைக் கொண்ட நூலென தனது திறனாய்வில் கூறக்கூடும்.

கு. ஜெபதீபன்

பேராசிரியர் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

தமிழகத்தில் விருதுபெறுகிறார்

பாரத ஸ்டேட் பாங்க் வருடந்தோறும் வழங்கும் இலக்கியப் பரிசுத் திட்டத்தில் 2000-2002 காலப் பகுதியில் வெளிவந்த நூல்களில் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியனின் நால்வர் வாழ்வும் வாக்கும் என்ற கட்டுரை நூல் முதற் பரிசு பெறுகிறது. 90க்கு மேற்பட்ட நூல்களில் இந்நூல் தரங்காணப்பட்டுத் தேர்வாகியுள்ளது. தமிழகத்தின் முதல் வரிசைப் படைப்பாளிகளான வல்லிக்கண்ணன், மேலாண்மை பொன்னுசாமி முதலிய பலர் புனைகதைகளுக்காக வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் முதற்பரிசுகளை ஈட்டியுள்ளனர். இவர்களோடு இணைந்து ஆய்வாளன் என்ற நிலையில் முதற் பரிசினை நா. சுப்பிரமணியன் பெறுகிறார். பரிசுபெறும் இந்நூல் வடகிழக்கு மாகாண அரசின் இலக்கிய விருதையும் பெற்றது வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். விருது பெறும் கலாநிதி நா. சுப்பிர மணியனின் இலக்கியப் பணி மென்மேலும் சிறந்தோங்க ஞானம் வாழ்த்துகிறது.

ஆசிரியர்

உலகம் அழகாகிறது !

எஸ். முத்துமீரான்

குள்ளநரிக் கூட்டத்தில்
குழுத்தலைவன் மார்புதட்டி,
“உலகத்தில் நாங்கள்தான்
உயர்ந்தவர்கள், அறிஞர்கள்.
தந்திரத்தில் நாங்களெல்லாம்
தரமான பீஷ்மர்கள்.
பந்தம் பிடிப்பதிலே
பலபட்டம் பெற்றவர் நாம்.
ஆகையினால் எங்களுக்கு
ஆட்சியிலே பங்கேற்று,
உண்மைக்காய் போராட
உதவுங்கள் வாக்களித்து.”
என்றங்கே பேசியபின்,
எல்லா நரிகளுமே,
நல்லபடி குரலுயர்த்தி
தலைவனை வாழ்த்தி
தலை சொறிந்து நிற்கையிலே,
எச்சிலை எதிர்பார்த்து
ஏங்கித் தவித்தபடி,
பக்கத்து குப்பையிலே
படுத்திருந்த சொறிநாய்கள்,
“எங்களுக்கும் உடன்வேண்டும்,
‘எம்பிப் பதவிகளும்- புது
‘ஏசி’ வைத்த வாகனமும்,
‘ஓசி’யிலே வாழ்வதற்கு
ஒழுங்கான பங்களாவும்,
தருபவர்கள் எவருடனும்,
தயார் நாங்கள்
இணைவதற்கு.”
ஓத்த குரலில்
ஒழுங்காகக் குரைத்துவிட்டு,

உமிழ்நீர்வடிய
ஊழையிடும் குக்கல்களை,
பார்த்துப்பதறி,
புழுத்த பிணமொன்றை,
புசித்துப் பிரியமுடன்,
கத்திக் கிடந்த
காகங்கள் ஒரே குரலில்,
ஏழைகளின் தோழர்கள்
என்றென்றும் நாங்கள்தான்,
அள்ளிக் கொடுத்தால்
அதுபோதும் எங்களுக்கு.
கொள்ளை அடிப்போம்,
கொலை கூடச் செய்திடுவோம்,
ஆருக்கும் அஞ்சோம்,
‘அண்டவேள்’, கையிலுண்டு.
போடுங்கள் வாக்குகளை
புதுமை படைப்பதற்கு.”
அண்டி கிழிய,
அலறினவே சப்தமிட்டு.
அப்பொழுது, மனிதம்
அலறித் துடித்தங்கே,
“ஐயகோ!... இது வென்ன
அநியாய ஆட்சியப்பா?
நரிகளுடன், சொறிநாய்கள்,
நக்குண்ணும் காகங்கள்
ஆட்சியிலே ஏறி,
ஆளுவதா இந்நாட்டை?”
மனிதம் மடிந்துலகில்
மனம்நொந்து கிடப்பதினை
ஒன்றும் புரியாமல்- பார்த்து
உலகம் அழுகிறது.

ஒரு தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் சந்தித்த யுவதி

தயாலால் பத்மசிறி

மொழியாக்கம்: ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்

சுற்றுலா வழிகாட்டி அவனது சுற்றுலாப் பயணிகளோடு நுவரேலியாவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். வாகனத்தின் சாரதி அபேவன்ஸு. நடத்துநராக லலித். பேருந்தில் பன்னிரு சுற்றுலாப்பயணிகள் மாத்திரம் இருந்தார்கள். சிலர் சுற்றிப் பார்ப்பதில் ஈடுபட்டிருக்க மற்றவர்கள் வழிகாட்டி 'மைக்ரோ போன்' மூலமாக சொல்பவற்றைச் செவி மடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“நான் உங்களுக்கு முன்பு தெரிவித்த விதமாக நாங்கள் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்குச் செல்வதுள்ளோம். அங்கு நான் உங்களுக்கு தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் நடைபெறுகின்ற தேயிலை உற்பத்தி பற்றி முழுமையாக விபரிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கின்றேன். நாங்கள் இந்த இடத்தில் ஒரு மணிநேரம் அளவில் காலம் கழிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கின்றோம். என்னுடைய கருத்துக்களின் பின்பு உங்களுக்கு இங்கு ஒரு கோப்பை தேநீர் இலவசமாக வழங்கப்படும். அது மிகவும் சிறந்த ரக தேயிலையில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட தேநீர். உங்களுக்கு மேலும் தேவை என்றால் கேட்டு வாங்கி குடிக்க முடியும். விருப்பமென்றால் இங்கு மிகவும் சாதாரணமான விலைக்கு, உங்களது நாட்டில் என்றுமே பெற்றுக் கொள்ள முடியாத அளவு விலைக்கு 400 ரூபாயளவிற்கு ஒரு கிலோ தேயிலையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மற்றையது உங்களுக்கு இங்கு விலைக்கு வாங்கக் கிடைப்பது இலங்கையிலேயே சிறந்த தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் உடனேயே சுடச்சுட. தயாரிக்கப்பட்ட தேயிலையாகும். உங்களுக்கு அவசியம்

என்றால் இங்கு கழிப்பறை வசதிகள் உண்டு. அவை சுத்தமானவை. எவ்வித தயக்கமும் இன்றி நீங்கள் அவற்றைப் பாவிக்கலாம். இந்தத் தொழிற்சாலையில் உள்ளேயும் அதனைச் சுற்றியும் நீங்கள் புகைப்படம் எடுப்பதற்கு முடியும். அதற்கு எவ்வித அனுமதிப்பத்திரமும் தேவை இல்லை”

சுரனிமல ஜயமான்ன என்னும் சுற்றுலா வழிகாட்டி தன்னுடைய 'மைக்ரோபோனை' வழக்கமான இடத்திலேயே தொங்கவிட்டிருந்தான். அபேசிங்ஹு பேருந்தை பிரதான வீதியில் இருந்து இடதுபக்கமாக தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் திசையில் திருப்பினார். சுரனிமலவுக்கு மிகச்சிறிய மகிழ்ச்சி தோன்றியது. எப்பொழுதுமே அவன் இந்தத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்கு வருவது மலர்ச்சியுடன் தான். தெருவுக்கு இடதுபுறமாக அமைந்திருந்த தேயிலைத் தொழிற்சாலை எழுபத்தைந்து வருடம் அளவில் பழமை வாய்ந்த ஒன்று. அது அமைக்கப்பட்டிருந்தது இடது புறமாக 200 அடி அளவு உயரத்தில். உண்மையாகவே அது மிகவும் கண்கவர் சூழலைக் கொண்டு அமைந்திருந்தது. காணும் இடங்களிலெல்லாம் தேயிலைத் தோட்டங்கள் பசுமைநிற மிகப்பெரிய நீள அகல கம்பளம் விரித்தாற்போன்று காட்சி தந்தது.

ஆங்காங்கு தேயிலைப் பற்றைகளுக்கு மேலாக மிகப்பெரியதாக எழுந்து நிற்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்கின்ற ஓகெளப்டஸ் மரங்களும், வேறும் விசேடமான புல் இனங்களும், தெருவின் இரு ஓரங்களிலும் காட்டுச் சூரியகாந்திப் பூக்களினால் நிரம்பியும்

இருந்தன. தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் வலது பக்கமாக கொத்மலை நீர்த்தேக்கம் அமைந்துள்ளது. இதற்கு அப்பால் தூரத்தில் தெரிகின்ற மலை உச்சியில் வெண்மைநிற பட்டு படலம் போன்று தெரிகின்ற நீர்வீழ்ச்சியும், சூரியன் நன்றாக உதித்த நாட்களில் என்றால் இவை அனைத்தும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். ஆனால் மழை நாட்களில் அதனைப் பார்க்க முடியாது போய்விடும். அதிக வேளைகளில் சுற்றுலாப் பயணிகளை விட அதிகமாக இதன்போது சுரனிமல துக்கித்துப்போய் விடுவான். சுரனிமல இந்த தொழிற்சாலைக்கு வரும் அனைத்து நாட்களிலும் அவனது கடமை முடிந்து கோப்பையில் உள்ள தேனீரை அருந்தியவாறு இந்த மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் காட்சியைப் பார்த்தவாறு இருப்பான். அவ்வாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அனைத்து நாட்களிலும் அவனது இரு விழிகளும் கவரப்பட்டுச் செல்வது தெருவின் இடது புறமாக அமைந்திருந்த சின்னஞ்சிறிய மலைக் குன்றின் பக்கமே.

“அங்கே இருக்கு சேர்..... மாத்தயா அங்கே இருக்கு..... அதோ அந்த மலைக்குக் கிட்டத்தான் எங்கட வீடு இருக்கு”. அங்கு ஈஸ்வரியினுடைய வீடு இருந்தது; மலைக்குக் கீழே.

சுரனிமல அன்றும் தேயிலைத் தொழிற் சாலைக்கு வந்தது ஈஸ்வரியைக் காண்கின்ற எதிர்பார்ப்புடன் தான். அது அவனது கடமைக்கு வெளியாக இருந்தாலும் ஈஸ்வரியைப் பார்க்காமல் இருக்க அவனுக்கு முடியாமல் இருந்தது. எந்த நாளிலுமே முறைப்பாடு வராதவிதமாக

அவன் தனது கடமையை எழுத்துப் பிச்சாமல் நிறைவேற்றினான். ஆயினும் அவன் இந்த தொழிற்சாலைக்கு வந்து செய்த கடமை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்காவது இறங்கியிருக்கலாம் என சில நாட்களில் யோசனை செய்தான். அப்படி நேர்ந்திருக்கலாம் என சுற்றுலாப்பயணிகள் சில நாட்களில் பொருத்த மில்லாத கேள்விகளைக் கேட்கும் போது அவனுக்குச் சில வேளைகளில் தோன்றியது. ஆகையால் பல சந்தர்ப்பங்களில் இதன்போது கவனமாக இருக்க முயற்சி செய்தான். அன்றும் அவன் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு தேயிலை உற்பத்திகள் பற்றி தெரியப்படுத்திக் கொண்டு ஈஸ்வரிபற்றி அவதானமாகவே இருந்தான்.

“ஆ..... எங்கடை சேர் ஐயா வாறார். நான் எவ்வளவு நாள் பார்த்திருந்தனான், சேர் ஐயா வரும் வரைக்கும்.....”

“என்ன.....? என்னைப்பார்ப்பதற்கு ஈஸ்வரிக்கு அவ்வளவு ஆசையா.....?” ஈஸ்வரியின் சொற்கள் வெளிவருவதற்கு முன்னரே சுரனி மல கேட்டான்.

“சேரைப்பார்க்கிறதுக்கு ஆசைதானே..... சேர் மாத்தியா நல்ல மாத்தியாதானே.....”

ஈஸ்வரி கூறினாள்.

“நான் கெதியாவாறன் ஈஸ்வரி, இவங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சொல்ல இருக்கு” சுரனிமல மீண்டும் ஒரு தடவை சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு அங்கு செய்யப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் பற்றி விபரித்து கூறினான். விபரித்துக் கூறியதன் பின்பு அவன் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு புகைப்படம் எடுப்பதற்கு இடம் கொடுத்து கொஞ்சம் பின்னடைந்தான்.

ஈஸ்வரி மிகப்பெரிய பேசின் ஒன்றில் இயந்திரத்தில் தூளாக்குகின்ற தேயிலைத் தூள்களை மிகப்பெரிய பின்னறையோடு இணைக்கப்பட்டிருந்த இயந்திரத்தில் கொண்டு வந்து போட்டாள். சில வேளைகளில் அதில் பதினைந்து அல்லது இருபது கிலோ அளவில் தேயிலைத்தூள் இருக்கும்.

உண்மையாகவே அந்த நாட்களில் எல்லாம் அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் சுரனிமலவுக்கு ஈஸ்வரிமீது உண்டாவது புதுமையான இரக்கமே. பலவேளைகளில் உதவவேண்டும் என்றுகூட நினைப்பான். அப்படியிருப்பினும் அவனால் அவளுக்கு உதவி செய்ய இயலாது. தொழிலாளர்களைப் பற்றி அவதானத்தோடுதான் ‘சுப்பவைசர்’ எப் பொழுதும் நின்றுகொண்டிருப்பார். எப்படியாயினும் இந்த தொழிற் சாலையில் சுரனிமலவுக்கு யாரும் எதுவும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்பதையும் இவன் நன்கு அறிவான்.

“மாத்தியா..... சேர்..... இன்றைக்கு ஒன்றும் இல்லையா?” ஈஸ்வரி தேயிலைத்தூளை பேசனில் நிரப்பியவாறு கேட்டாள்.

“நான் சொல்லியிருக்கிறேன் ஈஸ்வரி, வெள்ளைக்காரங்கள் சிலவேளைகளில் கெதியா ஏதும் தருவாங்கள், அவங்களிடம் இருக்கும் என்றால்”

“எங்களுக்கும் சேர்” வயதான எக்மன் அய்யாவும் சுரனிமலவுக்கு கூறினார்.

“சரி..... சரி..... எல்லோருக்கும்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். பயப்படவேண்டாம்” ஈஸ்வரியைப் பார்த்தவாறே சுரனிமல அப்படிக் கூறினான்.

சரியாக அவளது நெற்றியின் மத்தியில் வைத்திருந்த சிவப்புக் குங்குமம் ஒரு அளவுக்கு அழிந்து போயிருந்தது. அவளது இரு காதுகளிலும் சின்னஞ்சிறிய காதணிகள் இரண்டு. மூக்கின் இடது பக்கத்தில் மூக்குத்தி ஒன்று. அவளது கூந்தலின் மயிர்கள் சில நெற்றியின் ஊடாக இருகன்னங்களிலும் விழுந்திருந்தது. வியர்வையில் நனைந்து நெற்றியில் ஒட்டியிருந்த மயிர்கள் சில அவளது முகத்திற்கு கூறமுடியாத அளவிற்கு அழகைத் தந்தது. அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருந்த மற்றைய இளம் பெண்களை விட அவள் நல்ல நிறமாக இருந்தாள். உயரமும் அவள்தான். இடுப்பு மெலிந்தது. நாடியின் வலப்பக்கத்தில் கறுப்பு மச்சம் இருந்தது. ஒரு கணப்பொழுது சுரனிமல அன்போடு அவளது முதுகுப் பக்கமாகப் பார்த்தான். அதிகமான வேளைகளில் அவள் அணிந்திருப்பது கொட்டன் சாறி! அது அதிக வேளைகளில் இளம் நீல நிற கோடுபோட்ட சாறியாகும். அப்படி இல்லை யென்றால் சிறிய சிறிய பூப்போட்ட அதற்குப் பொருத்தமான கரை போட்ட சேலையாக இருக்கும். அது அதிகமான நேரங்களில் எளிமையானதாக இருக்கும். அந்தத் தொழிற்சாலையில் சந்திக்கின்ற அதிக பெண்களும் இளம் பெண்களும் கடுமையான நிறமுள்ள சேலைகளையே அணிவார்கள். சுரனிமல விரும்புகின்றவற்றை அணிந்தால் நன்றாக இருக்கும் என அவன் சில வேளைகளில் நினைக்காமலும் இல்லை.

சுரனிமல மூன்று பிள்ளைகளின் தந்தை. அவன் மனைவிமீதும் பிள்ளைகள்மீதும் வேண்டிய அளவு அன்பு வைத்திருந்தான். அவன் அவர்களில் யாருக்குமே வேற்றுமை காட்டவில்லை. அனைத்துக் கடமைகளையும் குறைவின்றி நிறைவேற்றினான். ஆயினும்

அவன் ஈஸ்வரியையும் காதலித்தான். அது தனது மனைவிமீது வைத்திருக்கும் அளவிற்கோ என்பது அவனுக்கு தெரியாது. அதனை அவனால் எடைபோட்டுப் பார்க்கவும் முடியவில்லை. அவன் ஈஸ்வரியை விரும்பினான். அவன் அவளது மனைவி பிள்ளைகளைத் துறந்துவிட்டு சென்று நையாண்டி நாடகம் ஆடவும் விரும்பவில்லை.

ஈஸ்வரி நல்லவள், நல்ல மனவிருப்புக் கொண்டவள், மிக அழகானவள், இரக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியவள், பல தடவைகளில் அவளுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டிய தேவை சுரனிமலவக்கு இருந்தது. ஆனால் அதில் எதையுமே அவளுக்கு இதுவரை செய்ய இயலாமற் போய்விட்டது. உண்மையாகவே அதற்கு நேரம் கிடைக்கவும் இல்லை. ஈஸ்வரியைப்பற்றி அவன் தெரிந்து கொண்டது. மிகவும் குறைவு. அவனுக்கு அவளைப்பற்றி மேலும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்ததும் உண்மையே. ஆயினும் அவனுக்கு அதற்கு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது யார்? ஒன்றில் அதனை அவனே ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஈஸ்வரி பற்றி தெரிந்து கொண்டாலும் இல்லையென்றாலும் ஈஸ்வரி பற்றிய எண்ணம் அவனுள் பிறந்தே இருந்தது. அதனை அவன் யாருக்கு மறைத்தாலும் தனக்கு அதனை மறைக்க இயலாமல் இருந்தது.

வெள்ளைக்காரர்கள் படங்களைப் பிடித்து விட்டு வந்துவிட்டார்கள். சிலரது கைகளில் ரொபிகளும், பேனைகளும், வேறுசிலரது கரங்களில் இருபது ரூபாய் நோட்டுக்களும் பல இருந்தன.

“ஆ..... நிமல இவற்றைக் கொடுங்கோ.....” வெள்ளைக்காரர்கள் சிலர்வந்து சுரனிமலவின் கரங்களில் எதை எதையோ வைத்தார்கள். சுரனிமல அவை எல்லாவற்றையும் ஈஸ்வரிக்கே கொடுக்க வேண்டுமென நினைத்தான். ஆனால் கடவுளே..... அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற அங்கு இருந்த அதிகமானாரும் இவை அனைத்தையும் கௌவிக் கொள்வதற்கு காகக்கூட்டம் போல உடைத்துக் கொண்டு பாய்ந்தார்கள்.

“வெட்கம் இல்லாமல் நெளியாமல் இருங்கோ..... இவை அனைத்தையும் தரும்

வரையில் சின்னப் பிள்ளைகளைப் போல, உங்களுக்கு வெட்கம் இல்லையா? இந்த வெளிநாட்டு மனிதர்களுக்கு முன்னாலை.....” ஏறிக்கொண்ட கோபத்தோடு கூறினான்.

ஆனால் ஈஸ்வரி அல்ல அந்த இடத்திற்கு பாய்ந்தது..... அவள் அவளது பாட்டில் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்து கொண்டே போனாள். ‘சுப்பவைசரின்’ கூக்குரலை தொடர்ந்து இளம் பெண்களும் வயது வந்த பெண்களும், வயது வந்த மனிதர்களும் அந்த இடத்தில் இருந்து கலைந்து சென்றார்கள்.

“அந்தப் பெண்ணுக்கு எதுவும் கிடைக்க வில்லைத்தானே.....?” சுரனிமலவிடம் வெள்ளைக்காரர்கள் விசாரித்தார்கள். “இங்கை மிஞ்சி இருக்கிறதை அவளுக்கு குடுக்கிறன் என்று சொல்லிக் கொண்டே சுரனிமல ஈஸ்வரிக்குப் பக்கமாகச் சென்றான். சுரனிமல அவளிடம் சில ரொபிகளையும், இரண்டு பேனாக்களையும் அறுபது ரூபாவையும் கொடுத்தான்.

“மாத்தியா சேர் எப்பவும்..... மிச்சம் பொருட்களை வெள்ளைக்காரத்துரைமாருக்குச் சொல்லி வாங்கித் தாறீங்கள்..... மாத்தியா சேருக்கு புண்ணியம் கிடைக்கும்..... மாத்தியாசேர்.....”

“எனக்குப் புண்ணியம் வேண்டாம்..... மிகுந்த விருப்பத்தோடுதான் உனக்கு உதவி செய்யிறன். எனக்கு ஈஸ்வரியைச் சந்திக்க வேணுமென்று பெரிய தேவை இருக்கு..... ஈஸ்வரிக்கு முடியுமா என்னைச் சந்திக்கிறதுக்கு.....” ‘சுப்பவைசர்’ அக்கம் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ என விபரமாகப் பார்த்த வண்ணம் சுரனிமல கேட்டான்.

“இனி..... சேர் மாத்தியா..... என்னை இப்ப சந்திச்சுக் கொண்டுதானே இருக்கிறீங்கள்.....”

“இல்லை..... இல்லை..... ஈஸ்வரி எனக்கு உன்னை தனிப்படச் சந்திக்கவேணும்.....”

“எனக்கு தெரிய இல்லைசேர்..... மாத்தியா என்ன சொல்றீங்கள் எண்டு.....” ஈஸ்வரி மீண்டும் வேலையைத் தொடங்குவதற்கு ஆயத்தமானாள்.

“நிமல..... நிமல..... கொஞ்சம் அப்படியே இரு..... அந்தப் பொம்பிளையையும் இருக்கச் சொல்லு..... எனக்கு உங்கள் இரண்டு பேரையும்

படம் ஒன்று பிடிக்கவேணும்.....” குழுவில் இருந்த ஓரளவு நடுத்தர வெள்ளைக்காரன் சப்தமிட்டான்.

“ஈஸ்வரி..... ஈஸ்வரி..... இங்கைபார்..... இந்த ஐயாவுக்கு எங்கள் இரண்டு பேரையும் சேர்த்துப் படம் ஒன்று பிடிக்க வேணுமாம். சுரனிமல மிகுந்த ஊக்கத்தோடு கூறினான்.

“எனக்கு ஏலாது சேர்..... எனக்கு ஏலாது மாத்தியா..... எனக்கு அப்படி படம் பிடிக்கவேணும் என்று ஆசை இல்லை. எனக்கு ஒரு மனிசன் இருக்குது தானே சேர். நான் எப்பிடி..... சேர் மாத்தியாவோட படம் பிடிக்கிறது..... நான் சேர் மாத்தியாவை நல்லா விரும்புறன்..... ஆனால் சேர் மாத்தியா எனது புருஷன் ஆக முடியாது தானே. சேர் எனக்கு புருஷன் இருக்குதுதானே..... அவர் மிச்சம் நல்லவர். கந்தையா அவர் என்னுடைய பிள்ளையளிலையும் நல்ல அன்பு சேர் மாத்தியா..... சேர் மாத்தியாவைப்பற்றி நினைச்சால் எனக்கு என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு அப்பாவும் இல்லாமற் போகும் தானே..... சேர் மாத்தியா கந்தையா நல்லதுதானே சேர். மாத்தியாவுக்கும் நல்ல மனைவி ஒருத்தி இருக்கிறதானே.....?”

“ஈஸ்வரி இங்கை என்ன சொல்லுறாய்..... என்னுடைய மனைவி ஆகச் சொல்லி உனக்கு யார் சொன்னது..... ஈஸ்வரி என்ன நேர்ந்திருக்கு..... நான் அப்படி ஒன்றைக் கனவிலையும் நினைக்க இல்லை..... எனக்கு ஈஸ்வரியை பற்றி சரியான கவலை..... ஆனபடியால்தான் நான் இந்த அளவுக்கு விருப்பத்தோட உதவி செய்யிறது.....”

“எனக்கு புரியுது சேர்மாத்தியா..... ஆனால் எனக்கு சேர் மாத்தியாவின் பொருசாதி ஆகமுடியாது. எனக்கு முழு வாழ்க்கையிலும் தேவை ஒரே ஒரு புருஷன்தான். என்றை பிள்ளைகளுக்கும் தேவை ஒரே ஒரு தகப்பன் தான்”..... ஈஸ்வரி மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டே போனாள்.

“நிமல..... என்ன..... படம் பிடிக்க முடியா தென்று சொல்றாங்களா.....? வெள்ளைக் காரன் கேட்டான்.

“ஹும்.....” நிமல வெள்ளைக்காரனுக்கு சைகை காட்டினாள்.

“அப்படி நேரும் என்று நான் நினைச்சனான்” வெள்ளைக்காரனும் நிமலவுக்கு ‘பற்பாட்’ போட்டான்.

“அது எப்பிடி உனக்குத் தெரியும்..... அப்படி நடக்கும் என்று.....” வெள்ளைக்காரனுக்கு கன்னத்தில் இரண்டு கொடுக்க வேணும் போல சுரனிமல நினைத்தான்.

வெள்ளைக்காரன் மேலும் ஏதோ கூறிக் கொண்டு அந்த இடத்தில் இருந்து அகன்று சென்றான். அழகிய மரங்களை அணைப்பதைப் போன்று மூடியவாறு ஈன இரக்கம் இல்லாத மூடுபனி முழுப்பிரதேசத்தையும் மூடிக் கொண்டதை தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் ஜன்னல்களினூடாக சுரனிமல கண்டான். மூடுபனி வருவதும் திடீரென்றுதான். போறதும் இருந்தாற்போன்று மிகுந்த வேகத்தோடு தான்.

“சேர் மாத்தியா..... திரும்பவும் வாங்கோ சேர் மாத்தியா..... அடுத்த கிழமையும் வாங்கோ..... எங்களுக்கு வெள்ளைக் காரங்களட்டை இருந்து அதிகம் பொருட்களை வேண்டித்தாங்கோ..... நான் சேர் மாத்தியாவோட கோபம் இல்லை.....” கனவினைப்போன்று ஈஸ்வரி கூறியது அவனுக்கு கேட்டது..... அவன் மெதுவாக வெள்ளைக்காரர்கள் பக்கமாக அடியெடுத்து வைத்தான்.

திறவேதம்

மெல்பேர்ன் மணி

கறுப்பு என்பது ஒறுப்பு
வெறுப்பு அதன்மேல் பலர்க்கு
உறுப்பின் தோல்தான் கறுப்பு
உள்ளே மனமோ வெளுப்பு
தசை குருதியோ சிவப்பு
ஏன்தான் இந்த நினைப்பு
வெறுமனே வரும் கசப்பு
எண்ண வருகுது நகைப்பு
சிலர்க்கு இது திகைப்பு
மறுப்புக் கூறுவதுளம் பொறுப்பு
திருப்பு முனைவேண்டும்
மாண்டினே.
விருப்புடன் நீ அணுகிவிடு.

சமகாலக்

கலை இலக்கிய

நிகழ்வுகள்

—பார்வையும் பதிவும் —

த. சீவசுப்பிரமணியம்

நூல் வெளியீடுகள் :

துறைநீலாவணையின் கல்வித்தந்தையென அழைக்கப்படும் ஓய்வுபெற்ற அதிபர் கவிஞர் துறையூர் க. செல்லத்துரையின் 'பாச்சரம்' கவிதைத்தொகுதி வெளியீட்டு விழா அண்மையில் மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் திரு. வே. சண்முகம் தலைமையில் மட்டக்களப்பு வில்லியம் ஓல்ட் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இக்கவிஞர் சமூக அலங்காரங்களுக்கு எதிராகவும் கல்வி மேம்பாடு கருதியும் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளமை சிறப்பம்சமாகும், “இன்றைய சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கம் நலிந்து வருகின்றது. வீடியோப் படங்களைப் பார்க்கின்ற பழக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கிறது. அருகிவரும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை அதிகரிக்க நூல் வெளியீடுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்” இவ்வாறு பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு தனது சிறப்புரையில் குறிப்பிட்டார். 'பாச்சரம்' கவிதைத் தொகுதியின் நயவுரையை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை விரிவுரையாளர் திருமதி ரூபி வலன்ரினா பிரான்சிஸ் நிகழ்த்தினார்.

கவிஞர் சூரிய நிலாவின் “சூரியக்குளியல்” என்னும் கவிதைநூல் வெளியீட்டுவிழா அண்மையில் யாழ். மறைக்கல்வி நிலையத்தில் நடைபெற்றது. கவிஞர் சோ. பத்மநாதனிடமிருந்து சிறப்புப் பிரதியை 'செடக்' நிறுவன ஆசிரியை அருட்சகோதரி ஜெயசீலி பெற்றுக்கொண்டார்.

புலோலியூர் பண்டிதர் வீ. பரந்தாமன் எழுதிய “வோர் அடிவழித் தமிழ்ச் சொற் பிறப்பியற் சிற்றகரமுதகா” என்னும் நூல் வெளியீட்டுவிழா யாழ். பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராசா தலைமையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் நடைபெற்றது. வாழ்த்துரைகளை யாழ். பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் பேராசிரியர் க. மோகனதாஸும் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் இரா. சிவச்சந்திரனும் நிகழ்த்தினார்கள். மதிப்பீட்டு உரைகளை கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை முதுநிலை விரிவுரையாளர் செல்லையா திருநாவுக்கரசுவும், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள்.

'மருத்துவர்' மாத இதழ் சிலாபத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. மங்கி மறைந்து அழிந்து கொண்டு போகின்ற ஆயுர்வேத மருத்துவத்திற்கு புத்தூக்கம் அளித்துள்ளார் இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் வைத்திய கலாநிதி பி. எம். எம். சாலின். சித்தாயுர்வேத மருத்துவம் மூலம் பரிகாரம் காணமுடியும் என்ற ஆரோக்கியமான கருத்தை இந்த மருத்துவ சஞ்சிகை தெரிவிக்கின்றது.

மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை நடத்திய மு. தவராஜா எழுதிய “மறுபக்கம்” சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டு விழா பேரவைத் தலைவர் காசுபதி நடராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. வாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவில் நூல் நயவுரையை ஓய்வுபெற்ற அதிபரும் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளருமாகிய திரு. பொன் தவநாயகம் வழங்கினார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செல்வி க. தங்கேஸ்வரி எழுதிய இரு வரலாற்று நூல்களின் அறிமுக விழா அன்பு வெளியீட்டின் தலைவர் திரு. இரா. நாகலிங்கம் தலைமையில் ஆசிரியர் கலாசாலை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. “தமிழ் மன்னன் மாகோனின் மகத்தான வரலாறு” “ஈழ மன்னர் குளக்கோட்டனின் சமய சமுதாயப் பணிகள்” ஆகிய இரு நூல்களின் அறிமுக விழாவில் மட்டு. திருமலை ஆயர் அதிவணக்கத்திற்குரிய கிங்ஸ்லி சுவாமிப்பிள்ளை ஆசிரியரை வழங்கினார். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொள்ள, விரிவுரையாளர்கள் திரு மா. செல்வராசாவும் திருமதி ரூபி வலன்ரினா பிரான்சிஸ்கம் நயவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

எம். ஐ. அப்துல் கபூர் எழுதிய “இசங்கேணிச் சீமை வரலாறு” என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழா அல்- கமர் வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நூல் அறிமுக உரையை தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கே. எம். பளீல் ஹக்கும், நூல் ஆய்வுரையை திரு. எம். எம். ஏ முகைதீனும் நிகழ்த்தினார்கள்.

“மலர்களிடம் கேட்கிறேன்” என்னும் கவிதைநூல் வெளியீட்டு விழா அட்டாளைச் சேனை தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. திரு. ஜுல்பர் சவர்தீன் எழுதிய இந்தக் கவிதை நூலின் வெளியீட்டு விழாவுக்கு திரு. எம். ஏ. எம் ஜலீல் தலைமை தாங்க கல்லூரிப் பீடாதிபதி திரு. ஏ. எஸ். ஏ. றகுல் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். நூலின் விமர்சன உரையை விரிவுரையாளர் சுலைமான் லெப்பை நிகழ்த்தினார்.

“நெஞ்சில் பதிந்த ஐரோப்பியப் பயணம்” அந்தனி ஜீவாவின் ஐரோப்பிய பயண நூல் மணிமேகலைப் பிரசுர வெளியீடாக லண்டன் மாநகரிலும் அதைத் தொடர்ந்து கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்திலும் வெளியீட்டு விழாக்கள் நடைபெற்றன. இந்நூலில் பல சுவையான தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களில் பலரைச் சந்தித்து உரையாடியதையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

மணிமேகலைப்பிரசுரத்தின் ஏற்பாட்டில் இலங்கை- இந்திய எழுத்தாளர்கள் எழுதிய 33 நூல்களின் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. இலங்கை எழுத்தாளர்களுடைய 28 நூல்கள் இந்நிகழ்வில் உள்ளடக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலையகம், திருகோணமலை, கொழும்பு, புத்தளம் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களினதும் மற்றும் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் எழுத்தாளர்களினதும் வே. வரதசுந்தரத்தின் ‘A pilgrimage to thirukoneswaram’ என்ற ஆங்கில நூலும் வெளியிடப்பட்ட நூல்களுக்குள் அடங்கும். திரு. ரவி தமிழ்வாணனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ், திரு. தெ. ஈஸ்வரன், திரு. பெ. விஜயரத்தினம், அன்புமணி இரா. நாகலிங்கம், திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் ஆகியோர் ஆசிரியரை வழங்கினார்கள். இந்த வருடத்தில் மட்டும் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தார் 111 நூல்களை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியிட்டு வைத்துச் சாதனை படைத்துள்ளார்கள்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் ‘வடம்’ சஞ்சிகை வெளியீடும், கவிதா நிகழ்வும் ஹற்றன் சமூக சேவைகள் நிலையத்தில் இடம் பெற்றது. ‘வடம்’ சஞ்சிகை வெளியீடு திரு. எஸ். வரதராஜன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. ஸ்ரீபாத கல்வியற் கல்லூரியின் விரிவுரையாளர் தலைமையில் நடைபெற்ற கவிதை நிகழ்வில் மேல் கொத்மலை நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தினால் மலையக மக்களுக்கு ஏற்படப்போகும் பாதிப்புகள் தொடர்பான விடயங்களை கவிஞர்கள் வெளிக்கொணர்ந்தனர்.

கொழும்பு அல்-ஹிக்மா கல்லூரியின் அதிபர் திரு. சு. அன்வர்தீன் எழுதிய “நிலவைப் பகலாக்கி” என்னும் நூல் வெளியீட்டுவிழா புரவலர் ஹாஷிம் உமர் தலைமையில் நடைபெற்றது. கொழும்பு அல்-ஹிக்மா கல்லூரி மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வுக்கு இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத் தாபனத்தின் தலைவர் திரு. எம். எம். சுகாரி பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

கனடாவில் நூல்கள் வெளியீடு

அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் எழுத்தாளர் திரு. நடேசன் எழுதிய “வாழும் சுவடுகள்” சிறுகதைத் தொகுதியும், “வண்ணாத்திக்குளம்” நாவலும் கனடா ஸ்காபரோ சென். கொலம்பா தேவாலய மண்டபத்தில் நூல்களுக்கான வெளியீட்டு விழாவும் அறிமுக ஆய்வரங்கும் நடைபெற்றுள்ளன. கவிஞரும் நாடகாசிரியருமான திரு. ஜெயகரன் தலைமைதாங்க ஆய்வுரைகளை திரு. செல்வநாயகம் இராஜேந்திரன், திரு. டி. பிளஸ், ஜெயராஜ், திரு. செல்வம் அருளானந்தம், திரு. கந்தசாமி, பார்வதி கந்தசாமி, தேன்மொழி ஆகியோர் வழங்கினர்.

ஞாலத்தமிழ் பண்பாட்டு ஆய்வுமன்ற மாநாடு

மதுரை தியாகராஜநகர் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஞாலத்தமிழ் பண்பாட்டு ஆய்வுமன்ற மாநாட்டில் சொற்பொழிவாற்ற இலங்கையின் சார்பில் பங்குபற்றிய திரு. பொன். பாலகந்தரத்திற்கு தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையின் சபாநாயகர் மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார். மேற்படி மாநாட்டுக்கு கல்விசார் அறிஞர்களும், தமிழ் ஆர்வலர்களும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

அந்தனிசில் என்ற தமிழியல் ஆய்வாளன்

தீப்பொறி, ஒரு தீப்பொறி என்பவற்றின் ஆசிரியரான ம. அ. க. அந்தனிசில் அவர்கள் அண்மையில் இயற்கை எய்துவிட்டார். தனது புதுமையான தமிழ்ச் சொல்வளத்தால் எழுத்துக்கு உயிர்கொடுத்த ஒரு மறைத்தமிழன். ‘சொல்லேருழவன்’ தமிழியல் ஆய்வாளனாக மிக ஆழமான தேடலுடன் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கிப் பலரின் சிந்தனைகளைத் தூண்டினார். தமிழகத்திலிருந்த காலத்திலும் இலங்கையிலும் பத்திரிகை வாயிலாகக் கனல் பறக்கும் தலைப்புக்களைக் கொடுத்து வாசகர்களை வாசிக்கத் தூண்டியவர். பத்திரிகை ஆசிரியனாக வரையறைகளை எல்லாம் தூக்கி எறிந்து காரசாரமாக எழுதிய காரணத்தால் சட்டத்தின் கரங்களில் சோதனைகளைச் சந்தித்தார். அடிப்படையில் ஓர் இடதுசாரி சோஷலிஸ்த்தன்மை மிக்கவராக இருந்து ஆரம்பகாலத்தில் மிதவாததமிழ் தலைவர்களை கட்டும் சொற்களால் விமர்சித்தவர். அவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவருடைய ஆய்வுகளும் தேடல்களும் களஞ்சியப்படுத்த வேண்டியது நம்மவர்களின் கடமையாகும்.

கருத்தரங்கு

“பெண்களின் அண்மைய கலை இலக்கிய வெளிப்பாடும் அவற்றின் வேறபடும் கருப்பொருளும்” என்ற தொனிப்பொருளிலான கருத்தரங்கு கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தினரால் யூலை மாதம் 28ஆம் 29ஆம் திகதிகள் காலை மாலை நிகழ்வுகளாக நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பல எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும், பல்துறைசார்ந்த அறிஞர்களும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். முதல்நாள் காலை நிகழ்வில் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் தலைவி கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமை தாங்கினார்.

மதச்சடங்குகளும் பெண்களும் என்ற முதல் அமர்வில் “மட்டக்களப்புப் பெண்தெய்வச் சடங்குகளில் பெண்களின் பங்குபற்றல் - நாவற்குடா நொச்சிமுனை முத்துமாரியம்மன் சடங்குவிழாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பார்வை” செல்வி க. கலைமகளால் வாசிக்கப்பட்டது. “ஈழத்து பெண் போராளிகளின் படைப்புகள் - சில அவதானிப்புகள்” என்னும் கட்டுரையை கலாநிதி சி. யோகராசா சமர்ப்பித்தார்கள். பிற்பகல் அமர்வு திருமதி சாந்தி சச்சிதானந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. “மாதுமையின் ‘தூரத்து கோடை இடிகள்’ சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய ஆய்வு” தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சிவா சுப்பிரமணியத்தின் ஆய்வுக் கட்டுரையும், முற்போக்குக் கவிஞர் ஏ.

இக்பால் அவர்களின் கட்டுரையும் வாசிக்கப்பட்டன. மாதுமையின் சிறுகதைத் தொகுப்புப் பற்றிய கருத்துப் பரிமாறலில் திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன், கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன், பேராசிரியர் தில்லைநாதன், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், செல்வி எஸ். நித்தியா ஆகியோர் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கினார்கள். அடுத்து நவீன காலத்து இலக்கியப் போக்கு என்ற தொனிப்பொருளில் திரு. மதிசூதனன் தனது ஆய்வை வழங்கினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 'நாடகங்களும் அவற்றின் வேறுபடும் கருப்பொருளும்' என்ற அமர்வில் "பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகளுக்கு எதிரான ஆண்களின் செயல்வாதம் - 'வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம்' - வீதி நாடக ஆக்கமும் ஆற்றுகையும் - ஓர் பங்குகொள் பார்வை" என்ற விடயப்பரப்பில் திரு. து. கௌரீஸ்வரன் நால்வரின் கூட்டுமுயற்சியான அக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். கருத்துப் பரிமாறலுடன் முதல் நாள் அமர்வுகள் முடிவுற்றன.

இரண்டாம் நாள் காலை அமர்வு திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றபோது, கூத்து எனும் கலைவடிவமும் பெண்களும் என்ற அமர்வில் இரண்டு கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. "கூத்து மீளுருவாக்கத்தில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகள் உள்வாங்கலுக்கான உரையாடல் ஓர் அனுபவம்சார் பார்வை" என்ற கட்டுரையை திரு. து. கௌரீஸ்வரனும், "கூத்துச் செயற்பாட்டில் பெண்களின் பங்குபற்றலின் நோக்கமும் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும்" என்று நால்வர் சேர்ந்து எழுதிய கட்டுரையை செல்வி ரா. சுபோஜாவும், செல்வி ச. ஸ்ரெலாவும் சமர்ப்பித்தார்கள். இந் நிகழ்வின் கருத்துப் பரிமாறலின் போது கூத்தின் ஆரம்ப வளர்ச்சிக்கு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பெரும்பங்காற்றிய பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனும், பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு போன்றோர்கள் முக்கியமானவர்கள் என்று திரு. த. சிவசுப்பிரமணியம் தெளிவு படுத்தினார்.

விரிவுரையாளர் திரு. சி. ஜெய்சங்கர் தலைமையில் நடைபெற்ற கூத்து எனும் கலை பற்றிய நிகழ்வில் "சீதை சூர்ப்பனகை வதை' வடமோடிக் கூத்து எழுத்துரு மீளுருவாக்கம் ஓர் உரையாடலுக்கான படைப்பாளர் நோக்கு" என்னும் கட்டுரையை செ. சிவநாயகம் வாசித்து அதில்வரும் பாடல்களையும் பாடிக் காட்டினார். "சுபத்திரை கல்யாணம் வடமோடிக் கூத்து எழுத்துருவின் சமகால முக்கியத்துவமும் அதன் மீளுருவாக்கத் தேவையும்" என்ற நால்வர் சேர்ந்து எழுதிய கட்டுரையை ரா. வினோஜா வாசித்தார்கள். திரைப்படத்துறையும் பெண்களும் என்ற இறுதி அமர்வில் "Power of Women தமிழ் திரைப்படம் ஒரு பார்வை" என்ற கட்டுரையை செல்வி எஸ். நித்தியாவும், செல்வி க. கலைமகளும் தமது பார்வையில் வாசித்தார்கள். பெண்களுக்கு எதிரான ஆணாதிக்கத்தைக் கோடிட்டுக்காட்டும் இப்படம் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படாத வியப்பைத் தருகின்றது என்றார்கள்.

இந்த இருநாள் கருத்தரங்கு பயனுள்ள பங்களிப்பை ஈழத்துப் படைப்பாற்றல் துறைக்கு வழங்கியுள்ளது என்பதை இரண்டுநாள் அமர்வுகளிலும் பங்கு கொண்ட என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

அடுத்த இதழில்...

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

கலாநிதி துரை. மனோகரன்

புனைகதை கலக்கியம் : அறிவோம், கற்போம், படைப்போம்.

செங்கைஆழியான் க. குணராசா

11

சிறுகதை எவ்வாறு எழுதக்கூடாது ?

நல்லதொரு சிறுகதை எத்தகைய பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் ?

1. படைப்பாளியின் இதயத்தில் கனத்துச் சூல்கொண்ட கரு இயல்பாக எழுத்தில் விழுந்திருக்க வேண்டும். சிறுகதை செய்யப்படக் கூடாது.
2. படைப்பாளி தான் நேசிக்கும் கோட்பாடுகளை வாசகனிடம் வலிந்து புகுத்தி ஏற்றிவிடுவதற்குச் சிறுகதை ஒன்றும் கட்டுரையன்று. சிறுகதை என்பது கலாபூர்வமான செதுக்கல் கலை போன்றது. சிறுகதை ஒன்றினை வாசித்து முடித்ததும் படைப்பாளியின் சுய கருத்தியலை வாசகன் தானாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். தான் பிரேமிக்கின்ற கோட்பாட்டைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு சிறுகதை மேடையன்று.
3. சிறுகதையைப் படைக்கின்ற படைப்பாளி கையாளும் மொழி நடை பாசாங்கற்றதாக இருக்க வேண்டும். இயல்பான மக்கள் மொழியாக இருக்க வேண்டும். பாத்திரத்தின் இயல்பினையும் அறிவுத்தளத்தையும் மிஞ்சிய செயற்கைமொழியாக இருக்கக் கூடாது. பலராலும் பயன்படுத்திப் பயன் படுத்திச் சுவையிழந்த சொற்களாக இருக்கக்கூடாது. சொல் புதிது, சுவை புதிதாக இருக்க வேண்டும்.
4. நல்லதொரு சிறுகதை இரண்டு மூன்று பாத்திரங்களின் கூட்டிணைவால் உருவாகுவதாகும். கதாபாத்திரம் நம்புகின்ற கோட்பாட்டிற்கும் கதா பாத்திரத்தின் நடத்தைக்கும் இடையில் வாசகன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க நம்பகத்தன்மை இருக்கவேண்டும்.
5. சிறுகதை யதார்த்தமாக இருந்தாலும் கற்பனையாகவிருந்தாலும் அச்சிறுகதை நிகழ்கின்ற களப்பின்னணியும் சூழலும் படைக்கப்படுகின்ற அச்சிறுகதையின் உள்ளடக்கத்திற்கும் கருவிற்கும் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக ருசியாவிலோ சீனாவிலோ பொருந்தக் கூடிய களப்பின்னணி என்ற தொப்பியை யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பொருத்திப் பார்க்கக் கூடாது.
6. சிறுகதைப் படைப்பாளி சமூகத்திற்கு அல்லது வாசகனுக்குச் சொல்கின்ற செய்தி முந்திரிப் பருப்பு மாதிரி சிறுகதையை மீறிக்கொண்டு நிற்கக்கூடாது. அச்சிறுகதையைப் படித்து முடிந்ததும் வாசகனுக்கு எஞ்சுகின்ற உணர்ச்சி, படைப்பாளி சொல்லியவற்றிலும் சொல்லாதுவிட்ட சங்கதிகள் என்பனவற்றிலிருந்து படைப்பாளியின் சமூகச்செய்தி புலனாக வேண்டும். அதுதான் வாசகனின் படைப்பனுபவமாக அமையும்.

இவ்வாறு நிறையக் கூறிக்கொண்டு போகலாம். அவற்றினை விடுத்து தமிழில் வெளிவந்த 'வெக்கங்கெட்டவர்கள்' என்ற சிறுகதையை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். ஈழத்துச்சிறுகதை எழுத்தாளர் ஒருவரால் இச்சிறுகதை எழுதப்பட்டுள்ளது. அவரது ஆரம்ப காலத்துச் சிறுகதையன்று. அவ்வாறாயின் அதனை இங்கு உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது நியாயமாகாது. ஆனால் இச்சிறுகதை கார்த்திகை 1993 இல் எழுதி வெளிவந்துள்ளது. அவரது முதிர்ச்சியில் எழுதப்பட்ட

சிறுகதை. இவற்றினைக் கவனிப்பிற்கு எடுக்காது விடுவது ஈழத்துச்சிறுகதைத் துறைக்குச் செய்கின்ற பாதகமாக எனக்குப் படுகிறது. வழமைபோல லண்டனில் வாழும் ஈழத்துச்சுவைஞரான பத்மநாபஜியரின் பக்கம்சார் தெரிவில் இடம் பெற்ற தமிழர் தகவல் தாயகத்தொகுப்பில் இச்சிறுகதை புலம்பெயர் நாடுகளுக்கு ஈழத்துச்சிறுகதைகளில் ஒன்றாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சிறுகதையைக் கொண்டு ஈழத்துச்சிறுகதை இலக்கியத்தினை மதிப்பீடு செய்யில் அது முறையான கருத்தாகாது.

இது தான் அச்சிறுகதை—

“யேசுதாசன் என்ற ஆசிரியன் தன் ஊருக்கு வருகிறான். அவனை மருமகனாகத் தன் மகளுக்குக் கேட்டு அவனது மாமனார் செல்வநாயகம் சம்மாட்டி பலர் மூலம் முயல்கிறார். தங்கள் காணியை அறுதியாக்கிச் சுரண்டிக் கொண்டமையாலும் பத்து வருடங்களாக எதுவித உறவும் இல்லாமையாலும் அவர் பெரும் பணக்காரர் என்பதனாலும் அவனுக்கு அங்கு கலியாணம் செய்யப் பிடிக்கவில்லை. சிறுகதையின் முடிவில் ‘இஞ்சேரும் நாங்க விசரரில்ல. பத்து வரிசமா திரும்பியும் பாராதவங்களோட காசெண்டதும் பல்லைக் காட்டிறதுக்கு வேறை ஆரையும் பாருங்க. நாங்க மனிசரைத் தான் பாக்கிறம். எங்களுக்கு மானம் ரோசம் இருக்கு. உங்களைப்போல வெக்கங்கெட்டவங்களில்லை...’ என்கிறான்.

இச்சிறுகதை வலிந்து ஆக்கப்பட்ட ஒருசிறுகதை. இச்சிறுகதையில் எவ்விடத்திலாவது ஒரு சமூகத்தேடலோ கலையழகோ இல்லை. கதையை அப்படியே கூறிவிடும் அவசரம் காணப்படுகின்றது. முதற் காட்சியில் யேசுதாசன் தன் நண்பர்களைச் சந்திக்கிறான். இரண்டாம் காட்சியில் இன்னொருவரைச் சந்திக்கிறான். மூன்றாம் காட்சியில் தன் தமைக்கையைச் சந்திக்கிறான். நான்காம் காட்சியில் மாமனார் செல்வநாயகத்தினையே சந்திக்கிறான். எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் மையக் கருவான கலியாணப்பேச்சு நடைபெறுகிறது. எந்த ஒரு சிறப்பான உத்தியுமின்றி வானொலி நாடகம் போல சிறுகதை விபரிக்கப் படுகின்றது. காட்சிப்பிரிவுகளோடு ஆசிரியர் கதையைத் தயாரித்துள்ளார். ஆசிரியர் தன்னை ஒரு மார்க்ஸியவாதியாகக் காட்ட முயல்கிறார். அவர் அவ்வாறிருப்பதில் எதுவித தவறுமில்லை. ஆனால் வலிந்து சிறுகதை என்ற கலைவடிவத்தில் வலிந்து புகுத்துவது பொருத்தமற்றதாகவிருக்கிறது. சிறுகதையின் ஓரிடத்தில் “பண உடைமையிலேயே உறவுகளைக் கட்டுகிற இந்த முதலாளித்துவ அமைப்பில் அதனுடைய போக்கில் எடுபட்டுச் செல்கிறவங்கள் .. இவங்கள்” இன்னோர் இடத்தில் “எந்தப் பெரிய சுரண்டல் ? நாலாயிரத்துக்கு வைச்ச காணியும் வீடும்... இப்பவும் முப்பத்தையாயிரத்துக்குக் கூடப்பெறும்....” என வருகிறது. முதலாளித்துவ அமைப்பு என்ற பெரியதொரு வர்க்க வகைக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் உதாரணம் தேடுகிறார். யேசுதாசனைப் பொறுத்த அளவில் பணக்காரர் எல்லாம் முதலாளித்துவவாதிகள் தாம். அவர்கள் உறவுகளைப் பண உடைமையால் கட்டிவிடுவார்கள். இவ்வகை எழுத்தாளர்களுக்குச் சுரண்டல் என்ற வார்த்தையை எங்கு எவ்விடத்தில் பிரயோகிப்பதென்பது தெரிந்திருக்கவில்லை. பணத்தினாலே உறவைக் கட்டுவதென்றால் ஈடு வைத்த காணியை செல்வநாயகம் அறுதியாக்காமல் விட்டிருக்கலாமே ?

கதை நிகழ்கின்ற களத்துக்கு இச்சிறுகதை சுட்டும் முதலாளித்துவம் கொஞ்சமும் பொருத்தமாகவில்லை. கதை நிகழ்கின்றவிடம் பண்ணைக்கடலை அடுத்த கிராமம். குருநகராகும் என்பது ஆசிரியரின் கூற்றிலிருந்து புலனாகும். யேசுதாசன் என்ற ஆசிரியரின் தகப்பனாரின் தங்கையைத் தான் செல்வநாயகம் கலியாணம் செய்துள்ளார். ஆதலால் இரு பகுதியினரும் ஒரே சம வர்க்கத்தினர் என்பது புலனாகின்றது. செல்வநாயகம் தன் முயற்சியினால் பணத்தைத் தேடிக்கொண்டான். வசதியாக வாழ்வதனால் அவன் முதலாளித்துவ பிரதிநிதியாகிவிட மாட்டான். கல்வியும் பதவியும் செல்வமும் சம்மா முயற்சியின்றிக் கிடப்பவனிடம் தாமாகத் தேடி வருவனவல்ல. இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் அனைவருக்கும் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்கள் இன்று சமமானவையே. சாதிய அடிப்படையில் சந்தர்ப்பம் மறுக்கப்பட்டதென்பவர்கள் அலையடங்கும் வரை குளிப்பதற்காகக் கடற்கரையில் காத்திருப்பவர்கள். ஆசிரியர் குறிப்பது போல முதலாளித்துவம் பணக்காரர்

அப்பிரதேசத்திலில்லை. சாதாரண வசதி படைத்தவர்களே உள்ளனர்.

“பணத்தை பணக்காரரைப் பெரிதாய் என்றும் யேசுதாசன் நினைத்திருக்கவில்லை. மாறாய் வெறுப்பும் வஞ்சினமும் அவன் மனதுள் பெருகி வளர்ந்தபடி யுள்ளன.” என ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறார். ஆகையால் தன்னால் பெற முடியாததைப் பார்த்து அசுசைப்படுகிறார். ருசியயுகப்புரட்சியேற்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் அனைத்தும் பொதுவுடைமையாகும் வரை காத்திருக்கிறார் போலப்படுகிறது. இந்த சோஷலிச ஜனநாயக குடியரசில் இடது சாரிகளை நம்பி ஏமாந்து போன மக்களின் தொகை அதிகம். முன்னைய இடதுசாரிகள் இன்று இனவாதமும் சாதியவாதமும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இச்சிறுகதை ஆசிரியர்க்குத் தன்னிலும் பார்க்க வசதியாக இருப்பவர்களைக் கண்டால் வஞ்சினம் வருகிறது. இச்சிறுகதைக்குச் சற்றும் பொருத்தமற்ற வார்த்தையாடல். தன் பெண்ணுக்கு எழுபதினாயிரம் சீதனம் 1993 இல் கொடுக்கும் தகுதியுடைய செல்வநாயகம் பெரிய பணக்காரர் ஒரு ஆசிரியரைத் தன் பெண்ணுக்குக் கேட்கும் அவர் பெரிய பணக்காரராம்... யாழ்ப்பாணத்துப் பெரும் பணக்காரரின் கலியாண இலக்கு டாக்குத்தர், எஞ்சினியர், எக்கவுண்டன்மார் என்பதை இக்கதாசிரியர் அறியவில்லை. அதனால் களத்திற்கும் சூழலிற்கும் சிறிதும் பொருத்தமில்லாத கரு. எழுபதினாயிரம் உடையவர்கள் எல்லாம் முதலாளித்துவத்திற்குள் வந்துவிடுகிறார்கள். இன்று குருநகரில் ஒரு நாளைக்கு ஐம்பதினாயிரத்துக்கு மேல் மீனை இழுத்துத் தள்ளிவிடுகின்ற சாதாரண மீனவர்கள் இருப்பது ஆசிரியருக்கத் தெரியவில்லை.

“உனக்குக் கலியாணம் கேக்கினம்...”

கிறிஸ்துராசா சொல்லியதைக்கேட்ட யேசுதாசனிற்கு ஒருவித நூதன உணர்ச்சி பரவியது. கூச்சச் சிரிப்பு முகத்தில் பரவுகையில் விடுப்பறியும் முனைப்பும்” – இந்தக் கூற்றில் நூதன உணர்ச்சி கூச்சச்சிரிப்பு என்பன ஏற்கனவே இன்னொருத்தியுடன் வாழ்வைப் பிணைக்கவிருக்கும் ஒரு பாத்திரத்துக்கு வராது. செல்வநாயகம் மாமாவின் மகளை மறுப்பதற்குக் காரணம் அவர் பணக்காரன், தங்களது காணியைப் பெரியசுரண்டல் மூலம் அபகரித்துக் கொண்டவர். பத்து வரியங்களாகத் தம்மோடு உறவாடாதவர் என்பவை தாம் என்ற மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறார். இவையல்ல காரணங்கள். யேசுதாசன் ஆசிரியருக்கு –

1. தன்னுடைய ஆளுமையினைத் திருத்திப்படுத்தியபடி
2. பரஸ்பர புரிந்து கொள்ளல்களோடும் கூடிய ஒரு உள்ளத்திற்கான தேடல் .. கொண்ட பெண் தேவைப்படுகிறாள். உண்மை இப்படியிருக்கக் கதை முழுவதும் அதனை மறைத்துக் கொண்டு வேஷம் போடும் பாத்திரமாக இந்த இலட்சியக் கதாநாயகன் வருகிறான். கதாபாத்திரம் நம்புகின்ற கோட்பாட்டிற்கும் நடத்தைக்கும் முரண்பாடுகளுள்ளன. ஆளுமையைத் திருத்திப்படுத்துவது என்பது அர்த்தமற்ற வாக்கியம்.

பேராதனையில் அவர் காதலித்த பெண் யேசுதாசன் மாஸ்ரருக்குத்தேவை.

“பேராதனையில் ஒரு வருஷமாய் அவளுடன் அறிமுகங்கொண்டு பழகியபோதும், முன்னால் இரண்டு மூன்று மாதமாய் எழுப்பத் தொடங்கிய ஆசை, சங்கமித்தா ஹோலில் வட்டமேசைக்கு முன்னால் இருந்து கதைக்கையில்....

‘எவ்வளவு பரவசம் கொடுத்தடி ...’

அங்கு எதிர்பார்ப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. அவர்களிடமிருந்து அவனுந்தான் ஒன்றையும் எதிர்பார்க்கவில்லையே.

தடையாய் முன்கிடந்த சாதி, மதம் இரண்டையும் தாண்டவும் மனதுள் வைரம் பாய்ந்து வந்தது.” கதாபாத்திரத்தின் மறுப்பிற்குக் காரணம் மலர் என்ற பெண். காரணத்தைக் கூறியிருக்கவேண்டும்.

ஓரிடத்தில்–

“இதில் என்ன யோசிக்கக் கிடக்குது. ஒமெண்டு சொல்லுமன்.”

“நான் என்னெண்டு சொல்லுறது. அவையள வீட்ட கேக்கச் சொல்லுங்க...” எனும் போது ஓரிடத்திலும், “இல்லாட்டில் தாய் தேப்பனோடு கதையுங்களன் என்று ஒத்தையில முடிச்சுப்போடும்” எனும்போதும் யேசுதாசன் பாத்திரம் வேஷம் போடுகிறது. ஏமாற்றுகிறது. “அறம் புறமாகப் பேசிப்போடுவன் பெரிய மனிசனாக் கிடக்குது” என்று இன்னோரிடத்தில் வருகிறது. வெறுப்பும வஞ்சினமும் கொள்ளவைத்த செல்வநாயகம் பெரிய மனிதனாகப் படுவது எவ்வளவு முரண்பாடு?

“சுரண்டிச்சேர்த்த காசில் கொழுத்திருந்த ஒரு வகை மாதிரிச் சம்மாட்டி” (சுரண்டல் என்ற சொல்வராவிட்டால் இவர்போன்றோருக்குக் கதையேயில்லை.) செல்வநாயகம் மாமாவை நேரில் சந்திக்க நேரிகிறது. அவர் அவனிடம் கேட்கிறார்.

“என்ற சுயமரியாதையே அவமதிக்கிறாங்கள்” என யேசுதாசன் எண்ணிக் கொள்கிறான். வாசகனும் விழிக்கிறான். இவருக்கு அப்படி ஏதாவது சுயமரியாதை இருக்கிறதாக எங்காவது கதையில் முன்னால் பின்னால் வந்ததா? அர்த்தமற்ற வார்த்தைக்கோவை. அவன் காதலிக்கிற மலரின் அண்ணன், “சாதி மாறி சமயம் மாறி உனக்கு எந்தங்கச்சியைக் கட்டித் தரமாட்டேன்” என்று கூறியிருந்தால் அது யேசுதாசன் மாஸ்ரரின் சுயமரியாதையைப் பாதித்திருக்கும். சொந்த மாமன் தன் மகளைக் கட்டிக்கொள்ளும் படி கேட்டதால் எப்படிச் சுயமரியாதை கெடும்? இவனுக்கு என்ன சுய மரியாதை இருக்கிறது?

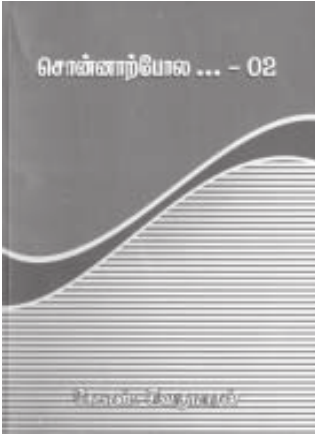
இன்னொருவிடத்தில் “இஞ்சேரும் நாங்க விசரரில்ல. பத்து வருசமா திரும்பியும் பாராதவங்களோட காசெண்டதும் பல்லைக் காட்டிறதுக்கு வேறை ஆரயும் பாருங்க. நாங்க மனிசரைத் தான் பார்க்கிறம். எங்களுக்கு மானம் ரோசமிருக்கு. உங்களைப்போல வெக்கங்கெட்டனாங்களில்ல...” எனக் கதை முடிகிறது. எல்லாம் சரி. கதாசிரியர் தன் பாத்திரத்தின் மூலம் “உங்களைப்போல வெக்கங் கெட்டனாங்களில்ல...” என்கிறாரே இதற்கு என்ன அர்த்தம்? செல்வநாயகத்தின் ‘சுரண்டல்’ கள் வெக்கங்கெட்ட வேலைகளா? அவருடைய மகள் வெட்கக்கேடான ஏதாவது காரியத்தைப் பண்ணிவிட்டாளோ? கதையில் எங்காவது செல்வநாயகத்தின் வெட்கக்கேடான காரியம் ஒன்றினைக் குறிப்பிட்டீர்களா?

துணிந்து ஆசிரியர் தான் உருவாக்கிய கதைக்கு ‘வெக்கங்கெட்டவர்கள்’ என்று தலைப்பும் போட்டுவிட்டீர்கள்? கதைக்குப் பொருத்தமில்லாத தலைப்பு.

இச்சிறுகதை நல்லதொரு சிறுகதைக்குரிய வார்ப்பாகவில்லை. இதன் மூலம் இக்கதாசிரியர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்?

சிறுகதைத்துறையில் எவ்வளவோ வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. அவற்றினைப் புரிந்து கொண்டு எழுதவேண்டும். வெறும் சுலோகப் பிரயோகங்களுக்காகச் சிறுகதையென்ற பெயரில் எதையாவது எழுதி வாசகர்களை ஏமாற்ற முயலக்கூடாது. சிறுகதை என்பது ஒரு மக்கள் கலை. மக்களுக்காகப் படைக்கப்படுவது. புதுமைப்பித்தனையும் ஜெயகாந்தனையும் தேடிப்போகவேண்டாம். ஈழத்தின் கொடுமுடிகளான ஒரு சிலரின் சிறுகதைகளையாவது படித்துத் தேறிய பின்னர் புரிந்து கொண்டதன் பின்னர் பேனாவைத்திறவுங்கள் என்பது தான் நான் புதிய சில பழைய புனைகதைப் படைப்பாளி களுக்குக் கூறும் வார்த்தைகள். அதனை விட்டுவிட்டு ஒருசிலர் கூறுவது போல “எனக்கு ஜேயமோகனைப் பிடிக்காது. சுந்தரராம சாமியைப் பிடிக்காது” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளாதீர்கள். நீங்கள் என்ன கல்விப் புலமையும் நூலறிவும் மொழியறிவும் கொண்ட பேராசிரியர் கைலாசபதியா? காரண காரியத்தோடு புட்டுவைப்பதற்கு?

சிறுகதை எவ்வாறு எழுதப்படக் கூடாதென்பதற்கு நிறையச் சிறுகதைகளை உதாரணங்களாகக் கூறலாம். எடுத்துக் காட்டான நல்ல சிறுகதைகளைப் பார்க்கும்போது இடைக்கிடையே அவ்வாறான சிறுகதைகளையும் அடுத்து வரும் இதழ்களில் பார்ப்போம்.

நூல் : சொன்னாற் போல... - 02
(சில அனுபவங்கள்; பத்தி எழுத்துக்களின் தொகுப்பு)

ஆக்கம் : கே. எஸ். சிவகுமாரன்
வெளியீடு : மீராபதிப்பகம்
191/23, ஹைலெவல் வீதி,
கொழும்பு 06

விலை : ரூ 150/=

சொன்னாற் போல..02 என்ற இந்தத் தொகுப்பின் ஆசிரியர் நாடறிந்த எழுத்துலகம் அறிந்த கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள். தினக்குரலில் எழுதி வந்த பத்தி எழுத்துக்களை(2004ல்) தாங்கி வந்திருக்கிறது இந்தத் தொகுப்பு. வானொலியில் சில அனுபவங்கள், அமெரிக்காவில் சில அனுபவங்கள். நூல் நுகர்வில் சில... மற்றும் சில நுகர்வுகள். நுகர்ந்த சிற்றேடுகளிற் சில ஆகிய தலைப்புகளில் தனது அனுபவங்களை, நினைவுகளை, பழைய நினைவுகளை, தன் வரலாற்றை இப்படி பல விடயங்களை பத்தி எழுத்தில் காட்டியுள்ளார்.

வானொலியில் சில அனுபவங்கள் என்ற பகுதியில் இலங்கை வானொலியின் அரை நூற்றாண்டு காலத்தின் வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்ட குரல்களை ஒவ்வொருவராகப் பெயர் சொல்லி ரூபகப்படுத்துகிறார். மறைப்பதற்கு எதுவும்மில்லாமல் தன்னுடைய கணிப்புக் களையும் தன்னுடைய பங்களிப்புக் களையும் சொல்லி இருக்கிறார். சிவகுமாரன் அவர்களுக்கு சிறுவயது முதல் வானொலிப் பைத்தியம் பீடித்தது பற்றி பள்ளிக் கூட அதிபர்(RECTOR) வண கோமர்ஸ் என்ற அமெரிக்க கத்தோலிக்க பாதிரியார் அன்றே தீர்க்க தரிசனத்துடன் எழுதி வைத்திருந்தது(RADIO SICKNESS) அது உண்மையில் உண்மையாகி விட்டது. இவருக்கு வானொலி வருத்தம் பிடித்த பலன் எங்களுக்கு அரிய தகவல்கள் கிடைத்திருக்கிறது. சரித்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. புத்தகத்தின் 1/4 பங்கு வானொலி அனுபவங்களை கூறியிருப்பது, இப்போதய புதிய வானொலிக்காரர் களுக்கு ஒரு அரிய ஆதர்சமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அமெரிக்காவில் சில அனுபவங்கள் என்ற பகுதியில் பல நல்ல விடயங்களை காண முடிகிறது. ஒரு அருமையான அனுபவம் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து முறுவலித்தோம்; பின்னர் பேசத் தொடங்கினோம். அவர் தன் பெயரை கூறவில்லை. நானும் அப்படியே. இலக்கியம், கலை, சமயம் மேலை/கீழைத் தேயப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பற்றி யெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் உரையாடினோம். அவர் அமெரிக்க உச்சரிப்பில் நேரம் கழிந்தது. பயனுள்ளதாய் நான் புறப்படும் நேரம் வந்து விட்டது. அவர் கனடாவின் டொரொன் டோவுக்குச் செல்லவிருந்தார்; விடை பெற்றோம்.

இங்கு கே.எஸ் சின் அடக்கமான தற் பெருமை இல்லாத சுபாவம் தெரிகிறது. அவ்வாறே அந்த அமெரிக்க உச்சரிப்புக் காரரும் போலும். பின்பு பல நாட்களின் பின்புதான் தெரிந்தது தான் அன்று கதைத்தது ஹொலிவுட் திரைப்பட நெறியாளர்களுள் பிரபல்யம் பெற்றுவரும் ஷியாமளன் நைட் என்று. சந்தித்த

அன்றே பெயர் கூறி அறிமுகம் செய்திருந்தால் எமக்கு இன்னும் கூடுதலான தகவல் கிடைத்திருக்கும்.

இப்படி பல அனுபவங்களை இந்தத் தொகுப்பில் காணலாம். தினக்குரலில் அவ்வப்போது படித்து இருந்தாலும் அந்த எழுத்துக்கள் புத்தகமாக வரும்பொழுது ஒரு கனதியான பெறுமதியைப் பெறுகிறது.

காற்றோடு போன சங்கதிகளை. காதோடு போன விடையங்களை, கையோடு போன சங்கதிகளை, புத்தகம் ஆக்கி விட்டால் எத்தனையோ தகவல்கள் இளம் சந்ததிகளுக்கு கிடைக்கும். எங்களுக்கு ஒரு தகவல் பொக்கிஷமாக கிடைத்திருக்கிறது.

இலக்கிய நெஞ்சங்கள் ஒவ்வொரு வரும் இந்தப் புத்தகத்தை தன்னுடைய வீட்டு நூலகத்தில் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது என் அவா.

மாலறியான்

நரல் : கூத்தரங்கம்
 (ஓர் ஆண்டு நிறைவு இதழ்)
 ஆக்கம்: தே. தேவானந்த், அ. விஜய
 நாதன்
 வெளியீடு: செயற்திறன் அரங்க
 இயக்கம்
 விலை : ரூ 20/=

'கூத்தரங்கம்' என்ற செய்தி இதழை யாழ்ப்பாணம் செயற்திறன் அரங்க இயக்கம் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை மார்ச் 2004

தொடக்கம் வெளியிட்டு வருகின்றது. ஈழத்தமிழ் அரங்கின் வளர்ச்சிக்கு தன் மேலான பங்களிப்பை செயற்படுத்திவரும் 'செயற்திறன் அரங்க இயக்கம்' அரங்க வடிவங்களை அது சார்ந்த படைப்புகளை ஆவணப்படுத்திப் பேணும் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு 'கூத்தரங்கம்' என்னும் இதழை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.

ஓர் ஆண்டு நிறைவு இதழாக வெளிவந்திருக்கும் 'கூத்தரங்கம்' பல அரங்கம் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரைகளையும், அரங்கம் சார்ந்த படங்களுடன் நாடகங்கள் பற்றிய விளக்கங்களையும் கொண்டுள்ளது. நிலவருகே மரணம் நாடகத்தில் பணிப்பெண்ணாக தோன்றும் இலக்மினி செனிவிரத்தனா படத்தை அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. இந்த நாடகம் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது. அத்துடன் 2005ஆம் ஆண்டு தேசிய நாடகவிழா சிறந்த நாடகத்துக்கான விருதையும், மற்றும் பல விருதுகளையும் 'நிலவருகே மரணம்' நாடகம் பெற்றுள்ளமையும், காட்சிப் படங்களையும் வேறும் பலதரப்பட்ட விடயங்களையும் இவ்விதழில் தரிசிக்கலாம். நடிப்புப்பற்றி பேராசிரியர் நந்தி கூத்தரங்குக்காக வழங்கிய கருத்துரையும், தமிழ்நாடு ந. முத்துசாமி, நடிகனுக்காக பயிற்சி என்னும் அனுபவம் சார்ந்த கட்டுரையும் ஓர் ஆண்டு நிறைவு இதழுக்கு அணிசேர்த்துள்ளன.

பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பியுடனான நேர்க்காணல் மூலம் அரங்கம் பற்றிய அவரது அனுபவம் சார்ந்த கருத்துக்கள் பயனுள்ளவையாக அமைந்துள்ளன. கூத்துப்பற்றிய ஆழ்ந்த புலமையை இவ் நேர்காணலில் காணமுடிகின்றது. அனுபவம் பகிர்தல் என்ற பகுதியில் நாடகத் தயாரிப்புப் படிமுறை பற்றி திரு.சா. சிவயோகன் "கலைகளினுடாக ஏற்படுகின்ற திருப்தியானது இந்த அடிப்படை விடயங்கள் தாண்டி உள்ளத்தின் ஆத்மார்த்தமான தளங்களில் நிகழ்கின்றன." கூறிய கூற்று மனங்கொள்ளத்தக்கது.

அமரர் நா. சுந்தரலிங்கம் அவர் கருடைய நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்திய பேராசிரியர்

சி. மௌன குருவின் பேருரையும் இவ் விதழில் இடம்பெற்றுள்ளமை வரவேற்கப்பாலது. 'ஒரு நிறைகுடம் இடம் பெயர்ந்துவிட்டது' என், சுந்தா பற்றிய ஒரு நினைவுக் குறிப்பு என்று பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி நாடக இயக்குநர் அமரர் நா. சுந்தரலிங்கம் பற்றி மனந்திறந்து கூறுகின்றார். 'மனம்போல் மாங்கல்யம் நாட்டுக்கூத்து' பற்றி இ.வரதரின் கருத்தும், 'அந்தி மாலை பாடலொன்று' நாடக எழுத்துருவும், 'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்ற நாடகம் பற்றிய ஆக்கமும், மருத்துவ மாணவர்களின் நாடக விழாவில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம் ஒன்றின் காட்சியும் கூத்தரங்கம் இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் ஒப்பனைக் கலைஞர் பென்ஜமின் ஐயா பற்றி இலக்கியாவின் கட்டுரையும் அணிசேர்த்துள்ளது. மொத்தத்தில் அரங்கம், நாடகம், கூத்து என்பவற்றின் படிமுறை வளர்ச்சியை 'கூத்தரங்கம்' வாசகர் களுக்கு வழங்கியுள்ளது.

தம்பு.சிவா

★★★

நரல் : இன்னாசியார் காவியம்
(கவிதைத் தொகுதி)

ஆக்கம்: வாகரைவாணன்
வெளியீடு: ஆரணியகம், நாவற்குடா,
மட்டக்களப்பு

இயேசு சபையின் தாபகரும் புரட்சிப் புனிதருமான இலயோலா இன்னா சியாரின் வாழ்க்கையை அதன் வரலாற்றை - அச்சபையின் சிந்தனைகளை, செயற்பாடுகளை

உள்ளடக்கி கவிஞர் வாகரை வாணன் 'இன்னாசியார் காவியம்' எனும் இலக்கியத்தைப் படைத்துள்ளார்.

“ஆண்டவனின் அடியவனாய் ஆன
இனிகோவின் வரலாற்றை
இனியகாவியமாக வடிக்கின்றான்
வாகரை வாணன்”

என்று அருள்தந்ததை A. தேவதாசன் வாழ்த்துக் கவிதை வழங்கியுள்ளார்.

இந்நூலாசிரியர் வாகரைவாணன் கவிஞர், விமர்சகர், நாடக ஆசிரியர், நாவலாசிரியர், சிறுகதை எழுத்தாளர், பத்தி எழுத்தாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர் எனப் பன்முக ஆளுமை கொண்டவர்.

கவிதைத்துறையைப் பொறுத்தளவில் மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை இரண்டையும் சகட்டு மேனிக்கு படைக்கும் சந்தக் கவிஞர்,

விண்ணாசி இன்றி ஏதும்
விளைந்ததாய்ச் சரிதம் இல்லை
அருவிபோல் கவிதை ஆறு
அகத்தினில் பெருக வேண்டும்

தெய்வ நம்பிக்கை மேல் கொண்டுள்ள பற்றுறுதியை இவரது கவிதை கட்டியம் பேசுகின்றது.

'இனிகோ என்னும் இன்னாசியார்' என்ற தனதுரையில் இன்னாசியார் பற்றி சுருக்கமாக விளக்கிய வாகரை வாணன் இந்நூலை அண்மையில் காலஞ்சென்ற பாப்பரசர் இரண்டாவது அருளப்பர் சின்னப்பருக்கு அன்புப் படைவலாக்கியுள்ளார்.

'வணங்குகின்றேன்' என்ற முதல் கவிதை தொடக்கம் 'போற்றிபோற்றி' என்ற கவிதைவரை 32 கவிதைகள் 'இன்னாசியார் காவியம்' என்ற இக் கவிதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. 'நாட்டுப்பற்று' என்ற கவிதையில்.....

“நாடெனும் சொல்லைக் கேட்டால்
நரம்பெலாம் புடைத்துக் கொள்ளும்
ஓடிடும் குருதி எங்கும்
உயிர் மொழி உணர்ச்சி பாயும்”

என்று தன் தேசப்பற்றை வெளிக் காட்டுகின்றார்.

இலக்கணம் இலக்கியத்தோடு இறையியலையும் கற்றவர். கிறிஸ்தவ படைப்பிலக்கியத்தில் 'கிறிஸ்து காவியம்' அருளாளர் அந்தோனியார்' ஆகிய ஆக்கங்களை வெளியிட்டு தனிமுத்திரை பதித்தவர்.

இப்படிப்பட்ட எழுத்துச் சிற்பி வாகரை வாணனின் இலக்கியப் பயணத்தில் மற்றுமொரு மைல்கல்லாக “இன்னாசியார் காவியம்” மலர்ந்துள்ளது.

-யேசுதாசன்

★★★

நூல் : நீலராணி
(வரலாற்றுக் காவியம்)
ஆக்கம்: சி.சுதந்திரராஜா
அச்சாக்கம்: சாந்தி அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்

மூலாதாரம் : ‘தினபதி’ நாளிதழ்கள்
1967 ஆம் ஆண்டு தொடர்ச் சியாக ‘தினபதி’ நாளிதழில் வெளிவந்த நீலராணி என்னும் வரலாற்று நாவல் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இராஜ சிங்களினின் கதையை மையமாக வைத்து இந்நாவல் கற்பனை வளத்துடனும், இயற்கையின் அழகுகளையும் சித்தரித்துக் காட்ட முனைந்திருக்கின்றது. பஞ்சசீல நெறிகளை அறிந்திருந்த இராஜ சிங்களன் கடற் கொள்ளையர் கருக்கு பின்வருமாறு கூறுகின்றான். “நீர்க்குமிழியான நிலையில்லாத வாழ் வினை நன்னெறியில் நடாத்திப் பிறந்த பயனை எய்துவதே சாலவஞ் சிறந்தது. கடவுளின் வடிவம் கருணையேதான்” என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தைச் செவி மடுத்த கள்வர் தலைவன் மனம்மாறு கின்றான். உடைகளை அகற்றி காவியுடை தரித்துக் கொண்டான். யவனபுரத்தரசி நீலராணி உள்பட சோழநாட்டு மணிவண்ணன் மற்றும் கடற்கொள்ளை யர்களால் சிறைவைக்கப்பட்ட

அனைவரும் இராஜசிங்களின் நல் உபதேசத்தால் விடுவிக்கப்பட்டு தம்தம் நாட்டுக்குச் செல்கின்றனர். இராஜசிங்களும் தன் ஈழத்திற்கு மீண்டும் வந்து சேர்ந்தான். இதுதான் கதை. ஆரம்பம் தொடக்கம் இறுதிவரை இக்கதையில் இராஜசிங்களே பிரபல்யமானவனாகக் காட்டப்பட்டுள்ளான். ஏன் ‘நீலராணி’ என்று இச் சரித்திர நாவலுக்கு ஆசிரியர் பெயர் சூட்டினர் என்பது வாசகனை கேட்கத்தூண்டும் கேள்வியாக அமையுமென நம்புகின்றேன்.

இந்த நூலில் ‘நூல்’ நயம் என்ற பகுதியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மல்லிகை, தாயகம், நவமணி, தினகரன், கணையாழி முதலிய ஏடுகளின் வாசகர்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் சி. சுதந்திரராஜா அவர்கள், அவருடைய சிறுகதைகள் சிற்சில தனித் தன்மைகளைக் கொண்டவை. இவற்றை நாமெல்லாம் படித்து நயந்துள்ளோம். அவர் ‘சிறுகதை’ என்ற பெயரில் நாற்பத்தாறு கதைகளை 2001ஆம் ஆண்டு ஒரே புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார் என்று கலாநிதி இ. முருகையன் நூல் நயத்தில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில், சுதந்திரராஜாவின் பங்களிப்பு புறக்கணிக்கப்பட முடியாதது. நம்மவரின் கலை வளத்தை மிகுவிப்பது என்ற கருத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘மழைக்குறி’ என்ற தனது நாவல் மூலமாக ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு நன்கு அறிமுகமான படைப்பாளி சுதந்திரராஜா என்று யாழ். பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் திரு.ஈ. குமரன் அறியத்தந்துள்ளார்.

சுதந்திரராஜாவின் சிறுகதைத் தொகுதியின் முக்கிய அம்சம் அவரது பன்முக வீச்சுக்களை இது வெளிப்படுத்துவதாகும். அனாயாசமாக அனுபவம் கலந்து எழுதும் ஆற்றல் வாய்ந்த எழுத்தாளராக தம்மை இனங்காட்டிக் கொள்ளுகிறார் என்று ஞானம் சஞ்சிகையில் நக்கீரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன், கலாநிதி சபா. ஜெயராசா, எழுத்தாளர் வரதர் ஏ.ஜே. கனகரட்னா ஆகியோர் இவர் ஆக்கங்கள் பற்றி கூறிய கருத்துக்கள் நீலராணி என்ற நாவலில் பின்னிணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

**‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து
வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்**

● புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசீம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தை, கொழும்பு	20 பொதுநூலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்) இல 09, இராஜசிங்க வீதி, கொழும்பு - 06.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● NAGALINGAMS JEWELLERS No.101, Colombo Street, Kandy. T. P - 081 2232545	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● A. G. Sarma & Co. (Chartered Accountants) 117, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12. T.P.: 011 2435666	118 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● Alhaj S. Muthumeeran Attorney-at-law Nintavur - 12 T.P: 067 22505380	15 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.

நீங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்

“இச்செகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்”

- கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்ட்ஸ் [பிறைவேட்ட] லிமிடெட்

(அச்சுக்கலையின் ஆயுதம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- அழைப்பிதழ்கள்
- விளம்பர பதாகைகள்
- அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள்
- அரங்கேற்ற மலர்கள்
- நூல்கள்
- கலண்டர்கள், டையரிகள்
- ஞாபகார்த்த மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2330195, 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sltnet.lk

கிளை : யுனி ஆர்ட்ஸ் என்டபிறைசஸ், இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

ஆசிரியர் தன்னை அறிமுகம் செய்வதற்காக இம்முறையைக் கையாண்டாரா? அல்லது தனது ஆக்கங்களின் தரநிர்ணயத்தை வெளிக் கொணர எழுத்தாளர்களின் நூல் நயங்களை சேர்த்துள்ளாரா? எண்ணத் தூண்டியிருக்கின்றது.

அருந்தவன்

★★★

நூல் : அம்மா
(25 இலங்கைப் பெண் எழுத்தாளர்கள் கதைகள்)
ஆக்கம்: அந்தனி ஜீவா
வெளியீடு: கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை

இலங்கையின் முக்கிய பெண் சிறுகதை எழுத்தாளர்களுடைய ஆக்கங்களும் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. “சிறுகதை வாழ்க்கையின் சாளரம்” சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன் கூறிய கருத்துக்கள் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை புனைகதை இலக்கியத்தில் உன்னத இடத்தை வகிக்கின்றன. இலங்கையில் பெண் எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புகள் தொகுப்பாக வெளிவருவது மிகக்குறைவாகவே இருப்பதாக தனது ஆதங்கத்தை அம்மா என்ற இந்த நூலின் தொகுப்பாசிரியர் திரு. அந்தனி ஜீவா வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இத்தொகுதியில் இருபத்தைந்து பெண் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கையின் பல பாகங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் பெற்று

நூலுறப்பெறச் செய்த மாண்பினை இலக்கிய உலகம் மறக்க மாட்டாது.

“பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் சிறுகதைகளில் அவர்களின் பிரச்சினைகளைச் சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளதுடன், தாங்கள் வாழும் பின்னணியையும், உள்ளத்து உணர்வுகளையும் மண்வாசனையுடன் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்கள்.”

மூத்த எழுத்தாளர்களான குறமகள், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, கோகிலா மகேந்திரன், பத்மா சோமகாந்தன், மண்டுர் அசோகா, தாமரைச் செல்வி, யோகா பாலச்சந்திரன் ஆகியோரின் கதைகளும் வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களாகிய தாட்சாயணி, லஹீனா ஏ.ஹக், பூரணி, ஷாந்திமோகன், சுசந்தி, ராஜேஸ்வரி போன்றோரின் படைப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. ‘யோகம் இருக்கிறது’ என்ற குந்தவையின் சிறுகதை யாழ்ப்பாணத்து மண்வாசனையைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கின்றது. யோகா பாலச்சந்திரன் எழுதிய ‘கனவுக் குழந்தை’ என்ற சிறுகதை சமுதாய நிகழ்வுகளைச் சித்தரித்து காட்டுகின்றது. கோகிலா மகேந்திரன் எழுதிய மரணிப்பிலும் உயிர்க்கும் என்ற சிறுகதை 1990ல் மல்லிகையில் வெளிவந்து வாசகர்களைச் சிந்திக்க வைத்திருக்கின்றது. மண்ணில் வீழ்ந்த..... என்ற சிறுகதையில் சமுதாயச் சீரழிவுகளை திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்கள். தாட்சாயணியின் ‘ஒரு மரணமும் சில மனிதர்களும்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி ஞானம் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. மலையக எழுத்தாளர் களுடைய படைப்புகள் அச்சமூகத்தின் இடர்பாடுகளின் குரலாக இத்தொகுப்பு விலுள்ள சிறுகதைகளில் பர்ணமித்து நிற்கின்றன. முஸ்லீம் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் சிறந்த படைப்பாக்கங்களை வெளிக்கொணரும் செயற்பாட்டில் முன்னிற்கின்றார்கள் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விடயம். பெண் எழுத்தாளர்களுடைய ஆக்கங்கள் பலவற்றை ஏற்கனவே வாசகர்கள் வாசித்திருந்தாலும், ஒரே நூலில் இருபத்தைந்து படைப்பாளிகள் படைப்புகளை “அம்மா” மூலம் வெளிக் கொணர்ந்த அந்தனி ஜீவாவை பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

த.சிவா

இலங்கையில்

உமிழ்ச்சிறை தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களின் உரையின் தீருப்பப்பட வேண்டிய பக்கங்கள்

மாவை வரோதயன்

இன்று எமது இலக்கியப் போக்குகளில் முக்கியமான பிரச்சனை சிறுவர் இலக்கியமாகும். 'சிறுவர்' என்பது சரியா?, 'சிறார்' என்பதா?, 'பாலர்- பாலகர்' என்பதா? அவர்களது பருவங்களை எப்படி வரையறை செய்வது? வயது அடிப்படையில் பிரித்து இலக்கியங்களை வகுப்பது சரியா? சிறுவர் இலக்கியங்களை யார் செய்ய வேண்டும்? எது சரியான வடிவம்?..... என்று பல்வேறு விதமான விவாதங்கள் நடந்த வண்ணம் உள்ளன.

இதே கேள்விகளும், சங்கடங்களும் இலத்திரணியல் ஊடகங்களின் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளையிட்டு எழுகின்றன. காரணம் அறிவியற் தேடல்களைத் தூண்டும் நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பாகும் தொலைக்காட்சியில் மூடநம்பிக் கைகளை வளர்க்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பாகின்றன. இதில் பல சிறுவர்களை மையமாக வைத்து படைக்கப்படுவதுதான் சங்கடமான விடயம்.

ஆயினும் 3 வயது முதல் 8 வயது வரை உள்ள பாலர்களுக்கு ஒருவகையாகவும் 8 இல் இருந்து 15 வரை உள்ள சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற ஒரு விதமாகவும் நிகழ்ச்சிகள் அமைக்கப் படுவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

மற்றொரு புறத்தில் பார்க்கையில்

1. சிறுவர்கள் சிறுவர்களுக்காக நிகழ்ச்சிகளை வழங்குகின்றனர்.
2. பெரியவர்கள் சிறுவர்களுக்காக நிகழ்ச்சி களை வழங்குகின்றனர்.
3. சிறுவர்கள் பெரியவர்களுக்காக நிகழ்ச்சிகளை வழங்குகின்றனர்.

இதில் முதல் இரு அம்சங்களிலும் ஆடல், பாடல், அபிநயம், நடிப்பு என்பன முதன்மை பெறுகின்றன. அதில் கார்டூன் நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர்த்து நோக்கும் போது அவை சிறுவர்களின் ஆக்கத்திறனை ஊக்குவிப்பனவாக அமைகின்றன. அத்தகு பெருமையை எமது நாட்டுத் தொலைக்காட்சிகளின் சிங்கள அலைவரிசைகளில் அபரிமிதமாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் மிக மிக அருமையாகவே கிடைக்கின்றது.

அடுத்து 3^{ம்} வகையான சிறுவர் நிகழ்ச்சி வடிவமாக 'செல்லம் கெதர்'வைக் குறிப்பிடலாம். இது சுயாதீன தொலைக்காட்சியில் செவ்வாய் இரவு 7.15ற்கு ஒளிபரப்பாகும் சிறுவர் விளையாட்டு நிகழ்ச்சியாகும். இதனை வியாழக் கிழமை மாலை வேளையிலும் ஒளிபரப்பு கின்றனர்.

அதாவது முற்றும் வெளிப்புறக்கள நிகழ்வாக, பெரியவர்களைப் பாவனை செய்து சிறுவர்கள் ஆடும் விளையாட்டாக இது ஒளிப்பதிவு செய்யப்படுகின்றது. விளையாட்டு வீடு கட்டுமாப் போல் சிறுவர் தம் நிர்மாணத் திறன், பாத்திர வளர்ப்பு, கதை வசன ஆளுமை, நடிப்பு, உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களையும் சேர்ந்த சிறுவர்கள் வருகை தந்து இந்த 'நாடக' நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்கின்றனர். இதில் அரசியல், சமூக வாழ்வின் இடறல்கள், குடும்ப அசைவின் பிறழ்வுகள், அவற்றில் சிறுவர் களுக்கு கிடைக்கும் பங்கு, ஏற்படும் பாதிப்பு என்பன கதைப் பொருளாக ஆக்கப்படுகின்றன.

இது சமூக உளவியல் அல்லது கல்வியியல் பார்வையில் சர்ச்சைக்குரிய, விவாவதத்திற்குரிய நிகழ்ச்சியாக இருந்த போதும் நிகழ்ச்சியின் அடைவு விசாலமானதாக உள்ளது.

இத்தகு பின்னணியில் பார்க்கும் போது இலங்கையில்- தமிழ் அலைவரிசை தொலைக் காட்சிகளில் ஒளிபரப்பாகும் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது அவை சிறுவர்தம் ஆக்கத்திறனை ஊக்குவிக்கும் தன்மையில் போதாமை உள்ளனவாகத் தெரிகின்றன.

குறிப்பாக 'குட்டிச் சுட்டி', 'வண்ணச் சோலை' என்பன எதிர்கால ஒளிபரப்பாளரை உருவாக்கும் போக்கை மட்டுமே கடைப்பிடிக்கின்றன.

அந்தக் கலைக் கூடங்கள் சற்று விசாலமாக்கப்பட்டும் அநேக சிறுவர்கள் ஒரே நேரத்தில் பங்கு பற்ற முடியுமானதாக ஆக வேண்டும். ஆடல், பாடல், எழுத்து ஆக்கம், இசை ஆக்கம், அபிநயம், நடப்பு என்பன வெளிக் கொணரப்பட வேண்டும்.

அது போல் 'கமரா' கலையகத்துக்கு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படும் போது அங்கங்கு நடைபெறும் சிறுவர் அரங்க நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்து வர முடியும்.

வெறுமனே இறக்குமதி மெகா தொடர் களை நம்பியிருந்தால் எமது நாளைய சமுதாயம் வன்முறையாளர்களாகவே வெளிவர இடம் அளித்ததாக ஆகும்.

ஒரு நெருப்பு - பலசம்மட்டிகள்

இன்னுமொரு கம்மாலை என்றபடிக்கு

அது வருகிறது.

கூரிய வான், குறடு, கண்ல் - தொடரும்

நினைவுகளில் காணக் கூடாதது.

துருத்தியோடு வெண்புகையும்

கரியும் ஆடும் தடியும் வருகிறது

லாடம் அடிக்கும் மாடு கத்துகிறது.

வண்டில் சில்லுவைச் சுற்றி 'பொச்சு' அடுக்கி

எரியூட்டி நெருப்பு கங்குகள் விளாகுகின்றன.

அக்கா களாகால் விசக்குகிறாள்.

கம்மாலையின் மீது ஒரு பெரி தெறிக்கிறது.

அது கவாலையாவதற்கு நேரமெடுக்கும்.

அக்காவின் கையில் தேனர்.

அத்தானின் நெஞ்சு ஏறி இறங்குகிறது.

ஏற்கனவே அத்தான் சாராயம் குடித்திருந்தார்.

அக்கா அழகாக இருந்தாள்.

இன்னொரு மாடு வருகிறது நலமடிக்க

கம்மாலைக்குள் ஆக்கள் வருகிறார்கள்

அது ஒரு சீறிய இடம்.

அத்தானுக்கு புட்டு விருப்பம்.

ஒரு கத்தி அடிச்சாச்சு - ஒரு வானும் செய்தாச்சு

வானும் கத்தியும் வெளியில் போகிறது.

இன்று யாரோ ஒருவர் சாவார்.

பாக்கு வெட்டி செய்வதில் அத்தான் விண்ணார்.

தறைவது உருக்குவது அவருக்கு அத்துப்படி

ஒரு வில்லுத் தகடு வருகிறது வான் செய்ய...

அக்கா ஒரு மாதிரி சிரிக்கிறா

கம்மாலை முடுப்படுகிறது

அக்காவும் அத்தானும் புணரப்போகிறார்கள்.

ஒ

ரு

நா

ள்

இளைய அப்துல்லாஹ்

கலைஞர்

—பார்வையும் பதிவும் —

தேடலோன்

“வானவில்” கலைவிழா

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி, உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி ஆகிய கல்லூரிகளின் பழைய மாணவர் சங்கத்தினரின் கனடாக்கிளை ‘வானவில்’ என்ற கலை நிகழ்வை. ஜூலை 30 ஆம் 31ஆம் திகதிகளில் டொரண்டோவில் நடாத்தியது. கல்லூரி மாணவர்களின் நடனம், நாடகம், இசையமுதம், கவிதையும் காட்சியும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் கலையம்சம் மிக்கனவாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இத்துடன் அமைவாகச் சர்வதேச மகாநாடும் இடம் பெற்றது. உலகெங்கும் பரந்துவாழும் பழைய மாணவர்கள் ஒன்று கூடி “கல்லூரி வளர்ச்சியும், கல்வி அபிவிருத்தியும்” என்ற தொனிப் பொருளில் கருத்துரை வழங்குவதற்காக அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, நோர்வே, ஜேர்மனி, லண்டன், சுவீஸ், இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வருகை தந்திருந்தனர். பேராசிரியர் ஜெயசீலன், டாக்டர் கீதா ரகுபரன், பொறியியலாளர் இராசையா ஜெயராசா, சட்டத்தரணி பாலசுப்பிரமணியம், தாய்ச்சங்கத் தலைவர் டாக்டர் தங்கராஜா, சட்டத்தரணி மனோகரன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மிகவும் பரந்த அளவில் நடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்காக, கற்ற கல்லூரிகளுக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்துள்ளார்கள்.

‘நாடகமாலை’ நிகழ்வு

திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் நாற்பது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் முகமாக யாழ். திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் ஏற்பாட்டில் ‘நாடக மாலை’ நிகழ்ச்சி கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் ‘மீண்டும் எழுவோம்’, ‘நவீன நாடகம்’, ‘ஞான சௌந்தரி இசை நாடகம்’, ‘கொல் ஈனும் கொற்றம்’ நாட்டுக் கூத்தும் இடம் பெற்றன. பெருந்திரளான பார்வையாளர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர். திருமலை நீதிபதியும், மேலதிக மாவட்ட நீதிபதியுமான மாணிக்கவாசகம் கணேசராஜா பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் மெச்சத்தகு பணியைப் பாராட்டினார்.

கனடாவிலிருந்து ஒரு தமிழ்த்திரைப்படம் - “சகா”

கொழும்பு நண்பர்கள் வட்டத்தினரின் ஆதரவில் 29-07-2005 வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 6.30 மணிக்கு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் திரையிடப்பட்ட “சகா” என்ற தமிழ்த்திரைப்படத்தை ரூபா 100/= க்கான நுழைவுச் சீட்டுப் பெற்றுப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. புலம் பெயர்ந்து கனடாவில் வாழுகின்ற எம்மவர்களின் வாழ்க்கையின் கோலங்களை அப்பட்டமாக இப்படம் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

கனடாவில் இடம்பெற்ற உண்மைச் சம்பவங்களை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு முன்னாள் இலங்கை வானொலி, ரூபவாணி கலைஞரும், நாடக நடிகருமாகிய திவ்வியராஜாவின் இயக்கத்தில், ஜீவன்ராம் ஜெயத்தின் ஒளிப்பதிவில், பயாஸ் சவாகிரின் இசைக் கோர்வையும் இத்திரைப்படத்திற்குப்

பெருமை சேர்த்துள்ளன. படத்தொகுப்பை கனடியரான Mike செய்ய, கவிஞர் சேரனின் “ஊரான ஊரிழந்தோம்” என்னும் பாடலும், காதல் பற்றிய பாடலும் செவிக்கு விருந்தாயின. ‘சகா’ என்ற இத்திரைப்படத்தில் இலங்கையின் பிரபல நாடக நடிகர் கே. எஸ். பாலசச்சந்திரன், குரும்பசிட்டி ராஜரட்ணம், கல்வியங்காடு கனகலிங்கம், ஸ்ரீ முருகன், உலகநாதன், கவிஞர் கந்தசாமி, சஞ்சிகை ஆசிரியர் நவம், பவளம், வதனி, யாசோ ஆகியோருடன் இணைந்து இளம் கலைஞர்கள் பலரும் தமது பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர். திவ்வியராஜா, சங்கீதா, அனுஷா, செந்தூரன், அழகையா, ஜீவன்ராம், ஜெயம் ஆகியோர் பின்னணிப்பாடல்களை வழங்கியுள்ளனர்.

பறைவாத்தியமும் இன்பம் குழுவினரும்

யாழ்ப்பாணம் கந்தர் மடத்தைச் சேர்ந்த இன்பம் குழுவினர் பறை வாத்தியக் கலைக்கு புத்துயிர் கொடுத்து வளர்த்து வருவதை பார்க்கும் போது கலை ஆர்வம் கொண்டோர் அவர்களைப் போற்றாமலிருக்க முடியாது. இன்பம் குழுவினர் தமது வாழ்க்கைக்குத் தொழிலாகக் கொண்டும், அத்துடன் பழமை வாய்ந்த கலையை போற்றி வளர்க்கின்ற கைங்கரியத்தையும் கொண்டுள்ளனர். பறைவாத்திய கலைஞர் இன்பம் அவர்கள் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு கோயில்களும் சென்று வாசித்து வருவதாக தெரிவித்ததுடன், மேளம் வாசிப்பவர்கள் தனது பறை தாளத்துடன் வாசிப்பதைப் பார்த்து பெருமைப்பட்டு ஊக்குவித்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தார். ஆட்டுத்தோலில் தானே பறையை உருவாக்கி வாசித்துவருவதாகக் கூறி, பழமை வாய்ந்த கலையில் தனது முழுமையான பங்களிப்பை செய்துவருகின்றார். என் வாழ்நாளில் அப்படியான ஒரு கச்சேரியை நான் ரசிக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தந்த கலைஞர் இன்பத்தையும் அவர் குழுவினரையும் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

தேசிய விருதுகள் பெற்ற திரைப்படங்கள்

2004 ஆண்டில் வெளிவந்த “வீர் ஜாரா” என்ற ஹிந்தித் திரைப்படத்திற்கும் “ஆட்டோகிராப்” என்ற தமிழ்த்திரைப்படத்திற்கும் இந்திய தேசிய விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுக்கு தங்கத்தாமரை விருதும் ரூபா 20 ஆயிரம் இந்திய ரொக்கப் பணப் பரிசும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சேரன் இயக்கத்திலும், நடப்பிலும் வெற்றிபெற்ற ‘ஆட்டோகிராப்’ தமிழ்த்திரைப்படம் மூன்று தேசிய விருதுகளைப் பெற்று சாதனை படைத்துள்ளது. இப்படத்தின் பின்னணிப்பாடகி சித்ரா சுப்பிரமணியம் சிறந்த பாடகியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். இதேபடத்தில் வரும் ‘ஓவ்வொரு பூக்களுமே’ என்ற பாடலின் ஆசிரியர் பா. விஜய் சிறந்த பாடலாசிரியராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

சர்வதேச திரைப்பட விழா

இலங்கை தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் ஒழுங்கு செய்திருந்த சர்வதேச திரைப்பட விழா கொழும்பு சினிசிட்டி திரையரங்கில் ஒரு கிழமையாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. பிரான்ஸ், சுவீடன், இந்தியா, ஈரான், கொரியா, ஜெர்மான் நாடுகளைச் சேர்ந்த சிறந்த திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட்டுள்ளன. திரைப்படங்கள் 10.30, 3.00, 7.00 மணி காட்சிகளாகக் காண்பிக்கப்பட்டன. அந்தந்த நாட்டின் தூதுவர்களும் அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள்.

பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம்

செல்வி தாரகா கணேசதாசனின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் வெள்ளவத்தை, இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் C. V. விக்னேஸ்வரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. நிர்மலாஞ்சலி நடனாலயத்தின் அதிபர் ‘கலைச்செல்வி’ ஸ்ரீமதி நிர்மலா ஜோன் அவர்களிடம் மாணவியாக இருந்து பரதக்கலையைப் பயின்றவர். புஸ்பாஞ்சலியுடன் ஆரம்பித்து யதீஸ்வரம், நடேச கௌதவம், கீர்த்தனம், வர்ணம், பதம், தில்லானா போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் தன் திறமையை வெளிக்காட்டி சபையோரின் கரகோசங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார். பிரபல கலைஞர்கள் இந்நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றமை சிறப்பு அம்சமாகும்.

சுனாமிக்குக் காத்திருந்த வெண்பாறை

வே. தினகரன்
பத்தனையூர்

அதிந்துதிரிர் வேளும்
நச்சு சேதியறிந்தும்,
அழிவிடை விழிவேளும்
ஏழை தேச அலமறிந்தும்
எதிரி வீழிவ் நமர்வேளும்
குழிவ் சண்டையை
எட்டிவ் வள்க்கும் அந்நவைய்
அணைகளிடம்
உயிர்விச்சைக் கெடும்
வேராயு என் லக்களின்
உதிரும் காண காத்திருந்தவனே!
வள்து ரசித்தவனே!
எட்டியதுதானே உன் எதிர்வளிவ்!

உலக அறிவாளிகளை
அயின் தடவிய வணர் வசையால்
ஒட்டியழிந்து திரட்டி எசுந்த - உன்
தொழில் துடும்
ஒன்றரை லட்ச உயிர்கள்
கதறி, கதறி, துடித்து
வடிந்த பிண்ப்தான்
நிலத்தடி ஆய்வின
நமர்வேறு எசுங்கிறதோ!?

எதிர்வு கூறுகையை
கடும்பக்களும் உரை
காத்திருக்க வைத்தவனே!

கொந நகங்கள் லண்டிய - நின்
இராட்சத, ஏகாதிவத்திய கால்களை
இந்தப் பூக்களில் தேசங்களில்
பதைவ் தற்குத்தான இத்தனை உலிய
ஏகாருரை எசுந்தாய்?

தீ.....
வளகருக்கும் வாசக்கயிறுகள்
அனுர்நிவிடும், வளத் தர
வச ஏகாணம் வந்தவன்.
புரணத்துக்கு வளவை திறந்துவிடும்,
பரித்தலுக்கு வருந்து ஏகாணந்தவன்.

உ...!!
புதுஏகவழிபுகளிலும், புகள்களிலும்
புழுவளித்துவீடுவான நாயகி தம்
தேசத்தின் வேளிகள்
இவ்வாறாயில் விளிந்து கிடக்கின்றன.
இவ்வீடு உன்
விஜய் தொழிந்த
இந்தியம் சேறு பிசு குறிகளை
உறுதியாய் உணர்நிக்ஏகாள்.

வட்டினித் தனத்தைவ் வவன்முத்தி
உன் ஆல காலத்தை அள்ளி விசிறு.

எல்லாபறிந்த என் கடவுள்
அறிந்தபாக்கித் தருவீ.

அடித்துச் சுவர்கிறென்
உண்பை,
கவனிவ் வறந்ற
வளதுபவக் கூடலாய்
நாறி, பிசு நமர்வேள - நின்
உயர்ந்த ரக பாளுடத்தின்
எச்சில் இவைகளுக்கு
சுமரம் விசிற என் தேசத்தின் சிவ
வெள்ளையுடை தெய்வங்கள்
காத்திருக்கின்றன.

New Devi

JEWELLERS

No. 269, Galle Road,
Wellawatte,
Colombo - 6, Sri Lanka.
Tel: 2580011, 4518206
E-mail: devi269@yahoo.com

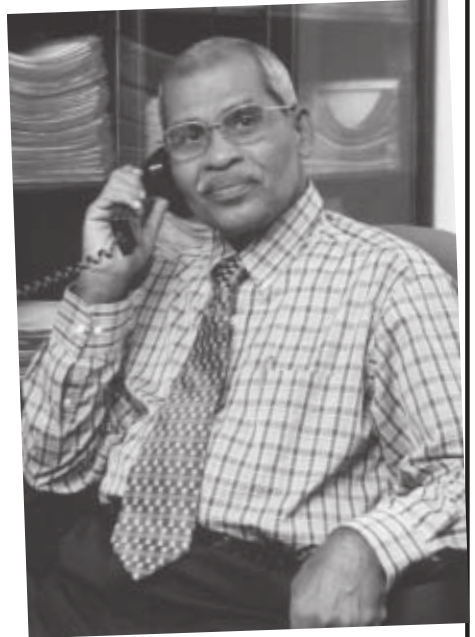
‘சுயதெரிவுமுறையில்’ விரும்பும் நாட்டிலிருந்து மணம் விரும்பும் மணமகனையோ, மணமகளையோ தெரிவு செய்யலாம்! மேலதிக விவரங்களைச் சுயதெரிவுமுறை முன்னோடி, பிரபல திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல்அமுதனைத் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தறிக ! சந்திப்பு முக்கியம் ! சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் மாத்திரம்!

முகவர்:

Marriage Facilitator Vel Amuthan
8/3/3 Metro Apartment
55th Lane, Wellawatte, Colombo - 06.

விசாரணைக்கான நேரம்:

பொதுவிடுமுறை நாட்கள் தவிர்ந்த திங்கள், புதன், வியாழன், வெள்ளி மாலை மணி 4.30 முதல் இரவு மணி 8.30 வரை
தொலைபேசி : 2360488, 4514396

GNAHAM

With Best Compliments From

Luckyland Biscuit Manufacturers

Kundasale.

Phone : 081 - 2420217

081 - 2420574

081 - 2227041

Fax : 081 - 2420740

E-Mail : Luckyland@shnet.ik.

இச் சஞ்சிகை தி. ஞானசேகரன் அவர்களால் இல. 48 பீ. புலமெண்டாக்க வீதி, கொழும்பு 13
புனி ஆர்டர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

GNAHAM

With Best Compliments From

Luckyland Biscuit Manufacturers

Kundasale.

Phone : 081 - 2420217

081 - 2420574

081 - 2227041

Fax : 081 - 2420740

E-Mail : Luckyland@shnet.ik.

இச் சஞ்சிகை தி. ஞானசேகரன் அவர்களால் இல. 48 பீ. புலமெண்டாக்க வீதி, கொழும்பு 13
புனி ஆர்டர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.